

An abstract painting featuring a central, textured, golden-brown and orange form that resembles a plant or a flame. This central element is surrounded by vibrant, layered colors including teal, blue, green, and dark grey. The brushstrokes are thick and expressive, creating a sense of movement and depth. The overall composition is dynamic and visually rich.

Len jedno je
potrebné

Hans Erik Nissen

4

Len jedno je potrebné

(4. diel)

Len jedno je potrebné

(4. diel)

Hans Erik Nissen

Dansk Balkan Mission 2019

Len jedno je potrebné, (4. diel)

Pôvodný názov: "Et er nødvendigt"

Autor: Hans Erik Nissen

© Dansk Balkan Mission (DBM), Rodding, Denmark

First print: 2019

Editor:

Knud W. Skov at DBM

Slovenské evanjelizačné stredisko (EVS)

Slovenský preklad (translation): Ivana Skoncová

Preložené z anglického prekladu (Translated from English):

Only One Thing Is Needed

Grafická úprava (graphical production): Knud W. Skov, DBM

Tlač (Printed by): Drukarnia Beltrani, Krakow

Obálka (illustration): "The Burning Bush LV" by Jørn Henrik Olsen

Na preklade a vydaní tejto knihy sa podieľali viacerí vydavatelia.

Preklad citátov Písma, pokiaľ nie je uvedený inak, je prevzatý z prekladu podľa komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a. v. – Biblia Písmo Sväté Starej a Novej zmluvy, vydaného Slovenskou biblickou spoločnosťou.

Dielo podlieha Autorskému zákonu. Ďakujeme, že dodržiavate všetky autorské práva tým, že bez písomného súhlasu v žiadnej forme nerozširujete, nekopírujete ani nedistribuuje žiadnu časť tejto knihy. Kniha je zadarmo - len na darovanie.

The translation & publishing of this book has been made joint by the publishers. All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publishers. The book is free - only for donation.

Dansk Balkan Mission (DBM)

Br. Roddingvej 5a,

DK - 6630 Rødding

www.balkanmission.dk

e-mail: dbm@balkanmission.dk

Distribúcia na Slovensku (Distribution in Slovakia):

Slovenské evanjelizačné stredisko (EVS)

web: www.evs.sk,

e-mail: evs@evs.sk

Úvod

Cieľom tejto knihy je zvestovať jednoduché, jasné, život prinášajúce slovo o Ježišovi. Všetci potrebujeme také slová. Niekoľko z týchto denných zamyslení poukazuje na to jediné, čo potrebujeme: **Ježiša Krista ako Spasiteľa a Zmierovateľa pre stratených hriešnikov.**

Modlím sa, aby tieto zamyslenia pomohli niekomu nie len veriť, ale tiež zostať kresťanom v Ježišovi Kristovi. Všetko u teba musí prameniť v Ňom. Ježiš je všetko, čo potrebuješ. Sám v sebe si chudobný, v Ňom máš hojnosť. Keď Duch Svätý zjavuje požehnanie v Kristovi, posväcuje sa naše vnútro a prinášame Bohu ovocie. Do srdca prichádza chvála a víťazstvo a v dobrom aj zlom vidíme, že životom kráčame vo víťazstve Ježiša Krista.

Ostatným preto ponúkam to, čo obohatilo môj život. Nech Boh každého z vás požehná skrze Slovo, ktoré bude platiť, aj keď sa nebesá a zem pominú.

Kodaň 2012

Hans Erik Nissen

1. október

Zrazu povedali jeden druhému: Nerobíme správne. Tento deň je dňom dobrých zvestí – a my mlčíme. Ak budeme čakať až do ranného svitu, dopustíme sa previnenia. Poberme sa a podme to oznámiť kráľovskému domu.

2. kniha kráľov 7:9

Štyria malomocní zistili, že armáda, ktorá obliehala Jeruzalem, zutekala. Hospodin spôsobil, že nepriateľ počul hrkot vozov, dupot koní a hluk veľkého vojska. Stratili všetku nádej, že sa im podarí zachrániť si život.

Štyria malomocní, štyria vyhnaní, štyria zavrhnutí! Čo mohli spraviť? Veľa nad tým nepremýšľali. Vedeli, že jednu vec robiť určite nemôžu, a to byť ticho. Museli povedať hladujúcim v Jeruzaleme, že sú zachránení.

Tento deň je dňom dobrých zvestí!

Aj dnes je tomu tak. No len veľmi málo ľudí o tom vie. Väčšina ľudí stále žije v tme a tieni smrti a mnohí nikdy nepočuli, že existuje miesto, kde sa dá nakúpiť pšenica a ješť bez peňazí.

Ak sme my sami zachránení, musíme si navzájom povedať: „Nemôžeme čakať do zajtra. Musíme to povedať dnes. Vieme, že prichádza noc, keď nik nebude môcť pracovať. Ale ešte stále je deň a slovo života sa má zvestovať tým, ktorí smerujú k večnému zatrateniu.“

Možno sa cítiš zavrhnutý a bezvýznamný tak ako tí malomocní. To ti však nesmie vziať istotu. Veď vieš, že nekážeme seba. Je to zvesť o Kristovi, ktorý vedie hriešnikov zo smrti do života. Pripravil cestu. Ježiš nás nevyzýva, aby sme porazili hriech a diabla. Nemusíme robiť to, čo On už vykonal. On získal víťazstvo, preto zdarma si môžeme piť z prameňa vody života.

Hladujúci z Jeruzalema sa pravdepodobne ponáhľali do opusteného tábora nepriateľa, aby utíšili svoj hlad. Ale vo vzťahu s Ježišom je to iné. Všade, kde sa káže evanjelium, je niekoľko zachránených. Ak nikto nechce zvestovať spásu, všetci zahynú. Tento deň je dňom dobrých zvestí! Nebuďme ticho! Nech nás trest nezastihne!

2. október

Ale v tomto všetkom slávne víťazíme skrze Toho, ktorý si nás zamiloval.

List Rímskym 8:37

Nikto nevie povedať, kedy nastane prenasledovanie, ale odpor voči kresťanom narastá. V starých kresťanských krajinách sa čoraz viac ľudí obracia k cudzím náboženstvám a ateistickej filozofii s úmyslom konkurovať kresťanskému spôsobu myslenia a životnému štýlu. Je zvláštne vidieť podobnosť medzi intelektuálnou klímou v čase apoštolov a tým, čo začíname vidieť dnes.

Preto sa nesmieme čudovať, ak nás postretne to, čo prvých kresťanov: úzkosť, strach, prenasledovanie, hlad, nahota, nebezpečenstvo a meč. Pavol hovorí, že kresťanov považovali za ovce na zabitie. Pre Ježiša čelili smrti celý deň.

Lahko nás môže odradiť, keď Božie slovo hovorí, že posledné obdobie kresťanstva sa bude podobáť prvému. Naša plachá a bojzlivá prirodzenosť je vždy pripravená vybrať si najľahšiu cestu, ale ty sa jej nepodriad! Ty máš nasledovať Ježiša. Cestou utrpenia, po ktorej s tebou kráča, už raz kráčal sám. Keď On kráča s tebou cestou utrpenia, je to cesta, ktorou už predtým kráčal.

Dostaneš silu a moc vytrvať skrze Božie slovo. S čímkoľvek sa streteš, v Kristovi si viac než víťaz.

Boží nepriatelia ti môžu vziať všetko. Áno, môžu ti zobrať aj život. Ale je jedna vec, ktorú nemôžu: zobrať ti tvoje víťazstvo! Vlastníš ho v Ježišovi. Armáda zlých duchov sa zo všetkých síl snažila zničiť Jeho dielo spásy, ale prehrala. Na Golgote satan utŕžil smrteľný úder.

Teraz bojuje v zúfalom boji, lebo vie, že jeho čas sa kráti. Môže napáchať veľa škody, ale nedokáže zvíťaziť nad Ježišom.

Môžeš spievať s kresťanmi cez celé stáročia: „Večné víťazstvo mám navždy, Pane Kriste, v Tebe!“ Spievaj to nahlas! Nech to žije v tvojom srdci. Zvest' o víťazstve niesla nespočetné množstvo ľudí cez veľké problémy a ťažkosti. Nestratila na sile. Ponesie aj teba, ak do nej vložíš dôveru. Keď Hospodin hovorí, že ťa miluje, nie sú to prázdne slová. Kráča s tebou celou cestou. Chce viesť svoje dieťa až k nebeskému cieľu.

3. október

Keď Jána uväznili, prišiel Ježiš do Galiley, zvestoval evanjelium Božie.

Evanjelium podľa Marka 1:14

Božie kráľovstvo sa rúti do nešťastia! Aspoň tak sa to zdalo Jánovým učeníkom. Už nebolo nikoho, kto by vyšiel na púšť. Nikto už nebol pokrstený krstom pokánia. Prebudenie ľudu, v ktoré dúfali, sa odrazu zastavilo. Jána uväznili a jeho hlas zastavili hrubé väzenské múry.

Aj ty si niekedy môžeš myslieť, že napredovanie Božieho kráľovstva sa zastavilo. Služobníkov, ktorých si si veľmi vážil, Boh odsunul nabok. Nemyslel si si, že bez nich by si to mohol zvládnuť, ale Boh nebral tvoj názor do úvahy.

Možno ty sám si taký nástroj. Bol si súčasťou úspešnej služby Bohu, ale choroba, konflikt medzi kresťanmi alebo niečo iné tvoju službu zastavilo. Bol si odsunutý nabok.

Premýšľaj, čo sa stalo, keď bol Ján uväznený. Ježiš vystúpil a kázal Božiu dobrú správu. Tak je to aj dnes.

Boh môže zamestnať iných ľudí ako teba a mňa. Nie sme nenahraditeľní, len Ježiš je, a On bude pokračovať vo svojom diele aj bez nás.

No je to ťažké, keď ťa zastaví. Vynára sa množstvo otázok. Keď prichádzajú pochybnosti, máš sa učiť od Jána. Poslal k Ježišovi prosbu o pomoc a dostal ju. Aj ty ju dostaneš.

„Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí čujú, mŕtvi vstávajú a chudobným zvestuje sa evanjelium.“ (L 7:22) Toto bolo pre Jána užitočné.

Čo si myslíš, že Ján urobil, keď dostal túto správu? Zložil ruky a ďakoval Bohu. Teraz sa naplnilo slovo, ktoré hlásal: „Lebo On musí rásť, a ja sa umenšovať.“ Ježiš je svetlo, ktoré nemôže zhasiť ani najtmavšie väzenie.

Ján vtedy sotva vedel, že jeho odsunutie nabok pomôže nespočítanému množstvu kresťanov. Ján ako väzeň je svedectvom o tom, že Ježiš nevyslobodí vždy, ale to neznamená, že na väzňa zabudol. Posiela ti posolstvo, aby ťa posilnil. Zároveň necháva kráľovstvo rásť, čo je tiež zmyslom a cieľom tvojho života. Teda všetko je v poriadku.

4. október

... ak sedím v tme, Hospodin mi je svetlom.

Micheáš 7:8

Dnes sa o trápení duší veľa nehovorí. To však neznamená, že sa kresťania netrápia. Satan, svet a naša prirodzenosť neustále bojujú proti novému životu viery. Tento boj často spôsobuje v živote kresťana tmu.

Vtedy sa zdá, že duchovný svet je zvláštne vzdialený. Je to, ako keby Božie slovo už viac neprenikalo do srdca. Predtým si sa dokázal tešiť zo svojho spasenia a teraz tvoju myseľ naplnila čudne ponurá ľahostajnosť. Môžeš sa prichytiť pri myšlienke, či by nebolo lepšie celé to vzdať.

Ak takto premýšľaš, si v tme pochybností. Uprostred otupenosti si nešťastný. Túžiš, aby tvoj duchovný život opäť ožil. Prosil si Boha, aby zasiahol, ale myslíš si, že to neurobil. Pýtaš sa: „Prečo?“

Jedným z dôvodov by mohlo byť, že ťa Boh chce naučiť chápať hore uvedený text. „Ak sedím v tme, Hospodin mi je svetlom.“

Celým srdcom túžime po pomoci, aby sme mohli vyjsť z tmy. Niektorí z nás možno vymenujú situácie v živote, kedy nás Boh viedol von do otvorenej krajiny. Ale Boh tak nekoná vždy; často chce niečo iné.

Micheáš to mohol zažiť. Bola tma, ale Hospodin zažal sviecu. Namiesto toho, aby ho vyviedol z tmy, Pán mu otvoril oči pre svetlo, ktoré už rozsvietil.

Toto je nádherná realita pre Božie deti: Hospodin oživil svetlo Slova, ktoré svieti bez ohľadu na to, aká je vo svete tma.

Hospodin ti chce svojím dobrým Duchom otvoriť oči, aby si videl, že aj keď sa na všetko ostatné otrasie, Božie slovo stojí pevne.

Hospodin ti vložil toto Slovo do ruky. Patrí ti. Nikdy neprinášaš Božiemu srdcu viac radosti, ako keď sa v hlbokéj duševnej tiesni spoliehaš na to, čo je napísané. Možno nič necítiš, ale tvoje ruky zachytili svetlo života a ty sa ho pevne držiš. Vtedy oživa nádej. Hospodin ťa vedie von z temnoty.

5. október

Skláňam sa pred Tvojím svätým chrámom, pre Tvoju milosť a vernosť ospevujem Tvoje meno, lebo si zvelebil nadovšetko svoje meno a svoje slovo.

Žalm 138:2

Je úžasné, keď Hospodin zveľbuje svoje Slovo. Mali by sme sa stále modliť za to, aby sa to dialo. Vtedy udeľuje bohatstvo, ktoré prevyšuje všetko ostatné.

Božej odpovedi často predchádza ťažké a temné obdobie. Platí to o veľkých i bežných záležitostiach. Áno, Božie dieťa v temnote zažíva, že Boh rozsvetuje svetlo.

Spája sa to s prirodzeným sebavedomím človeka. Pokiaľ sám vieš, čo treba povedať a odpovedať, vtedy nevyvyšuješ Božie slovo. Preto ťa Hospodin vedie do ťažkostí a problémov, v ktorých nevieš, na koho sa obrátiť. Si zmätený a nevieš, kam sa uchýliť.

Veľká úzkosť a bezmocnosť spôsobili, že si vnímavý na Božie slovo. Už ťa viac nezamestnávajú tvoje vlastné záležitosti. Neveríš, že môžeš čokoľvek zvládnuť. Preto si naklonený prijať pomoc zvonka.

Musíš vedieť, že múdrosť žiadneho človeka ti nepomôže. Jedine Hospodin to môže urobiť a On to robí skrze svoje Slovo.

Necítiš to ako niečo veľké a mocné. Deje sa to v tichosti a v mnohých ohľadoch nepatrne. Ale sú slová v Biblii, ktoré začínajú svietiť. Musíš sa k nim vracieť znovu a znovu. Našiel si svetlo v tme. Čím viac premýšľaš o tých slovách, tým viac ti dávajú. Cítiš ich teplo. Je to, akoby tie slová žiarili a prepálili sa do tvojej duše. Zároveň sú živé. Vnímaš ich pulz a tvoje srdce bije v rytme týchto slov. Vytvárajú súdržnosť. Božie slovo sa stáva jedno s tebou. Je to tvoja skutočná realita a pravda.

Keď sa to stalo, Boh zvelebil svoje meno a svoje slovo nad všetko ostatné. Potom v tebe spôsobil smäd – smäd po Slove. Uvedomuješ si, že obsahuje poklady väčšie ako všetky bohatstvá sveta.

Preto pros Hospodina, aby u teba zvelebil svoje meno a svoje slovo nad všetko ostatné. Strat sám seba v Jeho slove. Boh odpovie na tvoju modlitbu.

Keď trpel, nehrozil.

1. list Petra 2:23

Trpieť je hrozné. Utrpenie ohrozuje ducha, dušu aj telo. Mnohí ľudia sa zmenili pod tlakom utrpenia. Niektorí podľahnú malomyselnosti, iní sa stávajú agresívni.

Ježiša utrpenie nezmenilo. Nezačal hroziť. Keby sa k tomu uchýlil, mohol obmedziť utrpenie. Mohol povedať svojim protivníkom, aké budú dôsledky ich konania. Mnohí z nich by sa potom báli spôsobiť utrpenie nevinnému.

Ale Ježišovi bolo vzdialené uľahčiť si život. Vo svojej krotkosti a pokore sa podrobil opovrhnutiu a úderom. Neotvoril ústa ako baránok vedený na zabitie.

Niečo v nás protestuje, keď stretávame ľudí, ktorí spôsobujú utrpenie nevinných. Uvažoval si o tom, že si pri tom mohol konať proti Ježišovi?

On jediný bol dokonale čistý. Aké utrpenie to pre Neho muselo byť, keď sa Mu pripísali všetky tvoje hriechy a nečistoty? Ale Ježiš nezaváhal. Dobrovoľne šiel pod jarmo hriechu a zabezpečil, že si napriek tomu môžeš k Nemu zachovať dôveru.

Keby Ježiš hrozil, neodvážil by si sa k Nemu prísť. Triasol by si sa pred Jeho hnevom a očakával by si len Jeho drvivú odplatu. Namiesto toho ťa stretáva s neprekonateľnou láskou. Hoci musel znášať tvoj hriech a jeho následky, neprechováva voči tebe nenávisť. Vedel, čo spravil, keď si vybral cestu kríža. Chcel priniesť zmierenie medzi teba a Boha, a to mohol urobiť len vtedy, keď kráčal cestou utrpenia.

Teraz je veľkou otázkou, či si nemyslíš, že Ježiš už trpel dosť. Chceš Mu spôsobiť ďalšie utrpenie tým, že sa neobrátiš a nebudeš dôverovať Jeho milosti?

Ježiš trpí aj dnes. Spôsobujú to tí, ktorí Ho odmietajú ako Spasiteľa a Vykupiteľa. Nezaujímajú ich Jeho dielo spásy. Ale toto Ježišove utrpenie sa môže premeniť na radosť. Deje sa to vždy, keď sa hriešnik obráti.

7. október

Vaše novmesiace a sviatky z tej duše nenávidím; bremenom sa mi stali, ustal som znášať ich.

Izaiáš 1:14

Ako môže Boh nenávidieť to, čo sám prikázal? Keby to bolo niečo, čo vymysleli ľudia, chápali by sme to, ale je to Jeho vlastné prikázanie. Nie je to znak vrtochu?

V žiadnom prípade nie. Čo Boh povedal vo svojom Slove, to sa musí dodržať. Bolo to tak v Starej zmluve a je to tak aj v Novej. V oboch zmluvách však hriech spôsobuje, že obeť sa menia na niečo, čo Boh s nenávisťou zavrhuje.

Neverný muž môže dať svojej žene drahé a skvelé dary, ale ak je jeho žena čestná, bude ich nenávidieť. V jej očiach sú lacnou náhradou za to, na čo má spravodlivý nárok, a láska sa nedá ničím nahradiť.

Izraelský národ si myslel, že obeťuje Hospodinovi skvelé obeť, ale On sa nedá kúpiť.

Ak Boží ľud žije v hriechu, Boh nenávidí, čo robia v iných záležitostiach.

Ak pacient trpí smrteľnou chorobou, je hrozné, ak sa zaoberá iba menej závažnými chorobami a utešuje sa, že pravidelne navštevuje lekára.

Tak je to aj v našom vzťahu k Bohu. V prvom rade musia byť v poriadku základné veci. A to je len vtedy, ak sme sa vierou v Ježiša rozišli s hriechom.

Preto znie volanie Hospodinovo: „Podťe len a súdme sa – vraví Hospodin. Ak sú vaše hriechy ako šarlát, môžu zbledieť na sneh; ak sú červené ako purpur, môžu byť ako vlna.“

Svätý život začína a pokračuje pod očisťujúcou krvou. Krv ničí hriech a súčasne nás uvoľňuje z moci hriechu. Slovo o kríži láme okovy hriechu. Skutočná Božia milosť spôsobuje, že zotrúvanie v hriechu je neznesiteľné.

Ak žiješ v kráľovstve odpustenia hriechov s nenávisťou voči hriechu, tvoja služba je Pánu Bohu príjemná. Potom sa aj slávnosť slávi v úprimnosti – najprv tu na zemi a neskôr vo večnosti.

8. október

Preto mám zalúbenie v slabostiach, pohaneniach, súženiach, prenasledovaniach, v úzkostiach pre Krista; lebo práve keď som slabý, som mocný.

2. list Korintským 12:10

Pre väčšinu ľudí je cesta k uvedomeniu si vlastnej slabosti dlhá. Máme viac sily, ako si myslíme. Ak sme uviazli na jednej ceste, skúšame inú.

Ak ale zostávaš v Božej škole, príde deň porážky. Vtedy zmĺkneš. Zistíš nielen to, ako málo zvládaš, ale uvedomíš si, že si úplne bezmocný.

Je ťažké, keď človek vidí vlastnú bezmocnosť – ťažšie než si ktokoľvek z nás vie predstaviť. Naša posledná nádej padla. Máme pocit, že sme o všetko prišli. Neexistuje žiadna ľudská možnosť záchranu. Vo svojej mysli sme sa odsúdili na smrť.

Pre Božie dieťa je však takýto zážitok požehnaním. Ako je to možné?

Spája sa to s tým, že najväčším požehnaním kresťana má byť, že vo svojej tiesni začne byť úplne závislý na Bohu. Nezáleží na tebe. Pre vlastnú záchranu nemôžeš urobiť nič. Postarať sa o teba musí Hospodin.

Vtedy sa už nemodlíš, aby ťa Boh posilnil. Neexistuje nič, čím by si mohol prispieť k tomu, čo Boh už vykonal. Ak máš dosiahnuť cieľ, všetko musí spraviť On.

Len keď spoznáš, že tvoja slabosť je beznádejná, naučíš sa vkladať svoju nádej jedine na Pána. To nie je jedna z možností. Ježiš je tvoja jediná nádej. Bez Neho ti zostane len zúfalstvo.

Ak sa dostaneš do takejto situácie s Bohom, vtedy ťa môže viesť k víťazstvu. Robí to, keď ti otvára oči, aby si videl bohatstvo evanjelia. Svojím Duchom a Slovom ťa učí počítať len so samotným Ježišom.

Kresťan, ktorý sa považuje za skrachovaného a počíta len s Ježišom, je najsilnejší zo všetkých. V Ňom sa Božia moc dokonáva. Kým máš vlastnú silu, Boh ti nemôže pomôcť. Ak je Hospodin pre teba všetkým, si neporazitelný.

Áno, keď vložíš svoju dôveru do Ježiša, si silný vo svojej slabosti.

9. október

Zaopatrenia, a to ustavičného zaopatrenia, sa mu dostávalo od kráľa zo dňa na deň, po všetky dni jeho života.

2. kniha kráľov 25:30

Jójáchín bol skoro 38 rokov väznený v Babylone. Jedného dňa však pre neho odbila hodina slobody. Babylon dostal iného kráľa a ten Jójáchínovi odpustil.

Neviem, koľko rokov si bol diablovým zajatcom ty, ale viem, že je krutým pánom. Napriek zlatým sľubom končí jeho cesta vždy večným utrpením v pekle.

Ak patríš Ježišovi, kráľom tvojho života sa stal niekto iný. Odpustil ti a vedie ťa von z väzenia. Teraz sedíš pri Jeho stole a On sa o teba denne stará. Ale ty si sa chcel postarať sám o seba. Či si sa často nerozhodoval, že budeš dobrým a srdečným kresťanom? Ale nikdy nebudeš. Každý deň musíš žiť z Božej nezaslúženej milosti v Ježišovi. To je tvoj stav, pokiaľ si tu dolu.

Naozaj je to také zlé? Nie je to skvelé, že ťa Boh každý deň zahŕňa novou milosťou? Nie je vzácne, že nedokážeš vyprázdniť more milosti? „Kde sa rozmnožil hriech, ešte viac sa rozmnožila milosť.“ (R 5:20)

Túžiš byť ako tvoj Majster. Táto túžba udržiava svieži a zdravý kresťanský život. Dostaneš to, čo chceš. Stane sa to vtedy, keď uvidíš Ježiša tvárou v tvár a budeš ako On.

Smútok z vlastného hriechu a neschopnosti nesmie spôsobiť, aby si zabudol, že už žiješ pri Božom bohatom stole milosti. Neexistuje žiadny hriech, od ktorého by ťa Ježišova krv neočistila. Všetko, čo urobil, je pripísané tebe. Boh sa na teba pozerá tak, ako sa pozerá na Ježiša.

Boh nezadržiava svoje poklady. Každý deň ti bude pripomínať všetko, čo ti patrí. Počas svojej pozemskej púte budeš viac a viac chápať, čo znamená byť dieťaťom Kráľa. Práve preto je také dobré patriť Ježišovi. Ak Mu ešte nepatříš, mal by si vedieť, že aj tebe pripravil miesto pri svojom stole.

Po druhý raz spýtal sa ho zase: Šimon, syn Jonášov, či ma miluješ? Evanjelium podľa Jána 21:16

Lahko sa nám verí, že Ježiš sa zaujíma predovšetkým o naše dary. Nie, nezaujíma. Chce nás samotných.

Myslíš si, že je to zvláštne?

Predstav si manžela, ktorý svoju ženu zasypáva darmi. Po čase si žena uvedomí, že ju napriek svojej štedrosti nemiluje. Odvtedy sú všetky dary len náhradou za neho samého a pripomínajú jej, že jej chýba to najdôležitejšie – láska jej manžela.

Mnohí urobili pre Ježiša veľa, ale nemilujú Ho. Bez toho, aby to sami jasne videli, si chcú kúpiť Boží dar.

Skutočná láska sa nedá kúpiť.

Túži len po jednej veci, a tou je opätovaná láska.

Preto sa Ježiš pýta: „Miluješ ma?“

Kresťan môže stratiť svoju lásku k Ježišovi. Udržať si túto lásku je neustálym zápasom. Našu myseľ veľmi ľahko zaujme všetko, čo sa týka kresťanstva. Ale Jeho láska chce, aby si sa zaoberal iba Ježišom. On ťa miluje bez ohľadu na to, čo Mu môžeš dať. Vo svojom srdci má teba, nie tvoje dary. Rovnako chce, aby si miloval Jeho a nie veci, ktoré ti môže dať a s ktorými ti v živote môže pomôcť.

„Miluješ ma?“ pýta sa Ježiš.

Tieto skúmajúce slová sú volaním k prebudeniu, keď tvoja láska začala chladnúť. Ježiš ťa vedie späť na miesto, kde sa zrodila a rástla tvoja pravá a hlboká láska k Nemu. Jeho milostivé odpustenie hriechov dostávam pri Ježišových nohách ako stratený hriešnik, pretože On ma miluje.

Neexistuje lepšie miesto ako práve tam. Ježišova láska tam vyvoláva tvoju lásku. My milujeme, lebo On prv miloval nás.

Lebo vierou ste všetci synovia Boží v Kristovi Ježišovi. Veď ktorí ste boli pokrstení v Krista, Krista ste si obliekli.

List Galatským 3:26 – 27

Nemôžeš byť zachránený vo vlastnom oblečení. Silne a dojemne to vyjadruje biely odev pri krste. To, čo máš na sebe, je špinavé a nečisté, tvoje vlastné šaty sú len handry a zdrapy; musíš sa ich vzdať, aby si mohol dostať ten najlepší odev.

Predstav si, že v krste si si obliekol Ježiša! Jeho spravodlivosť pokrýva pokrsteného človeka od hlavy po päty tak, ako je malé dieťa oblečené v odevu na krst.

Si úplne biely. Si úplne čistý. „Staré veci sa pominuli, a hľa, nastali nové!“ (2K 5:17)

Keď u Božieho dieťaťa narastajú pochybnosti, nádherný pokoj nájde v tom, čo nám Boh dal v krste. Celkom nezaslúžene si dostal Ježiša so všetkým Jeho bohatstvom. Úplne ťa prikryva. Si Ním pokrytý zo všetkých strán. Nič z teba samého nie je vidieť.

Oblečenie z krstu je pripravené na nosenie. Netrčia z neho ihly a nite. Od pokrsteného človeka sa neočakáva, že si ušije odev sám. Urobil to niekto iný. Tak je to aj s Ježišovým dielom spásy. Nič sa nesmie pridať. Je dokonalé a dokončené.

Si Božím dieťaťom skrze vieru. Ako Božie slovo hovorí, je to preto, lebo si si skrze krst obliekol Ježiša. Ako to súvisí?

Nuž viera sa drží Slova. A Slovo hovorí: „Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený.“ (Mk 16: 16) Priniesť svoje dieťa ku krstu je skutkom viery. Nádherné je, že takýto skutok sa deje na základe Slova. Boh vytvára vieru svojím Duchom skrze Slovo, ktoré je spojené s vodou.

Ak veríš v Ježiša, deň tvojho krstu je veľkým sviatočným dňom. Vtedy si prijal podiel na celom Božom bohatstve.

Ak žiješ bez viery, si stratený aj napriek krstu. Vtedy je tvoj krst výzvou na znovuzrodenie skrze obrátenie a vieru. Odovzdaj sa Tomu, kto ťa pokrstil, nech ťa má vo večnosti.

Nikto nepláta staré rúcho záplatou z nového súkna; veď taká záplata vydrapí aj z rúcha a diera bude ešte väčšia.

Evanjelium podľa Matúša 9:16

Kresťanstvo nie je záplata. Existuje veľa ľudí, ktorí veria, že je.

Myslia si, že je to slávnostná záplata na šedú a monotónnu existenciu. V živote alebo pri životných udalostiach človek využíva cirkev. Je to spojenie s nadprirodzenými vecami. Cirkev má vyššiu vážnosť ako radnica. Pociť slávnosti a vážnosti je zabezpečený, keď do toho zahrnieme kostol.

Iní si myslia, že kresťanstvo je náplastou na útechu chorým, starým a osamelým, pomoc pre slabých ľudí, ktorí sa nedokážu vyrovnáť so životom.

Ďalší si myslia, že úlohou kresťanstva je vysvetliť všetko nezrozumiteľné. Život môže vyzeráť chaoticky a nesúrodo. Preto musí kresťanstvo priniesť základ existencie človeka.

Ježiš neprišiel preto, aby nás zaplátal. Pravdou je, že investoval veľa; je však hrozný, ak sa z výnimočného daru spraví bežná vec. Človek tak minie najväčší Boží dar.

Ježiš nám pomáha prejsť životom. Chvála Mu za to! Ale to nebol dôvod Jeho príchodu. Chce ťa zachrániť pred Božím hnevom. Peklo je to, z čoho musíš byť vytrhnutý. Ježiš chcel, aby Boží súd dopadol na Neho, a nie na teba. Preto zomrel na Golgote prekliaty Bohom namiesto teba.

To ty si mal visieť na kríži. Ty si mal volať: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“ Ty si mal byť pod zatvoreným nebom bez odpovede a v tme.

Napriek tomu Ježiš zaujal tvoje miesto. Preto sa môžeš vierou v Neho znovuzrodiť.

Ježiš ťa zachránil pred najstrašnejšou situáciou zo všetkých: pred stretnutím s Bohom s hriechmi, ktoré neboli odpustené.

Kresťanstvo nie je záplatou na ničom starom. Kresťanstvo je Ježiš – Spasiteľ a Vykupiteľ stratených hriešnikov.

13. október

**Aká hojná je Tvoja dobrota, ktorú si odložil tým, ktorí sa Ťa boja,
dokázal si ju na tých, ktorí sa pred ľuďmi k Tebe utiekajú.**

Žalm 31:20

Božie myšlienky prevyšujú naše myšlienky. Keď sme v tiesni, nedokážeme pochopiť prečo Boh preukázanie svojej dobroty odďaľuje. Prečo nezasiahne? Prečo to nespraví teraz?

Odpoveď ti dáva Božie slovo.

Odkladá svoju dobrotu. Je to súčasť Jeho výchovy. Chce, aby si sa naučil spoliehať sa na Neho.

To, čo Boh skryl, je dokonale ukryté. Nemáš žiadnu možnosť zistiť, čo má vo svojej ruke skôr, ako ti to On dá poznať.

Vidíš len veľmi malú časť Božej dobroty. Tá najväčšia časť je stále odložená. Jeho ruka je natiahnutá, ale nevieš, čo je v nej.

Kolko radosti prichádza, keď má človek otvorené srdce pre odložené bohatstvo! Vo svojom Slove ti Boh naznačuje, čo na teba čaká. Boh nezabúda na to, čo odložil. V Jeho srdci sa tvoje meno spája s neuveriteľným požehnaním a túži ti preukázať milosť.

Dávid nedokázal vždy pochopiť Božiu dobrotu. Jeho život bol plný ťažkostí, choroby a utrpenia. Preto mnohé z jeho žalmov začínajú volaním k Bohu o pomoc, ale nekončia sa tak. Boh mu dáva poznať, že napriek svojej skúsenosti je nekonečne bohatý. To platí aj pre teba. Môžeš si myslieť, že ti všetko chýba. Obviňuje ťa hriech a nedbanlivosť. Rozdelená a ustarostená myseľ ti dáva pocit neúspechu.

Napriek tomu si bohatý, ak sa uprostred svojho trápenia pevne pridržáš Toho, kto ťa očisťuje od každého hriechu. Nikdy neprestaneš spoznávať oplývajúce bohatstvo Božej milosti.

Boh odložil najväčšiu, najvzácnejšiu a najlepšiu vec na koniec.

Čo je to?

Je to Ježiš. Patri ti skrze vieru. Vedie ťa. Je tvoj na veky vekov.

Neboj sa toho, čo máš trpieť!

Zjavenie Jána 2:10

Toto je Božie slovo: „Neboj sa toho, čo máš trpieť!“ Božie slovo je realistické – šokujúco-realistické – lebo vždy hovorí pravdu.

Neprechádzaj životom bez utrpenia. Súvisí to s tým, že si kresťan. Popri bežnom ľudskom utrpení, ktoré zažíva väčšina ľudí, zažiješ aj utrpenie, ktoré súvisí s tým, že si tá Boh vyvolil.

Musíš byť pripravený podieľať sa na Ježišom spôsobe života. Uvedomíš si to v práci, škole i medzi susedmi. Máš s nimi veľa spoločného, ale hlboko vo vnútri si iný. Oni to vedia a ty to vieš tiež. Si chrámom Ducha Svätého a Ježiš, knieža nebies, žije v tebe.

Satan využije tvoj strach z utrpenia, aby ťa paralyzoval. Chce, aby si upriamil pohľad na seba a svoju slabosť. Chce, aby si sa vzdal, a čím skôr, tým lepšie.

Nepočúvaj ho! Namiesto toho upriam svoje oči na to, čo vytrpel Ježiš. Boh Ho skrze utrpenie priviedol k dokonalosti. Zafixuj si vo svojej mysli, že Boh povedal: „Neboj sa!“ Nenechá ťa bez pomoci. Jedného zo svojich anjelov poslal k Ježišovi v Getsemane. Nebolo to naposledy, čo Boh poslal anjela, aby pomohol tým, ktorí majú zdediť spásu.

Chcem, aby si vedel, že Hospodin nám dáva na každý deň to, čo potrebujeme. Pancier je pripravený na použitie – musíme si ho nasadiť každý deň. Izraelský ľud musel zbierať mannu každý deň. Tak je to aj s nami. Naša sila na každý deň bude stačiť.

To Hospodin podáva pohár utrpenia každému jednotlivcovi. Cez mnohé súženie musíme vojsť do kráľovstva Božieho.

Našej duši prináša pokoj, keď vieme, že všetko, čo sa nám stane, je z Pánovej ruky. Spôsobí, že nám všetky veci poslúžia na dobré.

Preto sa neboj! Utrpenie ťa vedie k cieľu.

Vo veciach Božích môžem sa teda chváliť Kristom Ježišom.

Ľist Rímskym 15:17

Pavol to hovorí o svojej službe apoštola, ale ďalšie generácie hodnotia jeho službu inak. Vidíme, že Pavol bol jedinečným nástrojom v Božej ruke, ale väčšina jeho súčasníkov mala iný názor. Mnohí ho iba kritizovali. Neustále na neho útočili. Prichádzalo pokušenie nechať si vziať odvahu.

V zboroch boli veľké ťažkosti. Všade sa objavovalo falošné učenie. Morálne poklesky zanechávali desivú stopu.

Pridajte k tomu obrovskú osobnú obeť spojenú s kázaním evanjelia: väzenie, bičovanie a neustále nebezpečenstvo.

Ako je možné za týchto podmienok osláviť Boha?

Pavol to dokázal, lebo svoju službu videl v Ježišovi Kristovi. Všetko, čo robil, a všetko, čím musel prejsť, spájal s Ježišom. Dostal službu od svojho Pána a slúžil s Ním.

To je cesta aj pre teba.

Možno si v Kristovej službe už mnoho rokov. Služba pre teba nie je ťažšia ako pre Neho. Vieš si predstaviť, že by si Ježiša zanechal a nebol viac nástrojom v Jeho ruke? Či nie je najväčším želaním tvojho srdca byť s Ním?

Keď je On v službe, aj ty v nej chceš byť.

Je dobré počúvať skúsených služobníkov Božieho kráľovstva. Môžu potvrdiť, že keď bola služba najťažšia, dostali zvlášť veľké pozhnanie. Ich trápenie ich priviedlo k Ježišovi a On im pomohol. Cez ťažkosti a zápasy ich priviedol do nového vzťahu s Ním.

Pre kresťana sa služba Ježišovi nikdy nekončí. Úlohy sa môžu zmeniť, ale služba a cieľ sa nemenia. Vždy ide o spásu duší. Nikdy neslúžiš sám. Ty a Ježiš slúžite spolu.

... ale riekol mi: Dost máš na mojej milosti; lebo (moja) moc sa v slabosti dokonáva.

2. list Korintským 12:9

Ak chceme pochopiť, ako sa Ježišova moc dokonáva v slabosti, nepotrebujeme čítať knihy. Namiesto toho potrebujeme pozrieť sa na slabých bezmocných kresťanov, ktorí žijú v Božej milosti.

Takí kresťania sú sami osebe ničím, no poznajú svoju malosť a slabosť, preto nepredstierajú, že sú veľkí. Ich vlastná úbohosť a bieda je pre nich utrpením. Myslia si, že je pokorujúce prijať toľko milosti a lásky, a prinášať potom tak málo ovocia. Nevedia, že odrážajú silu Božej milosti.

Vo svojej bezmocnosti sa obracajú na Ježiša, ktorý žije v ich srdci a myslí po celý deň. Je pre nich celkom prirodzené rozprávať sa s Ním o malých každodenných záležitostiach. Nedokážu kráčať sami ani jeden krok. Stratili vieru vo vlastné schopnosti a zručnosti. Ježiš ich musí viesť a dávať im silu vo všetkom.

Všetci kresťania majú Božiu silu. Ježiš nemôže žiť v srdci bez toho, aby tam bol s celou svojou plnosťou a mocou. Je však veľký rozdiel, či Ježišova moc má možnosť rozvíjať sa alebo nemá.

Ak ťa Hospodin neprivedol k bezmocnosti, tvoje prirodzené schopnosti a príležitosti sa stanú hranicami pre pôsobenie Ježišovej moci. Ježiš sa s nami o svoju moc nedelí. Nie je to tak, že ty máš urobiť všetko, čo môžeš, a Hospodin urobí zvyšok.

To, že sme Boží spolupracovníci, znamená, že sme Mu k dispozícii. Aké ovocie to prinesie, závisí od toho, či Mu dovoľíme použiť Jeho moc. Požehnanie nie je v ničom, čo je v nás. Je to len na samotnom Hospodinovi.

My zmyšľame tak, že nie je dobré byť bezmocným. Ale vo svetle Božieho slova je bezmocnosť podmienkou, aby z nás mohli prúdiť pramene živej vody.

Preto sa nepoddaj ťažkostiam, keď ťa Boh robí bezmocným. Nerobí to preto, že by si bol pod Jeho hnevom. Miluje ťa a túži, aby sa Jeho moc v tebe v plnosti dokonala.

Pros Hospodina, aby ťa viedol po Jeho ceste – je to vždy tá najlepšia cesta.

Kto našiel ženu, našiel znamenitú vec a priazeň dostal od Hospodina.

Príslovia 18:22

Hospodinova priazeň je Božia milosť, môžeš ju prijať len ako dar.

Boh má mnoho druhov milosti. Jedným z nich je manželka.

Je dobré zastaviť sa a premýšľať, čo človek dlhuje osobe, ktorá je jeho najbližším príbuzným. Malé podráždenie môže ovládnuť tvoje myšlienky, takže zabudneš poďakovať Bohu za svojho manželského partnera. Keď deň čo deň prijímaš dobrotu svojej manželky, stane sa ti samozrejmosťou.

Najdôležitejšie je ďakovať Bohu. Ďakujem za to, čo som prijal z Božej ruky. Najväčšiu láskavosť, ktorú pre svojho manželského partnera môžeš urobiť, je prijať ho ako dar od Boha. Vtedy spájaš svojho partnera s Bohom; ak tak robíš, prinášaš požehnanie na vás oboch.

Je tiež dôležité ďakovať svojmu partnerovi, kým máš na to čas. Veľa ľudí muselo stáť pri hrobe a premýšľať o niečom, čo mali povedať skôr, než bolo neskoro.

„Ďakujem ti,“ vytvára radosť. Dáva novú silu mnohým povinnostiam každodenného života. Ak sa znovu a znovu stretávaš s nespokojnosťou a výčitkami, život sa stáva trápením.

Prekliatie malichernosti prinieslo skazu mnohým domácnostiam. Musíme sa pred tým chrániť. Je dobré urobiť krok späť a pozrieť sa na svoje manželstvo z väčšej perspektívy. Najlepšie zo všetkého je ísť do Božieho svetla. Vtedy vidím, že moja žena je milosťou od Hospodina. Nikdy som si milosť nezaslúžil, dostávam ju nezaslúžene. Platí to aj vtedy, keď mi Hospodin dá milosť prostredníctvom inej osoby.

Ak vidíš svojho manželského partnera v tomto svetle, prináša to do manželstva požehnanie. Vtedy je myseľ a srdce naplnené radosťou. Vtedy si láska nachádza spôsob, ako môže pomôcť a povzbudiť v každodennom živote. Božie slovo je požehnané. Je triezve. Si požehnaný, ak venuješ pozornosť tomu, čo hovorí. Si úbohý, ak si myslíš, že život zvládneš bez pomoci, ktorú dostávaš v tom, čo Hospodin povedal.

Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem skrze Otca, aj ten, kto mňa je, bude žiť skrze mňa.

Evanjelium podľa Jána 6:57

Božie dieťa nežije len v moci toho, čo je dobré a správne. Žije v Ježišovej moci.

Ježiš je Spasiteľom toho, kto nezvláda žiť kresťanským životom. Je spasením pre teba, kto sa cítiš súdený pre svoje neúspešné kresťanstvo.

Častokrát si sa rozhodol, že odteraz budeš skutočným kresťanom, ale stále si zlyhal. Preto si sa stal malomyselný a odradilo ťa to. Iní uspeli, ale ty nie si toho schopný. Pýtaš sa, či to máš v sebe, byť kresťanom.

Neexistuje ani jeden z nás, kto by mal kresťanstvo v sebe. Jediné, čo v sebe máme, je hriech, sebeckosť a vzbura voči Bohu. Preto Boh chce, aby sme žili podľa Ježiša. V Ježišovi nájdeš všetko, čo ti chýba.

Existuje veľa kresťanov, ktorí musia byť zachránení sami pred sebou. Vždy keď sa raz pozrú na Ježiša, tak na seba sa pozrú desaťkrát. Ešte im skutočne nedošlo, že uprostred svojej vlastnej chudoby sú nesmierne bohatí v Ježišovi.

Keď hľadáš niečo dokonalé, hneď choď k Ježišovi. Nikdy to nenájdeš v sebe. Ale v tvojom Zástupcovi a Vykupiteľovi je všetkého nadbytok. On si nič nenecháva pre seba, ale o všetko sa s tebou delí.

Hľadáš lásku? Nechoď k sebe. Ježiš je jediný, kto miluje tak, ako miluje Boh. K Nemu nikdy nepôjdeš márne. Ježiš rozlieva svoju lásku v tvojom srdci skrze Ducha Svätého.

Bojíš sa kvôli nedostatku viery? Choď k Ježišovi. On sa vo všetkých situáciách spolieha na svojho nebeského Otca. Nemôžeš prísť k Ježišovi s modlitbou svojho srdca o pomoc bez toho, aby ťa nezahrnul do svojho sveta a nepodelil sa s tebou o celé svoje bohatstvo.

Ak takto prijmeš všetko, čím je pre teba Ježiš, budeš žiť podľa Neho. On je tvou hrdosťou. Tajomstvom tvého života je všetko, čo máš v Ňom.

Ale odstup odo mňa to, aby som hrešil proti Hospodinovi tým, že by som sa prestal modliť za vás; budem vás vyučovať dobrej a priamej ceste.

1. kniha Samuelova 12:23

Mnohí ľudia považujú príhovornú modlitbu za dobrovoľnú záležitosť. Je dobré, ak na to človek pamätá a robí to, ale väčšina kresťanov to neberie až tak vážne, nemajú na to čas alebo na to zabudnú.

Kto však pozná Hospodina, nerobí tak. Môžeš sa učiť od Samuela.

Izraelci zhrešili proti Bohu, keď si žiadali kráľa. Chceli mať to, čo všetky ostatné národy. Nemohli sa zmieriť so skutočnosťou, že ich jediným kráľom je neviditeľný Boh. Želanie ľudu bolo urážkou Boha. Viedol a zachoval ich za najrozličnejších okolností a podmienok, no Izrael nebol spokojný. Chceli mať za vodcu jedného z vlastných mužov.

Samuel im jasne vysvetlil, ako sa Boh pozerá na ich požiadavky. Boli rozrušení a povedali Samuelovi: „Modli sa za svojich služobníkov k Hospodinovi, svojmu Bohu, aby sme nepomreli, lebo ku všetkým svojim hriechom pridali sme ešte i to zlo, že sme si žiadali kráľa.“

Samuel im na to dal jasnú odpoveď. Nechcel zhrešiť voči Bohu tým, že by sa za nich nemodlil.

Služba kresťana má mnoho aspektov. Jedným z nich je príhovorná modlitba. Boh chce, aby si sa staral o niektorých ľudí. Práve ty ich máš pred Neho niesť v príhovornej modlitbe. Potrebuješ na to veľa vytrvalosti, ale ak túto službu zanedbáš, hrešíš proti Hospodinovi.

Možno si myslíš, že si často hrešil. Ak áno, musíš vedieť, že k Ježišovi môžeš prísť so všetkými svojimi hriechmi – aj so všetkým, čo si zanedbal a On tieto hriechy vymaže svojou vzácnou krvou.

Pomôže ti svojou milosťou a znova ťa uvedie do služby príhovornej modlitby.

A čo ak opäť zlyháš?

Musíš ísť znovu tou istou cestou. Prines to, čo si zanedbal, pod očisťujúcu krv a zažiješ, že nestratila svoju moc. Ježiš ťa znovu volá, aby si sa prihováral za druhých a aby si to robil dobre.

Syn môj, zachovávaj prikázanie svojho otca a nepohrdaj poučaním svojej matky.

Príslovia 6:20

Keď rodičia zostarnú, ich sily ubúdajú. Človeku sa zdá, že sú opatrnejší. Nekráčajú s dobou tak ako predtým. Myslia si, že všetky staré veci sú dobré.

Mladý človek má v sebe veľa energie. Nové veci ho fascinujú, preto sú mnohí mladí podráždení z názorov a postojov staršej generácie. Tento postoj preniká aj do kresťanských kruhov.

Ak neprikladáš význam dobrým radám svojich rodičov, hrešíš proti Bohu. A hriech ničí požehnanie.

Mnohí ľudia zblúdili od Ježiša, lebo odmietli varovanie. Rodičia videli, že sa ich deti vyvíjajú nebezpečným smerom. Snažili sa to povedať, no jasne cítili, že si to majú nechať pre seba. Postoj ich detí ich umlčal.

Dnes mnohí ľudia nepočúvajú, čo im hovorí otec alebo matka. Ak hovoria o opatrnom zaobchádzaní s financiami, nik ich nepočúva. Mnohí mladí si myslia, že najodvážnejší bude mať najväčší zisk. Môžu to chápať tak, že rady rodičov ich obmedzujú.

Mladý má niečo, čo starší človek nemá. Ale starší má niečo, čo nemá mladý, a to je múdrosť. Nemusíš mať všetky skúsenosti. Ak budeš počúvať slová starších, môžeš svoj život zachovať pri Bohu a uniknúť tak mnohej bolesti a nešťastiu.

Je dobré modliť sa k Bohu o milosť učiť sa od iných. Vyžaduje si to pokoru. Ak si myslíš, že si inteligentnejší, samozrejme pôjdeš vždy vlastnou cestou, a tá k požehnaní nevedie.

Časť toho, čo ti hovoria rodičia, nemajú z vlastnej hlavy. Prijali to od svojich rodičov. Prijmi to. Vedie ťa to k požehnaní a získaš múdrosť, ktorú môžeš posunúť ďalším.

Vtedy ustanovil si dvanástich, aby boli s Ním, poslal ich kázať. Evanjelium podľa Marka 3:14

Ježiš si ťa v prvom rade vyvolil, aby si bol s Ním. Chce mať s tebou spoločenstvo. Chce sa s tebou o niečo podeliť a existuje niečo, o čo sa s Ním máš podeliť ty.

Možno si myslíš, že pre Ježiša nerobíš dosť. Každý živý kresťan pozná tento pocit. Vidiš sám seba ako neúčinného služobníka.

Nezabúdaj, že tvoja služba nie je tá najdôležitejšia vec. Najdôležitejšie je byť s Ježišom. To dokáže aj bezmocný. A pravdou je, že to ti najviac chýba. Je to najhlbšia potreba tvojho srdca.

Ale je to dosť, aby sme boli s Ježišom?

Áno, je to dosť na veky vekov. S Ním sa upokojí tvoje srdce. On jediný dokáže uspokojiť tvoju dušu.

Mnohí ľudia sa v živote a službe unavia, pretože neodpočívajú pri Ježišovi. Sú tak zaneprázdnení tým, čo by pre Neho mali urobiť. Plánujú, a ak sú výsledky chabé, ľahko končia v malomyseľnosti.

V prvom rade máš odpočívať s Ježišom. Viac sa zaujíma o teba ako o tvoju službu. Žiada si tvoju lásku. Znamená pre Neho viac ako čokoľvek, čo dokážeš urobiť.

Ježiš ťa chce zahrnúť svojou milosťou. Jeho láska musí v tebe vládnuť. Chce potešiť tvoje srdce. Prijmeš plnosť požehnaní, len keď budeš odpočívať v Ňom.

Tvoj život s Ježišom je tou najhlbšou a najreálnejšou vecou v tvojom vzťahu s Bohom. Každá služba začína a naplňuje sa v odpočinku pri Ježišovi. V podstate nie ty slúžiš, nie ty prinášaš ovocie. Robí to Ježiš. On žije svoj život v tebe. Kráča dopredu skrze teba. Zostaň preto s Ježišom. Tam nájde tvoje srdce odpočinok. Tam budeš užitočným nástrojom pre svojho Spasiteľa.

Potom som uvidel naprostriedku medzi trónom, medzi štyrmi bytosťami a medzi staršími Baránka, ktorý stál ako zabitý...

Zjavenie Jána 5:6

Ján bol uchvátený do neba. Tam videl Boží trón. Bol to ohromujúci pohľad. Boh mal v ruke zvitok so zjavením, ale nik nebol hoden, aby ho otvoril. Preto Ján plakal a plakal. Prestal, keď zbadal Baránka.

Zabitý Baránok stál pred Božím trónom. To znamená, že Boh vidí Baránka neustále. Pre Boha je Baránok stredobodom. Jeho stredobod musí byť aj tvojím.

Všetky Božie myšlienky sú zhrnuté v Ježišovi. Všetky tvoje myšlienky musia byť tiež zhrnuté v ňom. Tak ako je Ježiš stále prítomný pre Boha, musí byť stále prítomný aj pre teba.

Prečo Ján nezbadal Baránka okamžite? Pretože Baránok nemal nádheru a vonkajšiu slávu. Boh sa rozhodol, že Jánovi na chvíľu zastrie zrak.

Tak je to aj s tebou. Nerozhoduješ o svojom duchovnom vývoji. Hospodin sa načas môže skryť. Jeho úmyslom je, aby si si hlbšie uvedomil bohatstvo, ktoré máš v ňom. On jediný ti otvára dvere. Vedie ťa do svojho večného tajomstva. Máš spoznať, že chce zjednotiť v Kristovi všetky veci na nebi aj na zemi.

Ak sa spätne pozrieš na svoj život, môžeš vycítiť Boží zámer. Boh ťa neprestajne chcel zjednotiť s Ježišom. A hoci sa načas skryl, bolo to preto, aby si našiel Baránka, ktorý bol zabitý pre tvoje hriechy.

Nájdeš Ježiša – nie v prvom rade vo svojom srdci, ale v Božom. On ťa naplní potešením a radosťou. Boh vždy vidí Ježiša ako obetného Baránka, ktorý snal všetky tvoje hriechy.

Toto je základ spásy, ktorý stojí pevne a naveky.

Hriech totiž nebude panovať nad vami; lebo nie ste pod zákonom, ale pod milosťou.

List Rímskym 6:14

Božie kráľovstvo je kráľovstvo milosti. Všetko v nej má svoj pôvod a zdroj. Božie dieťa je skrze ňu spasené a sila pre svätý život tiež pochádza z Božej milosti.

Mnohí sú spasení milosťou, no potom nevedomky sklznú pod zákon. Tak ich zaujíma to, čo by mali oni i iní kresťania robiť a čím by mali byť, že následkom toho hriech získava v ich živote moc. Tá moc sa zväčšuje tým, že človek podľahne zákonu.

Veľa kritizovania a horkosti má svoj základ v tom, že zákon prebral v srdci miesto, ktoré malo patriť milosti. Človek kladie veľké nároky na seba a iných.

Hriech vtedy získava kontrolu. Človek sa porovnáva s inými. Sebadôvera a závisť získavajú moc a láska chladne.

Pán túži zlomiť moc hriechu medzi svojimi deťmi. Robí to tak, že ich nabáda, aby neboli pod zákonom ale pod milosťou. Cesta zákona vedie k prehre. Cesta milosti vedie k víťazstvu a bohatstvu v Ježišovi.

Je dôležité, aby Ježišova smrť a zmŕtvychvstanie neboli v tvojom kresťanskom živote vecou minulosti. Znovu a znovu si musíš pripomínať, že si s Ním zjednotený v Jeho smrti, a určite sa s Ním zjednotíš aj v Jeho vzkriesení.

Ježiš niesol všetky tvoje hriechy a rozdrvil diablove skutky. Vykonal to v tvojom živote. Hriech ťa síce môže obťažovať, ale zároveň vieš, že jeho moc bola zlomená. Ježiš nad ním zvíťazil na Golgote. Viera v Ježišovo dokonané dielo je tvojím víťazstvom.

Keď sa tvoje srdce naplní vďakou za Božiu milosť, satan musí utiecť. Neznesie, keď sa mu pripomína jeho porážka na Golgote. A hriech musí ustúpiť spolu so satanom. Je za tým Ježišova milosť a radosť.

Lebo vy ste k slobode povolaní, bratia. Len aby vám sloboda nebola zámienkou (povoľovať) telu, ale v láske slúžte si vospolok.

List Galatským 5:13

Máš podiel na celom Kristovom bohatstve. Neexistuje nič z toho, čo Kristus skrze svoje dielo získal na Golgote, čo by ti okamžite nedaroval. Platí to aj o nádhernej slobode, ktorú máš od zákona. Žiadny zákon ťa nemôže odsúdiť, pretože na tvojom mieste už odsúdil Ježiša. Ježiš je koniec zákona, a tak každý, kto v Neho verí, môže získať spravodlivosť.

Satan sa ťa všetkými možnými prostriedkami snaží odvieť od tohto slávneho evanjelia. Jedným zo spôsobov je pokúšanie, že hrešiť nie je až také závažné, pretože Ježiš za všetky tvoje hriechy zaplatil.

Satan ti to nehovorí priamo. Keby to urobil, prehliadol by si ho. Tvoj najhorší nepriateľ sa teší, ak k hriechu pristupuješ ľahkovážne. Vtedy vie, že z dlhodobého hľadiska ťa už porazil.

Skutočný, živý kresťan môže upadnúť do hriechu, ale nemôže v ňom zostať. Nemôžeš mať v jednej ruke hriech a v druhej Ježiša. Ak sa o to pokúsiš, vlastne sa snažíš vybudovať most medzi Ježišom a hriechom. On však nechce byť znovu zviazaný s hriechom, ktorý už raz niesol. Preto ťa opúšťa, ak Ho chceš vtiahnuť do života hriechu.

Kresťan nemôže mať súčasne pokoj s Ježišom aj pokoj s hriechom. Kresťan nemôže žiť v hriechu. Môže do neho upadnúť, ale to je niečo iné. Je to ako spadnúť do vody alebo do ohňa. Musíš sa rýchlo zachrániť, aby si sa neutopil alebo nezhorel.

Nech sa ohnivým písmom vypáli do tvojej duše, že hrešiť proti Bohu môže byť fatálne! Zo skúsenosti vieš, ako ťa hriech dokáže očariť. Ale žiadosť tela by v tvojom živote nemala vládnuť. Ježiš je ten, ktorý ťa vykúpil a zaplatil vlastnou krvou.

Ak hriech vstúpi do tvojho srdca a ty ho začneš milovať, opustí ťa bázeň pred Bohom a ty sa poddáš hriechu. Tvoja sloboda v Ježišovi je slobodou k životu, ktorý tráviš službou Jemu, ale nie je slobodou k životu v hriešnej vzbure proti Božiemu Baránkovi, ktorý sňal hriech sveta.

Potom na druhý deň vybral dva denáre, dal hostinskému a povedal: Opatruj ho, a ak by si viac vynaložil na neho, zaplatím ti, až sa vrátim.

Evanjelium podľa Lukáša 10:35

Nespravil toho dobrý Samaritán dosť? Nevynaložil veľa úsilia, aby pomohol chudobnému stvoreniu, ktoré upadlo do rúk lupičov? Mužovi obviazal rany, vyložil ho na svojho osla a priviedol do hostinca, kde za neho zaplatil. Ani to nebolo všetko. Keď sa vráti, hostinskému zaplatí všetky ďalšie náklady, ktoré by mohol mať.

Keď tvoje srdce zasiahla Ježišova láska, zažalo sa v tebe svetlo. Musel si sa nesmierne tešiť zo svojho Spasiteľa. Nič sa nedá porovnať s oslobodením od všetkých hriechov. Ježiš ich niesol a na teba ich už nikdy viac nehodí. Keď si to hriešnik v srdci uvedomí, dušu mu naplňa vďaka a rodí sa svätá túžba viac už nehrešiť.

Prečo to tak nepokračuje?

Je ťažké udržať oči srdca upreté len a len na Ježiša. Mysel chce ísť rôznymi smermi. A keď ťz srdce viac nenaplní Ježiš a Jeho nádherné spasenie, chýba mi ochrana pred hriechom.

Hriechy, ktoré som spáchal skôr, ako som sa stal kresťanom, sú bolestivé. Ale hriechy, ktoré som spáchal potom, ako som sa stal Božím dieťaťom, sú ešte oveľa, oveľa horšie. Teraz cítim, že hrešiť znamená šliapať po Božej láske. Len si spomeň, čo Ho hriech stál.

Čo robí Ježiš, keď som na svoju hanbu opäť uprostred nečistoty hriechu? Vracia sa. Nie preto, aby ma obvinil, ale aby Jeho výkupné prikrylo všetky moje hriechy.

A keď sa rozhojnil hriech, ešte väčšmi sa rozhojnila Božia milosť. Nemôžeš pochopiť, ako ti Boh môže odpustiť. Je to preto, že nedokážeš pochopiť, ako môže byť niečo neobmedzené. Božia láska je neobmedzená. Miluje ťa ako svoje dieťa a nemôže ťa opustiť. Ak si zhrešil, Jeho hlbokou túžbou je ukázať ti nezaslúženú milosť. Uprostred tvojej viny, ktorú spôsobil hriech, a tvojho dlhu, ktorý spôsobil hriech, musíš čakať na Ježiša. Vždy sa vracia, aby zaplatil.

Ja, ja zotieram tvoje priestupky kvôli sebe samému, a na tvoje hriechy nebudem spomínať.

Izaiáš 43:25

Existuje hriech, ktorý nazývame priestupkom. To sú skutky, ktoré si nemal robiť. Vieš, že ti v očiach ľudí dávajú nálepku, preto sa ich snažíš skryť. Nemáš rád, keď ťa ostatní prekuknú. Máš dojem, že si ťa v takom prípade prestanú iní vážiť.

Je hrozné pomyslieť, že všetko je obnažené a odkryté očiam Toho, ktorému sa budeme zodpovedať.

Čo sa stane?

Najhoršie zo všetkého je stretnúť Boha s hriechmi, ktoré nemáš odpustené. Ale prečo by si to robil, keď Boh túži zbaviť ťa tvojich priestupkov a zločinov?

Vpusť Ježiša do svojho tvrdého a nečistého srdca. Vyznaj Mu všetky svoje skryté hriechy. Vymaže ich. Ani jeden hriech nezostane, keď sa ho dotkne Ježišova krv.

Je ťažké pochopiť, že si spomenieš na niečo, čo Hospodín už zabudol. Ale tak je to s Božím dieťaťom. Pamätáš si hriechy a zlyhania. Nasledujú ťa ako tiene počas celého života. Keď sa objavia, stále cítiš ich obviňujúcu silu.

Ale u Boha je to iné. To, čo vymazal, si viac nepamätá. Odstránil to. Zabudol na to.

Sme prekvapení, aká sila je v Baránkovej krvi. Nečistý, špinavý hriešnik sa stáva biely ako sneh. Zlomené veci sa zaceľujú. Ty sa javíš ako človek, ktorý nikdy nezhrešil.

Tak mnoho ľudí si myslí, že Boh nám odpúšťa kvôli nám samým. Výsledkom toho je mnoho zápasov a pochybností. Milosť sa stáva neistou. Neustále sa musíš pýtať: Som taký, že Boh môže zmazať moje zločiny? Takéto otázky si nemusíš klásť. Namiesto toho sa môžeš pýtať: Je Ježiš taký, že má pre mňa milosť? O odpovedi nesmieš pochybovať. Dal ju, keď povedal: „Dokonané je.“

Povstal teda rozpor medzi nimi, takže sa rozišli. Barnabáš vzal Marka a odpavil sa na Cyprus.

Skutky apoštolov 15:39

Začiatok Pavlovej druhej misijnej cesty bol strašný. Prudký nesúhlas rozdelil dvoch bratov. Pavol a Barnabáš sa nevedeli dohodnúť. Predmetom sporu bol Barnabášov bratranec Ján Marek. Cestoval s nimi počas prvej časti prvej misijnej cesty, ale keď mali ísť do Malej Ázie, vrátil sa domov. Teraz chcel ísť s nimi na druhú cestu. Barnabáš súhlasil, ale Pavol trval na tom, aby nešiel, pretože ich opustil a nezúčastnil sa na ich práci. Výsledkom bolo, že sa Pavol a Barnabáš rozdelili.

Mnohí zbožní kresťania si myslia, že za takýchto okolností Boh nemôže požehnávať, ale v Antiochii si to nemysleli. Vyslali Barnabáša s Markom a Pavla so Sílasom.

Spory a napätia medzi bratmi sú nešťastím. Božie slovo nás povzbudzuje, aby sme medzi sebou zachovávali pokoj. Rozpory kradnú dôveru aj radosť. Boh je však taký veľký a milostivý, že pre svoju službu môže používať aj deti, ktoré zlyhávajú. Musíme byť opatrní, aby sme požehnaniam neurčili hranice, ktoré Božie slovo nenastavilo.

Pavol a Sílas mali užitočnú cestu; priniesli evanjelium do Európy a niet pochyb o tom, že Hospodin bol aj s Barnabášom a Markom. Pán si vo svojej službe používa hriešnikov.

V cirkvi to platí aj dnes. Nesúhlas a spory medzi bratmi sú hriechom, ale nemali by sme sa tým nechať paralyzovať. Musíme pokračovať vpred s dôverou, že Božia milosť prináša život, pokrok a rast.

Taktiež musíme žiť v neustálej modlitbe, aby Hospodin svojim Duchom uzdravil rany, ktoré sme spôsobili. V poslednom liste, ktorý od Pavla máme, spomína Jána Marka. Žiada Timoteja, aby ho priviedol so sebou do Ríma, a potom dodáva: „Pretože mi je užitočný v mojej službe.“

Boh dokáže spojiť bratov, ktorí majú spor. Je dobré, ak sa to stane na ich spoločnej ceste do neba.

Pozhováraj sa o tom s Ježišom. Robí zázraky – dokonca aj dnes.

Ako nám Jeho božská moc v poznaní Toho, ktorý nás povolal svojou slávou a cnosťou, darovala všetko potrebné pre život a zbožnosť...

2. list Petra 1:3

Pravé Božie dieťa neustále túži po zbožnom živote. Táto túžba zvedla mnohých ľudí z cesty. Nehľadali pomoc u Toho, na ktorého ukazuje Božie slovo.

Veľa náboženských hnutí vstúpilo medzi kresťanov so sľubmi zbožného života. Mnohí zostali sklamaní, keď si po niekoľkých rokoch uvedomili, že cesta, ktorú nasledovali, je mylná.

Existuje len jedna cesta k zbožnému životu. Určuje ju Božie slovo. Volá sa cesta k požehnaniu.

Ježiš je Božia múdrosť. Presahuje naše chápanie, ale z Božej milosti to môžeme v srdciach pochopiť vierou.

Nedokážeme vytvoriť život, nech sa akokoľvek snažíme. Ale keď sa vo viere obrátíme k Ježišovi, sme zmenení. Dostávame život.

Božie slovo hovorí o žene, ktorá všetok svoj majetok vydala na lekárov, ale nikto ju nemohol uzdraviť. Vo svojej tiesni sa obrátila na Ježiša. Prišla a dotkla sa Ho. Vtedy z Ježiša vyšla moc a uzdravila ju.

Podobne je to aj v tvojom živote. Ak natiadneš svoje prázdne ruky k Ježišovi, nebudeš sklamaný. Život pochádza od Neho. On je tajomstvom zbožného života.

Nedostatok dôvery v Ježiša je príčinou veľkej duchovnej slabosti. Príliš veľa ľudí žiadalo o pomoc tam, kde sa nedala nájsť. Mali sa ponoriť do toho, čo Biblia hovorí o Ježišovi. Držať sa toho znamená veriť v Ježiša.

Ježiš je cesta. Ježiš je život. Ježiš je osloboditeľ. On je prameň, ktorý nikdy nevyschne. Môžeš z Neho piť. Ako hovorí Písmo, ak tak urobíš, prúdy živej vody z teba potečú.

Poznanie Ježiša je cestou ku všetkému duchovnému rastu a požehnaniu.

Miloval si spravodlivosť a nenávidel si nepravosť; preto pomazal Ťa, ó Bože, Tvoj Boh olejom radosti nad Tvojich druhov.

List Židom 1:9

Ježiš bol pomazaný olejom radosti.

Čuduješ sa, že nemôžeš obrátiť pozornosť na Ježiša bez toho, aby si sa nestretol s prúdom radosti, ktorý pochádza od Neho? Nemôžeš Ježiša nechať vstúpiť bez toho, aby si neprijal radosť.

Nie je to povrchná a lacná radosť. Má svoj pôvod v Duchu, ktorý v Ňom vládne.

Medzi Ježišom a Bohom je hlboká harmónia. Mysel, emócie a vôľa sú v jednote. Ježiš je naplnený Božím pokojom, pretože je jedno s Bohom. A to môže len ten, kto je naplnený Božou radosťou. V nebi je radosť, keď sa jeden hriešnik dá na pokánie. Boh sa teší vždy, keď stratený hriešnik zaklope na dvere Otcovho domu.

Podobne ani Ježiša neteší nič viac ako spasení hriešnici. Sú Jeho odmenou za všetko, čo pretrpel.

Ak urobíš vo svojej mysli priestor na to, čo ti Boh hovorí o Ježišovi, zažiješ niečo úžasné. Ježiš sa s tebou podelí o svoju radosť. Vyvierajú z Neho prúdy živej vody a nedá sa z nich piť bez toho, aby ťa nepremenili. Získaš radosť v Ježišovi. Čo teší Jeho, teší aj teba. Pomazáva ťa olejom radosti.

Stretol som kresťanov, ktorí veľmi túžili po spásе iných ľudí. Nedokážu odpočívať, kým obrovské množstvo ľudí v našej krajine a na celom svete žije bez Boha a bez nádeje. Ich tieseň ich viedla k modlitbe, službe a obetovaniu sa.

Nemysli si však, že žijú biedny život. Sú pomazaní olejom radosti. Chcú to, čo chce Boh. Čo teší Jeho srdce, teší aj ich.

Zriedka myslia na svoju vlastnú radosť. Zamestnávajú ich všetci ľudia, ktorí ešte neboli oslovení. Svoj život odovzdali jedinej veci: potešiť svojho Pána a Majstra.

Dnes k tebe prichádza Ježiš. Chce ťa pomazať olejom radosti. Chce ťa naplniť nebeským požehnaním. Chce zachrániť tvoju dušu a urobiť ťa nástrojom radosti.

Vtedy začnete hovoriť: Jedávali a pítali sme s tebou a na našich uliciach si učil; ale on povie: Hovorím vám, neviem, odkiaľ ste. Odstúpte odo mňa všetci páchatelia neprávosti!

Evanjelium podľa Lukáša 13:26 – 27

Deň súdu bude veľkým dňom prekvapení.

Tí, ktorí chodili s Ježišom na zemi, sa s Ním znova stretnú. Jozefovi a Máriini susedia, priatelia a členovia ich rodiny – všetci si budú myslieť, že Ježiš ich pozná. Ale mýlia sa.

Niektorí ľudia s Ním jedli a pili; napriek tomu strávia večnosť s diablom a jeho anjelmi v neuhasiteľnom ohni pekla.

Ako je to možné?

Je to preto, že v srdci nemali s Ježišom správny vzťah.

Záujem o Ježiša nestačí, ani sympatie, ani obdiv. Ježiš si nežiada ľútosť. Nie, žiada si tvoje úbohé a nečisté srdce.

Dal si ho Ježišovi?

Stalo sa tvoje zdrvené, zlomené srdce Jeho domovom?

V deň súdu bude Ježiš poznať len tých, ktorých srdce pozná tu dole. Chce v tebe prebývať. Ak Mu otvoríš dvere, očistí ťa. Jeho krv vykúpenia ťa robí bielym ako sneh.

Ak Mu to dovolíš vykonať tu na zemi, si jedným z tých, ktorých pozná vo večnosti.

Bude to pozoruhodný deň. Nemôžeš pochopiť, že ťa Ježiš pozná. Myslíš si, že si úbohý a nehodný. Ježiš sa ťa z dobrého dôvodu mohol naveky zbaviť.

Ale On to neurobí. Kráčať s tebou celý život. Denne ťa prikrýval svojou milosťou. Obliekal ťa do rúcha spásy. Si Jeho nevestou, ktorú túži vziať za ruku a viesť do nebeských siení.

Áno, ty, ktorého Ježiš pozná, si požehnaný.

Nepohrdam milosťou Božou. Lebo ak je spravodlivosť zo zákona, tak Kristus nadarmo umrel.

List Galatským 2:21

Zaujímalo by ma, či nejaký kresťan sníva o pohrdaní Božou milosťou.

Uprostred všetkého, s čím nesúhlasíme, mohli by sme nesúhlasiť, že nikdy neopustíme Božiu milosť?

Odpoveď sa zdá zrejmalá. Nie je to však také jednoduché. Satan sústreďuje svoje úsilie, aby nás prinútil zneužiť alebo zrušiť Božiu milosť. Má na to mnoho spôsobov. Jedným z nich je zákonnícka myseľ.

Kresťan má dve prirodzenosti: novú a starú. Stará prirodzenosť patrí do tohto sveta. Nemôže byť spasená, bude zničená v hrobe. Starý človek dokáže počuť len zákon. Áno, vládne v ňom zákon. Ak starý človek počuje evanjelium, vždy zneužije milosť na ospravedlnenie hriechu.

Úplne iné je to s novým stvorením, ktoré bolo stvorené vierou v Ježiša. Musí počuť iba evanjelium. Ježiš musí žiť v srdci kresťana. On je vyvrcholením zákona, aby sa spravodlivosti dostalo každému veriacemu.

Kde je Ježiš, tam sú všetky požiadavky zákona splnené. Naplnil ich do takej miery, že zákon sa stratil. Platí to aj o povinnostiach, ktoré vyplývali zo zákona.

Satan sa všetkými spôsobmi snaží, aby si vpustil zákon do svojho srdca. Vie, že ak mu dovoľíš vstúpiť, rozšíri svoje pôsobenie. Nakoniec rozmýšľaš len o tom, aký máš byť ako kresťan a čo máš robiť.

Nestane sa to náhle. Ježiš pomaly vyklzne z tvojej mysle. Zamestnávaš sa len svojím vlastným kresťanstvom.

Bez toho, aby si si to uvedomil, zrušil si Božiu milosť. Satan zneužil Boží zákon a stala sa hrozná vec.

Preto sústreď svoje úsilie na zachovanie Božej milosti. V tvojom srdci je miesto len pre jednu osobu, a tou je Pán Ježiš. Jeho dokonané dielo na Golgote je jediným pokladom tvojho srdca. To je základ, na ktorom staviaš.

1. november

A my vieme, že milujúcim Boha, povolaným podľa rady (Božej), všetky veci slúžia na dobro.

List Rímskym 8:28

Niektorí ľudia majú zvláštne výsady. Sú to tí, ktorí milujú Boha a ktorí boli povolaní podľa Jeho rady. Nie všetci, ktorí boli povolaní, milujú Boha. Ježiš hovorí, že mnoho je povolaných, ale málo vyvolených. Medzi povolanými sú ľudia, ktorí toto povolanie prijali a milujú Boha. Všetky veci im spoločne slúžia na dobro.

Slúžiť spolu na dobro znamená, že spolupracujú pre najlepšiu zo všetkých dobrých vecí – pre večnú záchranu duše. Samozrejme, že môžeš mať radosť aj z dočasných dobrých vecí, pokiaľ nebránia tvojmu večnému blahu. Boh pomáha svojim deťom nespočetnými spôsobmi v tomto živote, ktorý určite nie je ľahký. Ako by ti to pomohlo, ak by si stratil svoju dušu?

Boh sa za každých okolností díva na tvoju spásu. Zasahuje do všetkých vecí a umožňuje im slúžiť ti na ceste do neba.

Platí to pre dobré časy aj keď robíš pokrok tu na zemi. Ak miluješ Hospodina, bude ti pomáhať, aby si bol zachránený aj napriek svojmu bohatstvu. Pre bohatého je ťažké byť zachránený, ale Ježiš povedal, že u Boha je všetko možné.

Platí to aj pre naše ťažkosti a zápasy. Toto slovo veľa znamená, keď sa hromadia ťažkosti alebo zažiješ drvivú porážku. Vtedy musíš povedať: Aj toto je v Božej ruke a Boh sa nedotýka mňa alebo rôznych okolností môjho života, ak to nie je nutné pre moju záchranu.

Či si nezažil, že keď v tvojom živote vybledlo veľa pozemských nádejí, nebeská nádej ti zažiarila ako nikdy predtým?

Áno, Boh k tebe prišiel aj napriek bolestným ranám hriechu a stal si sa svedkom nepochopiteľného zázraku Jeho lásky. On čistý sa dotkol tvojich hriechov a zmenil ich na biele ako sneh. Zažil si pritom nepochopiteľnú vec. Tam, kde sa rozmnožil hriech, milosť sa rozmnožila ešte viac. Boh vzal tvoje hriechy a odpustil ich zo svojej milosti. Takto jedná s tým, koho miluje.

2. november

Videl som nové nebo a novú zem, lebo prvotné nebo a prvotná zem sa pominuli a mora už niet.

Zjavenie Jána 21:1

Mnohí sú sklamaní, lebo od života na zemi očakávajú príliš veľa skvelých vecí. Veria, že život kresťana možno prirovnať k jazde po rovnej, širokej a priamej ceste. Biblia však hovorí niečo iné. Do neba vedie úzka cesta. Vedie svetom, kde vládne satan. Nemysli si, že jeho úlohou je uľahčiť cestu kresťanom. Preto Ježiš hovorí svojim priateľom: „Na svete budete mať súženie.“

V čase tesne pred druhým príchodom Pána Ježiša diabol bojuje s veľkou silou. Prichádza s veľkým hnevom, lebo vie, že má krátky čas. Na celom svete bolo a je prenasledovaných veľa ľudí. Áno, všetci kresťania nejakým spôsobom vnímajú, že nie sú z tohto sveta.

K tomu treba prirátať trápenie, ktoré majú Božie deti spoločné so všetkými ostatnými. Choroba, bolesť a úzkosť, ktoré zažívame my alebo naši najbližší príbuzní, dokážu na náš život vrhnúť tieň.

Svet nemá pokoj, ktorý hľadáme, preto túžime po Božom meste.

Pánove slová nás ubezpečujú, že nebudeme sklamaní. Premýšľal si už o tom, že keď ťa Hospodin vedie cez ťažkosti, rastie tvoja túžba po nebi? Existuje spojenie medzi pocitom neistoty a očakávaním mesta s pevnými základmi.

Boh tvorí nové nebo a novú zem, kde prebýva spravodlivosť. Ak patríš Ježišovi, si občanom neba. Stráviš večnosť v krajine, kde slnko nikdy nezapadne. Tam skončí hriechu a jeho nespočetné následky.

Zo všetkého najskôr treba uhasiť tvoj duchovný hlad a smäd. Musíš vidieť Ježiša takého, aký je. Pohľad na Neho ťa premení. Musíš byť taký ako On.

Srdce každého z nás má navždy vyvýšiť Hospodina a slúžiť Mu na veky vekov.

Tešme sa na Ježišov návrat. Nezabudol na nás. Príde čoskoro a urobí všetko nové!

3. november

Krv bude vaším znamením na domoch, v ktorých ste; keď uvidím krv, prejdem popri vás a nestihne vás zhubná rana, keď budem trestať Egypt.

2. kniha Mojžišova 12:13

Poznáš otázku: Čo sa stane na konci môjho života? Možno si navštívil jedného zo svojich blízkych v zariadení pre seniorov a nemôžeš si pomôcť, no musíš rozmýšľať, či tak jedného dňa neskončíš aj ty.

Neprestávaš myslieť aj na to, že tvoja myseľ zoslabne a nebudeš nič chápať. Je úžasné vidieť, ako dlho sa dokáže udržať živá viera v Ježiša aj v oslabenej myšli. Pre niektorých ľudí však nadíde deň, keď Ježišovo meno nedokážu už počuť s radostným uznaním.

Mám ešte vieru, aj keď už ničomu nerozumiem?

Boh má pre teba odpoveď: „Keď uvidím krv, prejdem popri tebe.“ Toto slovo sa naplnilo po prvýkrát, keď boli Izraelci zachránení z ruky anjela zhubcu. Odtedy sa to stalo každému kresťanovi, ktorý žil svoj život prikrýty Ježišovou krvou.

Tvoja a moja spása nie sú závislé na tom, čo vidíme. Záleží na tom, čo vidí Boh. Nehovorí, že nás zachráni pred zničujúcimi ranami, ak my uvidíme krv. Nie my ale Boh musí vidieť krv.

V Božích očiach má Ježišova krv nekonečnú hodnotu. Keď sa už všetko povedalo a urobilo, jediná vec, ktorú v nás hľadá, je krv. Nehľadá naše silné stránky a schopnosti.

Izraelci boli vo svojich domoch v bezpečí. Krv svedčila za nich. Platí to aj o tebe, ktorý si vyrovnal svoj účet s Bohom. Ježišova krv je tvojím oslobodením. Nezáleží na tom, čo všetko zvládneš, ale čo niekto iný urobil namiesto teba.

Skutočnosť, že Boh vždy vidí Ježišovu krv, prináša tvojmu ustarostenému srdcu odpočinok. Nič z toho, čo môžeme urobiť, nestačí. Ale keď hľadáš útočisko v Ježišovi, Boh vidí očisťujúcu krv. Preto ťa Jeho ruka nezasiahne, ale bude ťa žehnať.

Odpočívaj v tom, čo vidí Boh! Nech je Jeho milosť tvojou jedinou spásou. Podrží ťa v živote, smrti aj vo večnosti.

4. november

Čo sa strachujete, ľudia malej viery! Nato vstal, pohrozil vetrom a moru i nastalo veľké utíšenie.

Evanjelium podľa Matúša 8:26

Je rozdiel medzi človekom s malou vierou a neveriacim. Učeníci patrili do prvej kategórie, a nie do druhej.

Verili v Ježiša, ale ich viera bola malá.

Z času na čas zobrazujú Ježišových priateľov ako partiu zbabelých, slabých a sebeckých egoistov; ale to je úplne absurdný záver. Je pravda, že v mnohých krízových situáciách boli pod priemerom; ale tiež je pravda, že oni všetko opustili a nasledovali Ježiša. Stáli pri Ňom v Jeho skúškach. Nepýtali sa na cenu ani na podmienky, kým Ho začali nasledovať. Nie, všetko opustili a nasledovali Jeho šlapaje.

Napriek tomu ich viera bola malá. Ježiš rozhodol, že sa preplavia na druhú stranu jazera a sám spal na lodi. No keď vlny začali naplňať loď, zmocnil sa ich strach.

Spoznávaš sa tu?

Skôr, ako si vošiel do tejto krízy, bol si si istý, že Ježiš ide pred tebou. Bol si presvedčený, že si na Božej ceste, ale keď sa objavila búrka a vlny, zapochyboval si. Začal si sa pýtať, či tam Ježiš naozaj je.

Čo máš robiť?

Uč sa od učeníkov. Choď k Ježišovi. Povedz Mu, ako sa máš. Oni to urobili a dostalo sa im pomoci. Pomôže aj tebe.

Ježiš vopred vedel, že príde búrka. Napriek tomu viedol svojich priateľov do nej. Vedel aj, ako budú reagovať, ale to Ho nevedlo k tomu, aby ich ušetril. Viedol ich celou cestou až tam, kde ich vlastné myšlienky odsúdili na trest smrti. Chcel ich naučiť, že keď sú všetky možnosti záchrany vylúčené, postaví sa On a pokorí vietor aj vlny.

Keď sa učeníci bezpečne dostali na breh, videli Ježiša v inom svetle. Naučili sa počítať s Ním. Neboli ani náhodou skvelí učeníci, ale ich dôvera v Ježiša vzrástla.

To platí aj pre teba. V krízach života ti Ježiš ukáže, kto je a tvoja viera bude rásť.

5. november

Všetky chodníky Hospodinove sú milosť a vernosť pre tých, ktorí zachovávajú Jeho zmluvu a Jeho svedectvá.

Žalm 25:10

Niektorí kresťania nedokážu pochopiť, že v Božom kráľovstve sú chodníky. Myslia si, že Božie kráľovstvo má len cesty. Keď sa stretnú s niečím ťažkým a náročným, myslia si, že Boh ich opustil. Vtedy prichádza satan a pokúša ich k malomyselnosti a horkosti.

Boh však má cesty, a má aj chodníky. Jasne to hovorí vo svojom Slove. Z času na čas ťa vedie po cestách, kde nie je ťažké spievať hymny vďaky. Inokedy to tak nie je. Nedokážeš to pochopiť, ale musíš dôverovať Jeho Slovu.

Dávaj pozor na to, čo Hospodin hovorí: „Všetky chodníky Hospodinove sú milosť a vernosť.“ Nehovorí, že sú také väčšinou. Nie, Boh ťa na týchto chodníkoch vždy stretáva s milosrdenstvom a pravdou.

Ani nehovorí, že sa to týka každého. Týka sa to len tých, ktorí zachovávajú Jeho zmluvu a Jeho svedectvá.

Existujú kresťania, ktorí využívajú toto obmedzenie na to, aby sa okradli o pomoc a útechu. Hovoria, že nezachovávali Božiu zmluvu a svedectvá. Sľub pre nich preto nemôže platiť.

Ak to tak vnímaš, musím sa ťa opýtať: Čo znamená zachovať Božiu zmluvu a svedectvá?

Nesmieš si mýliť zmluvu zákona so zmluvou milosti. Nikto nebol schopný naplniť zmluvu zákona. Preto Boh poslal svojho Syna ako Vykupiteľa a Zástupcu. Boh navrhol novú zmluvu. Je to zmluva milosti, v ktorej si, keď veríš v Ježiša. Boh svedčí vo svojom svätom a dokonalom slove o svojom Synovi, ktorý naplnil zákon na tvojom mieste.

Ak si jedným z Pánových maličkých, ktorý žiada o milosť a odpustenie v Ježišovi, si pod Božou zmluvou milosti. A Boh sa o teba vo všetkých oblastiach stará.

Na úzkych tmavých chodníkoch k tebe prichádza s milosťou a vernosťou. Teraz to nevidíš, ale v Božej hodine sa tvoje oči otvoria. Pokiaľ žiješ, sprevádza ťa len milosrdenstvo a pravda, a budeš žiť v dome Pánovom po všetky tvoje dni.

6. november

Lebo zjavila sa milosť Božia, spásanosná všetkým ľuďom, vychovávajúca nás, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a mierne, spravodlivo a pobožne žili na tomto svete.

List Títovi 2:11 – 12

Túžby našej hriešnej prirodzenosti odporujú Duchu. Prebieha neustály boj. Existuje mnoho kresťanov, ktorí túžili po vykúpení, pretože ich pokúšal svet. Znovu a znovu sa pýtali: Ako sa môžem stať skutočným, živým kresťanom?

Božie slovo dáva odpoveď.

Skutočným, živým kresťanom sa nestaneš prostredníctvom nových rozhodnutí; ani skrze ďalší nový pokus o úplné odovzdanie sa; ani prostredníctvom duchovných cvičení rôzneho druhu.

Je len jedna cesta, ktorá vedie vpred – je to cesta milosti. Kresťana vyučuje Božia milosť. Len ona je schopná vykonať to, čo nič iné nedokáže. To, čo Boh pre teba urobil, ťa robí schopným žiť život, ktorý by si vo svojej vlastnej sile nedokázal.

Zákonnického kresťana zasahuje čosi zlovestné. Ak víťazí, tak jeho srdce je ešte sebaistejšie a arogantnejšie. Pod povrchom bujnie závišť, sebeckvo a necitlivosť.

Kresťan, ktorý je pod milosťou, je iný. Milosť ho učí hovoriť „nie“ tomu, čo je proti Bohu. Nemyslí si o sebe veľa. Vie, že bez Boha nie je ničím. Ale chváli sa Božou milosťou, ktorá naplňa celé jeho srdce. Na základe milosti koná tak, ako by inak nekonal. Nie je to niečo, čím by sa mohol chváliť. Ovocie nepatrí jemu, ale Bohu.

Čuduješ sa, že ťa nikdy neunaví počúvať o Ježišovi? Jeho dielo je pre teba chlebom života. Ježiš ako tvoj náhradník je zdrojom všetkého dobrého v živote.

Preto zostaň v Božej pravej milosti. Raduj sa z nej. Dovoľ jej preniknúť do srdca a zahriať ho.

Kto miluje peniaze, nenasýti sa peňazí, ani dôchodkov ten, kto miluje bohatstvo. Aj to je márnosť.

Kazateľ 5:9

Odo dňa pádu človeka je ľudská duša bez jedla. V našej slepote nechápeme, čo potrebujeme. Je nespočetné množstvo spôsobov, ktorými sme sa skúšali nasýtiť, ale v žiadnom z nich sme nenašli trvalú pomoc.

Ak človek miluje peniaze, stávajú sa podstatou jeho života. Bez ohľadu na to, koľko peňazí zhromaždí, duša nikdy nebude spokojná. Bez ohľadu na to, aký je človek bohatý, stále dychtí po ešte väčšom bohatstve.

Prečo?

Sme obeťou podvodu. Myslíme si, že pretrvávajúci hlad duše je spôsobený tým, že nám chýbajú peniaze alebo väčšie bohatstvo. Neuvedomujeme si, že sme na ceste, ktorá našu dušu nedokáže uspokojiť.

Jediný, kto môže v tejto tiesni pomôcť, je Hospodin. Keď prichádza k zmätenému a oklamanému človeku, vytvára hlad a smäd, ktorý žiadna duša predtým nezakúsila. Je to hlad a smäd po spravodlivosti.

Ježiš ti ukazuje, že všetko, čo okolo seba vidíš, zahynie. Jedného dňa Boh požiada tvoju dušu a pochovajú ťa. Potom sa budeš musieť postaviť pred súdnu stolicu Kristovu. Tam budeme všetci s prázdnyimi rukami. Nemôžeme si vziať so sebou naše zlato a striebro, a keby sme aj mohli, svoju dušu by sme ním nemohli vykúpiť.

Vtedy sa už pýtam len jedno: Mám milosrdného Boha alebo bude rozsudok znieť „zatratení“?

Keď Boh svojím Duchom tú otázku v človeku oživí, duša začne túžiť po spásе. Potom sa odvráti od všetkých prameňov tohto sveta, ktoré sú ako deravé cisterny, čo nedokážu udržať vodu.

Boh však nesklame. On sám povedal: „Blahoslavení, ktorí lačnia a žíznia po spravodlivosti, lebo oni nasýtení budú.“

A Boh je taký dobrý ako Jeho Slovo. On ti dáva skutočné bohatstvo. On si robí príbytok v tvojom srdci. Vtedy si naozaj bohatý.

8. november

Pozri sa napravo a vid': nikto ma nechce poznať. Zaniklo moje útočisko; nieto nikoho, kto by si všímal moju dušu.

Žalm 142:5

Ku koncu sveta ochladne láska mnohých. To je dôvod, prečo na zemi rastie osamelosť. Človek vždy na svet vstupoval sám, aj z neho sám odchádzal. V posledných časoch bude čas medzi narodením a smrťou charakteristický tým, že každý jednotlivec bude sám.

Veľkým ideálom dnešnej doby je nezávislosť. Pretrhá všetky putá, a platí to aj pre putá lásky.

Dnes mnohí povedia: „Môj život nikoho nezaujímam.“ Možno sa niekto zaujíma len o to, čo mu môžeš dať. Pokiaľ ide o materiálne bohatstvo, ľudia vždy bude zaujímať, ako môžu niečo získať. Ale keď ide o teba a tvoju dušu, kto tomu venuje pozornosť?

Aj keď sa cítiš osamelý ako vták na streche, nemôžeš povedať, že sa o tvoj život nik nezaujíma. Dokonca, aj keď si myslíš, že duchovne si na tom ako Lazár pred dverami boháča, stále je tu Ten, ktorého oko ťa sleduje.

Je to Boh.

Boh má pokoj sám v sebe, no aj tak ťa potrebuje. Zaviazal sa láskou k tebe. Vzal na seba utrpenie tvojej osamelosti. Je Jeho súčasťou. Jeho srdce nenájde pokoj, kým nebude mať spoločenstvo s tebou.

Počúvaj Hospodina. Hovorí k tebe cez svoje Slovo. Je také silné a mocné, že prelomí osamelosť, pretože existuje miesto, kde nie si osamelý. To miesto stojí na večnom základe spásy. Ježiš ťa kúpil Bohu, keď dal za teba seba samého. Preto je Boh za teba. Je na tvojej strane. Je s tebou.

Nenechaj Ho stať vonku. Lebo potom si všade sám – sám v živote, pri smrti, sám na súde. A potom je peklo jediné, čo ti zostáva.

Dovoľ Ježišovi vstúpiť do tvojho srdca. Zaujímam sa o tvoj život.

Dnes je čas milosti. Dnes sa Boh dáva najásť.

9. november

... a posadil sa na pravici Velebnosti na výsostiach, keď (prv) spôsobil očistenie od hriechov...

List Židom 1:3

Aké ťažké je veriť v milosrdné odpustenie všetkých hriechov. Zdá sa, akoby to bolo z roka na rok ťažšie.

Keď Boh odpúšťa hriešnikovi po prvý raz, je to veľká milosť. Nik tejto pravde nedokáže veriť a prijať ju, ak mu Boh nedá svojho Ducha. Je však ľahšie veriť, že som dostal milosť prvýkrát, ako veriť, že Boh odpúšťa znovu a znovu.

V našej prirodzenosti je hlboko zakorenené, že si chceme pomôcť sami. Preto sa neustále snažím zlepšovať. S rastúcim znepokojením musím priznať, že sa mi to nedarí. Postupne sa do môjho vnútra vkráda strach – dôjdem niekedy do cieľa? Boh ma zachránil a postavil na správnu cestu, ale nedokážem po nej ísť.

Keď skúmam svoju dušu, objavujú sa mnohé spomienky na hriech. Niektoré z nich vrhli na celý môj život vrhajú tieň. Všetpili sa mi do mysle a objavujú sa vždy, keď si potrebujem urovnať vzťah s Bohom.

Je ťažké veriť Božej milosti. Existuje len jeden spôsob, ako sa dá prijať – a to je vziať Boha za slovo.

Keď Boh všetko stvoril, odpočíval, a to bolo veľmi dobré. Aj Pán Ježiš sa posadil po Božej pravici, keď dokonal dielo spásy.

Neexistuje jediný hriech, z ktorého by tá Ježiš neočistil. Ježiš zomrel a zaplatil tak za tvoje minulé, prítomné i budúce hriechy. Platí to pre hriechy, ktoré si vyznal, ako aj pre hriechy, na ktoré si nikdy nespomenieš.

Ak hľadáš útočisko v Ježišovi a necháš sa očistiť v Jeho krvi, hriech už na teba nemá dosah.

Počúvaj, ty, kto nedokážeš veriť! Tvoje hriechy sú skryté v Ježišovi. On dokončil tvoje očistenie pred Bohom. A čo platí pred Bohom, platí aj pre teba.

10. november

Keď teda vieme, čo je bázeň pred Pánom, presvedčame ľudí; ale Boh nás pozná; dúfam však, že aj vaše svedomie nás pozná.

2. list Korintským 5:11

Existuje iný strach ako strach otroka. Je to strach toho, kto miluje. Strach otroka je spojený so zákonom. Strach lásky je spojený s milosťou.

Keď si u Boha našiel milosť, niečo sa s tebou stalo. Stal si sa iným človekom. Tvoje srdce zaplavila Božia láska skrze Ducha Svätého.

Zároveň si dostal nový strach. Je to strach z toho, že sa nebudeš páčiť Tomu, koho miluješ. Láska nie je sebecká.

Ježišova myseľ Spasiteľa nie je spokojná. Pozná tých, ktorí ešte neuverili. Nie sú pre Neho bezvýznamní. Ježiš miluje každého jednotlivca.

Ježiš a tí, ktorí Ho milujú, majú spoločnú lásku k nespaseným. On vie, že láska ich ženie k činnosti. Láska sa bojí, že nebude celkom v súlade s Ježišovou vôľou. Ježiš to tak cítil voči Bohu a my zase voči Ježišovi.

Máš príbuzných, susedov a kolegov, ktorých chceš získať pre Ježiša. V rozľahlých misijných oblastiach je množstvo ľudí, ktorí majú byť spasení. Nemôžeš sa dostať ku všetkým, ale určitých ľudí ti Boh zveril, aby si sa o nich postaral. Nemáš sa snažiť zasiahnuť všetky misijné polia, ale sú nejaké oblasti, ktoré Boh zveril tebe.

Máš byť svedkom. Musíš požiadať Boha, aby ti pripravil cestu a pomohol ti v tejto dôležitej a ťažkej úlohe. Je to boj, ktorý musíš vybojovať v modlitbe. Každý jednotlivec musí byť obklopený príhovornou modlitbou, aby nepriateľ duší povolil svoje zovretie.

Vo večnosti nik nebude ľutovať čas, silu a peniaze, ktoré obetoval, aby mohli byť iní spasení.

Ježiš chce dať podiel na svojom zápase tým, ktorí Ho milujú. Nech je Jeho vôľa aj tvojou vôľou. Modli sa, dávaj a chod!

Hospodine, ako mnoho je mojich nepriateľov. Mnohí povstávajú proti mne!

Žalm 3:2

Máš veľa nepriateľov?

V prvom momente zrejme odpovieš „nie“. Máš dobré vzťahy s ľuďmi, ktorých stretávaš. Správaš sa k nim láskavo, rovnako ako oni k tebe. Keď je to možné a závisí to od teba, kráčaš po tomto svete tak, že máš pokoj s ľuďmi.

Ale všimni si Ježišove slová, že prišiel, aby priniesol rozdelenie.

Medzi tebou a tými, ktorí nepatria Ježišovi, je skryté nepriateľstvo. Patríte do rozdielnych kráľovstiev s rôznymi kráľmi. Odhalí sa to, keď nastane prenasledovanie kresťanov. Vtedy sa ukáže, že nepriateľmi človeka sú aj jeho spolupracovníci.

Dokonca aj dnes sa to dá vnímať za ich milým, usmiatym zovňajškom, ale v čase pred druhým príchodom to bude ešte zjavnejšie.

Nepriatelia tvojej duše však nie sú len okolo teba. Máš nepriateľa aj vo vlastnom tele – je to tvoja stará sebecká prirodzenosť. Nechce sa dať zabiť. Zdržiava ťa od všetkého, čo vedie bližšie k Ježišovi.

Ak nevieš nič o tomto nepriateľovi, si v nebezpečenstve. Telo sa nepodriadyje Božiemu zákonu; nedokáže to. Ak prevláda telesnosť, zabíja v tebe Ježiša.

Za všetkými tými nepriateľmi je úhlavný nepriateľ – satan. Vo svojej zlomyseľnosti sa nemôže zmieriť s tým, že budeš zachránený a oslávíš Baránka. Chce, aby si šiel s ním do pekla. Leží a čaká ako šelma na korisť, na okamih, keď sa na teba môže vrhnúť.

Áno, máš nepriateľov! Keď na nich myslíš, musíš sa pýtať, či niekedy dôjdeš do neba.

Hľadaj odpoveď u Ježiša! On je tvoj Víťaz! Povedz Mu, aký si slabý. Poďakuj Mu, pretože porazil všetky zlé mocnosti. Ukry sa v evanjeliu. Vtedy si neporaziteľný. Nik nie je taký silný ako ten, kto sa vo svojej bezmocnosti utieka k Ježišovi.

12. november

Ale mne život nestojí za reč, len nech s radosťou dokonám beh a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša: svedčiť o evanjeliu milosti Božej.

Skutky apoštolov 20:24

Ako možno dospieť k záveru, že človeku život nestojí za reč? Túto otázku si kladie veľa kresťanov, ktorí neustále bojujú sami so sebou. Vedia, že si o sebe veľa myslia a túžia po živote, kde nie sú neustále centrom svojho vlastného sveta myšlienok.

Božie slovo pomáha tomu, kto v takej situácii uviazol.

Pavol žil mnoho rokov ako farizej a bol zahľadený do seba. Záležalo mu len na jeho zbožnosti, horlivosti a službe. Upadol do otrockého života. Keď sa snažil slúžiť Bohu, hnalo ho to stále hlbšie a hlbšie do hriechu. Stal sa z neho násilník a vrah.

Keď bol Pavol spasený, Ježiš sa mu stal všetkým. Už nebolo nič, čo by mal robiť alebo si zaslúžiť. Bol bohatý vo viere v svojho Spasiteľa. Keby len beh dokonala a vieru zachoval. Máš len jeden cieľ – byť spasený. Je porovnateľný so závodcom na bežeckej dráhe. Pre nás všetkých platí, že musíme vytrvať, inak nedosiahneme cieľ.

Ako Božie dieťa zo skúseností vieš, čo ti môže pomôcť, aby si dosiahol cieľ. Ak často používaš Božie slovo, ožíva pred tebou neviditeľný duchovný svet. Uvedomuješ si, že všetko na zemi je neisté. Pripomína ti, aký krátky môže byť ľudský život. Máš pred očami bohatstvo a hojnosť milosti a vidíš, že záleží len na nebi.

Božie slovo zároveň hovorí, že Hospodín ti dal úlohu. Z pohľadu iných ľudí môže byť malá a nevýrazná, ale splň ju! Účty nebudeš skladať iným ľuďom.

Ak prijmeš Boží cieľ a úlohu do svojho života, všetko ostatné sa stane druhoradým. Väzby so svetom sa uvoľnia, keď si pevnejšie zviazaný s nebom. Považuješ svoj život za nič, len nech môžeš dokončiť beh a splniť úlohu.

Ved' ste spolutrpeľi s väzňami a ochotne ste znášali, keď vás olupovali o majetok, lebo ste vedeli, že vy sami máte lepší, trvanlivý.

List Židom 10:34

Prví kresťania nás privádzajú do údivu. Predstav si, ako to prijali, keď ich olupovali o majetok. Prijali to s radosťou.

Ako to dokázali prijať?

Vedeli, že sami majú lepší a trvanlivejší majetok, ktorý nič neznehodnotí. Existovalo bohatstvo, ktoré im nik nemohol ukradnúť.

Kresťan je bohatý v dvoch ohľadoch. V prvom rade je bohatý v Ježišovi. Ježiš sa delí s tým, koho miluje, o všetko, čím je a čo má. Okrem tohto nepochopiteľného bohatstva Hospodin zahŕňa svoje deti mnohým časným požehnaním.

Medzi týmito dvomi formami bohatstva je veľký rozdiel. Jedno patrí len do ľudského života, druhé sa týka časnosti aj večnosti.

Skôr či neskôr prídeme o všetky pozemské dary od Hospodina. Bude to v deň, keď zomrieme, ak sa to nestane skôr. Mnohým ľuďom sa to stane oveľa skôr. Boh je ten, kto dáva aj ten, kto berie.

Mnohí kresťania majú s prvou cirkvou spoločné to, že sa z ťažkých skúseností naučili, čo znamená byť prenasledovaný pre Ježiša. Stratili prácu, slobodu a rodinu, lebo verili v Ježiša. Keď príde človek o všetko, cíti sa chudobný. Napriek tomu kresťan v takej situácii nie je chudobný. Má poklad, ktorý mu nik nemôže vziať. Keď mu Boh odoberie dočasné bohatstvo, je to kvôli tomu, aby večné bohatstvo bolo jeho srdcu vzácnejšie.

Môže sa stať, že ti ľudia zoberú majetok, lebo patíš Ježišovi. Pre kresťana je dobré, ak pripúšťa túto možnosť. Ak žiješ s Božím slovom, Hospodin ti pomôže touto skúškou prejsť. Dá ti radosť z večného bohatstva. Uistí ťa, že šťastie nespočíva v pozemskom bohatstve. Tvojím bohatstvom je Ježiš. Máš Ho v nebi a vo svojom srdci, a nik ti Ho nemôže vziať. Preto si bohatý aj uprostred chudoby a núdze.

Ale otec rozkázal sluhom: Prineste rýchlo najkrajšie rúcho a oblečte ho; dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy.

Evanjelium podľa Lukáša 15:22

Božie slovo niekedy používa rúcho ako obraz spásy. Musíme na to myslieť aj v podobenstve o márnotrattnom synovi. Otec nechce najkrajšie rúcho pre seba. Dáva ho svojmu stratenému dieťaťu.

Tak je to v Božom kráľovstve. Hospodin nás chce vidieť oblečených v Ježišovi. Preto nás Božie slovo nabáda, aby sme si Ho obliekli. Musíme to robiť stále.

Deje sa to vierou. Ak veríš v Ježiša, je tvoj. Neexistuje vhodnejší odev ako Jeho. Zakrýva všetky tvoje hriechy. Niet vady či nedostatku, ktoré by Ježiš neprikryl.

Nevieme, ako často sa márnotrattný syn pozeral na svoje rúcho. Zaujímaloby ma, či ho to rúcho znovu a znovu uistovalo, že ho otec miluje.

Božie dieťa sa nedokáže pozerať na svoje rúcho príliš často. Nosí rúcho, ktoré mu dáva istotu, že je dieťa Kráľa.

Naplňa ťa údiv: Je to naozaj pravda?

Si v pokušení stále sa pozerať na úbohý a špinavý odev, ktorý si nosil predtým. Ten odev rozpráva príbeh tvojho života. Nemôžeš pochopiť, že musíš nosiť rúcho, ktoré je výsledkom života a smrti niekoho iného. Ale je to tak.

Všetka vďaka a chvála Bohu začína v radosť z toho, že ti Ježiš oblieka svoju spravodlivosť. Táto skutočnosť presahuje všetko, čo dokážeš pochopiť. Preto to musíš počuť znova a znova. Viera až potom dokáže prijať túto zvesť. Z Božej milosti dokáže tvoje srdce uchopiť Ježišovo dokonané dielo.

Nie si jediný, kto sa bude pozerať na najkrajšie rúcho. Tvoj Otec v nebi ho vidí tiež a raduje sa. Pripomína Mu Ježiša, Jeho milovaného Syna. Keď sa Boh na teba pozrie, vidí Ježiša. V tom je tajomstvo a bohatstvo spásy.

Preto by si nemal zúfať kvôli vlastnej nehodnosti. Ak veríš v Ježiša, si oblečený v Ježišovi. Máš to najkrajšie rúcho. Takto oblečený môžeš stať pred Bohom naveky.

Lebo kde je mnoho snov, tam je aj mnoho daromných slov. Ale ty sa boj Boha!

Kazateľ 5:6

Snívaš často? Mnohí mladí ľudia áno. Predstavujú si, aké to jedného dňa bude. Môžu podľahnúť duchu imaginárneho sveta natolko, že to ohrozí ich zmysel pre realitu.

Toto nebezpečenstvo sa netýka len mladých. Niekedy ľudia stredného veku snívajú o tom, že budú zdraví a dobre finančne zabezpečení. Mnohí zažili sklamanie. Brali ako samozrejmosť, že ich manželstvo vydrží navždy. Potom jeden z nich zrazu musel odísť.

Sny ti bránia plniť každodenné životné úlohy. Boh ti zveril povolanie. Máš ním slúžiť Hospodinovi. A službu, ktorú máš vykonať teraz, nemôžeš vykonať neskôr. Vztahuje sa to aj na tvoju službu v Božom kráľovstve. „Prichádza noc, keď nikto nebude môcť pracovať.“ Týka sa to aj tvojho života. Preto ťa Hospodin volá, aby si Mu slúžil dnes.

Nesnívaj často o budúcnosti, ktorú nepoznáš. Ani o tom, že si niekde inde. Slúž Hospodinovi tam, kde si.

Pavol vedel, čo znamená báť sa Hospodina, preto sa snažil presvedčiť ostatných. Vedel, že život na zemi žije len raz. Vedel aj, že Boh mu vopred pripravil dobré skutky, aby ich vykonal.

Raz budeš stáť pred Hospodinom a vydávať počet zo svojho života. Ak sa poddáš snom, veľa toho nedosiahneš.

Sny spôsobujú aj to, že nie si spokojný s podmienkami, ktoré ti Boh dal, aby si v nich slúžil. Stávaš sa nevďačným kresťanom. Nehovoriš: „Dnes počúvam. Dnes verím. Dnes slúžim.“

Máš stáť pred Bohom v bázni. Nemusí sa priznať ku všetkým tvojim snom. Namiesto toho chce, aby si vložil svoju dôveru do Neho, pretože On sa o teba stará.

Nikdy nesľúbil, že tvoj život na zemi bude jednoduchý. Vie, že je ťažké zaprieť sám seba, zobrať svoj kríž a nasledovať Ho. Ale On sa o teba stará. Dáva ti tvoj denný chlieb.

Hospodin ťa chce naučiť, že ešte nie si v nebi. Teraz je čas stáť v bázni pred Bohom a celým srdcom Mu slúžiť.

Mnoho rečí nie je bez viny, kto si však ovláda svoje pery, koná rozumne.

Príslovia 10:19

Je pre teba ťažké byť ticho? Musíš stále rozprávať?

Je nebezpečné príliš veľa rozprávať. Keď sa už všetky témy vyčerpajú, konverzácia zachádza do oblastí a tém, o ktorých by sme mali radšej mlčať, pretože nemáš hovoriť všetko, čo vieš. Často preukazuješ väčšiu lásku tým, že to, o čom vieš, si necháš pre seba.

Ako často sa stavíme do úlohy sudcov? Hovoríme tak, že iní nepochybujú o tom, čo rozprávame.

Ohováranie je hriechom, ktorý ničí. Rozdelilo už mnohých priateľov. Povieme niečo, čo láska mala prikryť. Aj keď ten druhý nevedel o tom, čo sme povedali, na náš vzájomný vzťah sadol tieň. Pohľad na chyby druhého človeka sa sprísnil.

Ježiš povedal, že budeš súdený takým spôsobom, ako súdiš iných. Šablónu, ktorú používaš, keď súdiš iných, použije jedného dňa pri tebe.

Aký to bude pre teba deň?

Všimol si si, že si často prísnejší vo svojom súde v tých oblastiach, kde si sám slabý?

Predstav si, že by si mal počuť svoje slová ešte raz! Predstav si, že by si mal znovu prežiť život spolu s tým, čo si povedal o iných! Predstav si, že by si mal byť súdený na základe vlastných slov!

Boh sa nedíva tak ako človek. Pozerá sa na srdce. To je nečisté a klamné.

Božie slovo hovorí, že si máš držať jazyk na uzde.

Jazyk je ohňom, svetom nepravosti medzi našimi údmi.

Vyhýbaj sa mnohým rečiam. Tráv čas potešovaním a povzbudzovaním iných. Rozprávaj o svojich hriechoch najskôr s Bohom. Pros Ho o milosť pre seba a svojho brata.

17. november

Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše nepravosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.

Izaiáš 53:5

Hriech zlomil naše srdce. Môžeme od tej pravdy utekať alebo sa môžeme pokúsiť uzdraviť to, čo je zlomené. Robia to milióny ľudí.

Existuje mnoho ciest, kadiaľ ísť, ale len jedna vedie k cieľu. Jediné Ježiš môže uzdraviť dušu.

Neurobí to tak, že ti ukáže cestu, ktorou máš ísť. Upriamuje tvoju pozornosť na cestu, ktorou šiel On: cestu na Golgotu.

Tvoju dušu neuzdraví jeden či druhý liek. Nie, dostalo sa ti uzdravenia Jeho ranami.

Je to Ježišova krv, ktorá očisťuje od každého hriechu. Svojím dielom na kríži vzal hriech z tvojho srdca a preložil ho do svojho. Preto Ho Boh zasiahol svojím hnevom.

V Ježišových ranách je uzdravenie pre dušu.

Keď ťa Ježiš uzdravil, máš aj pokoj – pokoj s Bohom.

Nikdy nebudeš mať pokoj so sebou. Hriešnik zažíva veľa vnútorných zápasov. Božie dieťa je v neustálom zápase medzi duchom a telom.

Mám však pokoj v Ježišovi. On znášal trest. On zaplatil za všetky moje hriechy. Preto ma už hriech nemôže oddeliť od Kristovej lásky.

Cenu za moju spásu zaplatila iná osoba a platí to na veky vekov. Môžem odpočívať v Jeho dokonanom diele.

Nemusím vynakladať úsilie, aby som spravil to, čo je už hotové.

Hriech nás zničil viac, než dokážeme pochopiť. Ale hriešnik, ktorý má pokoj v Ježišovi, je bohatý. Aké je dobré patriť k ľudu, ktorý ďakuje za to, že On znášal trest za náš pokoj a Jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.

18. november

**Až do tejto hodiny aj hladní sme, aj smädní, aj nahí, aj bití,
aj bez prístrešia...**

1. list Korintským 4:11

Jedným z veľkých Božích darov sú dvere, ktoré sú tvoje. Keď ich zavrieš, si doma. Môže to byť väčší alebo menší domov, zariadený bohato alebo chudobne. Väčšina ľudí o tom veľmi nerozmýšľa. Sú šťastní, že majú miesto, kam patria.

Pavol a jeho spolupracovníci boli bez domova. Aj Ježiš bol bez domova. Museli žiť pod strechou iných alebo stráviť noc pod šírým nebom.

Pre každého človeka bez domova je požehnaním myslieť na to, že Ježiš pozná jeho trápenie. Najmä v minulom storočí sa mnoho ľudí dostalo do väzenia či pracovného tábora, pretože nasledovali Ježiša a neskrývali, že Mu patria.

Nezabúdajme na väzňov. Túžia žiť tam, kde majú kľúč k vlastným dverám. Strach, neistota a úzkosť predlžujú ich noci a žiadna väzenská stena neuhasi horiace šípy toho zlého. Majme na pamäti, že všetky Božie dary máme ako pôžičku. Ježiš povedal, že je s nami po všetky dni, až do konca sveta; ale nepovedal, že tu budeme mať domov navždy.

V prvom rade by sme mali byť vďační. Ježiš vo svojej добрote a starostlivosti chcel, aby si mal to, čo nemal On. Mnohým slobodným ľuďom a mnohým, ktorí sú súčasťou rodiny, dal miesto na zemi, ktoré im patrí.

Nezabúdajme Bohu ďakovať! Budme pohostinní a delme sa s ostatnými o dary, ktoré nám Boh dal.

Mnohí starší ľudia musia jedného dňa opustiť svoj domov. Môže to byť raz aj môj alebo tvoj prípad. Boh nás však neopúšťa. Väčšina ľudí sa vo svojom novom prostredí usadí. A kresťan vlastne nikdy nie je bezdomovcom. Ježiš nebol bezdomovcom, ani Pavol nebol a ani ty nebudeš, pokiaľ budeš veriť.

Si na ceste do domova, ktorý nikdy neopustiš. Ježiš ti tam pripravil miesto, preto by sa ti srdce nemalo strachovať. Ani by si sa nemal nechať odradiť. Tu na zemi sa naše podmienky a okolnosti menia, ale pri Ježišovi sa nemenia. Môžeš žiť v tejto nádeji. Každý deň je dňom cestovania, ktoré ťa vedie bližšie k tvojmu večnému domovu.

Práve preto tým viac treba si nám všímať, čo sme počuli, aby sme to neobišli.

List Židom 2:1

Je mnoho bývalých kresťanov. Nedá sa s nimi stretnúť bez otázky, prečo odpadli od viery.

Väčšina ľudí sa spočiatku len odkláňa. Len niektorí sa zámerne rozhodnú, že nechcú, aby Boh bol ich Otcom a Ježiš ich Vykupiteľom a Záchrancom. Toto odpadnutie sa dá prirovnať k pomalému, kľzavému pohybu, ktorý ticho a nepozorovane vedie kresťana od Ježiša.

Opadnutie sa odohráva vo vnútri. Človek stále počúva Božie slovo, ale nevenuje mu pozornosť. To znamená, že si ho nevezme k srdcu. Nepriznáva ani nevyznáva svoje hriechy. Očistenie hriešnika sa stáva vzdialené a teoretické.

Ak sa káže slovo napomenutia, ktoré upozorňuje na nepravosti, človek sa ním neriadi.

Život môže pokračovať ako predtým.

Nemôžeme sa však čudovať, že taká ľahostajnosť zanecháva stopu aj navonok. Kritický postoj k cirkvi narastá. Človek čoraz zriedkavejšie chodí na služby Božie. Nakoniec celkom prestane.

To sa stalo mnohým kresťanom.

Celé to začalo, keď nevenovali pozornosť tomu, čo počuli.

Musím žiť v úzkom vzťahu s Božím slovom, ktorému som znovu a znovu vystavený. Aby som vo svetle Božieho slova videl priepasť porušenia, ktorá je vo mne, musím sa prestať spoliehať na vlastnú spravodlivosť.

Boží Duch musí zároveň v mojom srdci oživiť slovo o Ježišovi. To, že môj Zástupca a Vykupiteľ opustil slávu nebies, aby ma zachránil, musí moju dušu zapáliť.

Musím si stále pripomínať, že Ježišova krv očisťuje aj moju nečistú dušu od všetkých hriechov. Žijem podľa tohto slova. Je to chlieb života pre moju dušu. Ak mu nevenujem pozornosť, zomriem.

20. november

... prejavili mu súcit a potešovali ho po všetkom nešťastí, ktoré Hospodin dopustil na neho, a dali mu každý po hrudke zlata a po zlatom prsteni.

Jób 42:11

Božie slovo nás učí, že diabol nemôže spôsobiť kresťanovi nešťastie, pokiaľ to Boh nedovolí. Ale Boh mu to nedovolí, povie veľa kresťanov. Božie myšlienky, ako vieš, sú myšlienkami pokoja, a nie zla.

Boh sa o nás skutočne stará. Má našu spásu stále na očiach a chce, aby sme slúžili v Jeho večnom pláne spásy. Pre niektorých ľudí to znamená, že ich zasiahne smútok, strach a nešťastie. Jób je toho príkladom.

Žiadny z troch Jóbových priateľov nepochopil, čo je dôvodom Jóbových utrpení. Boh chcel satanovi ukázať, že má služobníka, ktorý sa Ho bojí a vyhýba sa zlu, aj keď sa na neho stále valí nešťastie.

Mnohí kresťania vnímali, že Boh s nimi zaobchádza predivne. Nedokázali vysvetliť sled udalostí. Museli sa uspokojiť s tým, že veria.

Všetky Božie deti sú v Pánovej ruke. Boh nás nevedie rovnako. Niektorým kresťanom dáva za úlohu vytrvať v ťažkostiach a utrpeniach. Iní musia bojovať so svojou nepoddajnou myslou. Niektorých necháva žiť samých, iní môžu mať ťažký život v manželstve.

Boh sa za svoje činy nikdy neospravedľňuje. Berie zodpovednosť za nešťastie, ktoré postretlo Jóba. Platí to aj pre teba. Ani jeden vrabec nepadne na zem bez vôle tvojho Otca.

Myslíme si, že by sme si ctili Boha omnoho viac, keby nás neohýbal a nepokoroval cez skúšky. Sotva však poznáme samých seba, ale Boh nás pozná dokonale.

Vo všetkých životných situáciách, môžeme nájsť pomoc v Božom slove. Nemysli si, že keď si s Bohom, tak sa nestane žiadne nešťastie! Chce sa s tebou stretnúť v tých najťažších situáciách tvojho života. Chce sa dotknúť tvojich bremien tak, aby sa ti stali pozhnaním. Nie vždy rozumieš Božej ceste, ale musíš veriť tomu, čo povedal.

Pristupujme teda s dôverou ku trónu milosti, aby sme prijali milosrdenstvo a našli milosť na pomoc v pravý čas.

List Židom 4:16

Je prirodzenejšie prosiť Boha, aby nám pomohol, než aby sme našli milosť na pomoc v pravý čas. Nevedomky posúvame milosť do úzadia. Spôsobuje to naša stará prirodzenosť. Tá dôveruje len tomu, čo urobí z vlastnej sily.

Preto je nevyhnutné, aby sme sa nechali poučiť a správne nasmerovať Božím slovom.

V Božom vedení všetko smeruje k tomu, aby si zostal v milosti. Musíš ju nachádzať znova a znova. Urobíš to len vtedy, keď sa minú tvoje vlastné zdroje. Keď už nedokážeš ísť ďalej, začínaš sa pýtať, čo môže urobiť Ježiš. Keď si zúfalý kvôli sebecktu, ktoré sa ťa drží, môžeš sa uspokojiť v Tom, ktorý neprišiel, aby zachránil sám seba.

Nemôžeš nájsť väčšiu pomoc ako je Božia milosť. Keď naplní tvoje srdce, staníš sa bohatým uprostred svojej chudoby. Získaš hojnosť, hoci si budeš myslieť, že nemáš nič.

Musíš predstúpiť pred Boží trón.

Bojíš sa pred ním ukázať? Bojíš sa, že ťa odsúdi, keď sa postavíš tvárou v tvár svätému Bohu?

Pamätaj, že nie si prvý, kto stojí pred Božím trónom. Ježiš tam bol pred tebou. Vtedy dostal trest za všetky tvoje hriechy. A čo Ježiš vzal na seba, to ti Boh už nikdy nebude pripomínať.

Keď si našiel útočisko v Ježišovi, zmenil pre teba trón súdu na trón milosti. Pristupuj teda s dôverou ku trónu milosti, keď si našiel útočisko v Ňom. Boh ťa neodmietne. Nevytiahne na svetlo všetky neúspešné a nevydarené veci tvojho života.

Dovolí ti nájsť milosť. Predstav si – nájsť milosť! Keď bolo všetko povedané a vykonané, ide už len o jedno: byť obklopený Božím potešením.

Potom dostaneš všetko aj pomoc v pravý čas. Boh neprichádza neskoro. Nezabudol na teba. Jeho oko bdie nad tebou. To najlepšie odložil na koniec.

**... Preto Tvoj služobník našiel odvahu predniesť Ti túto modlitbu.
2. kniha Samuelova 7:27**

Je ťažké utíšiť sa v modlitbe. Znova a znova musíme povedať spolu s učeníkmi: „Pane, nauč nás modliť sa.“ Nemôžeme sa modliť, kým na nás Boh nevyleje Ducha modlitby. A Duch modlitby je Duchom milosti.

Keď Boh zjavil Dávidovi, čo mu chce dať, Dávid našiel odvahu modliť sa, alebo ako sa doslova píše, našiel srdce, aby sa modlil.

Tak je to aj s tebou. Spojenie modlitby s nebom je v poriadku vtedy, keď sa zjaví bohatstvo milosti. Vtedy neexistujú zavreté dvere, ktoré by bolo treba najprv otvoriť. Oči tvojho srdca vidia, že Ježiš pripravil cestu priamo k Bohu.

Život v nezaslúženom a naplnenom evanjeliu tiež znamená, že ako kresťania máme blízke spojenie s Bohom cez modlitbu. Keďže je ťažké udržať si vieru v nezaslúženú Božiu milosť, náš modlitebný život sa môže stať biednym.

Boh chcel Dávidovi postaviť dom. Tieto slová nehovoria o tom, čo má robiť Dávid. Hovoria iba o tom, čo Boh urobí pre neho. Dávid sa preto stal malým vo vlastných očiach. Sám seba nazýva služobníkom. Zároveň vníma, komu slúži. Kráľ nikdy nie je väčším kráľom, ako keď skláňa kolená pred Kráľom večnosti. Vtedy našiel svoje miesto. Vtedy začal chápať Božie bohatstvo.

Keď nájdeš správne miesto vo svojom vzťahu k Ježišovi, nájdeš aj správne miesto k modlitbe vo svojom srdci, a to je nádherné.

Za každou skutočnou modlitbou je vedomie vlastnej bezmocnosti. Vo svojom vnútri nájdeš iba hriech, úbohosť a zmätok. V tejto hlbokjej biede sa zjavíš pred trónom milosti, aby si našiel milosrdenstvo a pomoc. Duch modlitby ťa ťahá bližšie k Bohu. Prichádzaš so strachom a chvením, a zároveň v úplnej istote viery. Vieš, že Boh ťa očakáva. Skláňa sa k tebe a počuje tvoju modlitbu. Preto ťa modlitba vedie k tomu, aby si dával pozor na zvuk Jeho krokov.

Našiel si srdce, aby si sa modlil.

On nikdy hriechu neučinil, ani ľsti nebolo v Jeho ústach...

1. list Petra 2.22

V boji proti hriechu je veľmi užitočné myslieť na Ježiša. Áno, tajomstvo víťazstva spočíva v obrátení sa k Nemu. Ak to urobíš, prijímaš Ježiša a On zničil satanove diela. Tento fakt má v tvojom kresťanskom živote najväčší význam.

Ježiš nespáchal žiadny hriech. Toto sa nedá povedať o tvojom živote. Vieš, že hrešiť je veľmi nebezpečné, pretože hriech ťa oddeľuje od Boha. Napriek tomu sa môžeš pristihnúť, že nie si dôsledný. V hodine pokušenia sa hriech zdá byť neškodný. V hanbe sa musíš pozrieť na svoj doterajší život. Koľko zlých a nečistých myšlienok je skrytých v hĺbke tvojej mysle?

Čo urobíš? Musíš nájsť útočisko v Ježišovi.

On je úplne iný ako ty. U Neho sa nenájde jediná nečistá myšlienka. Diabol Ho nemohol zviest. Ježiš odolal. Naplnený Božím slovom odrazil všetky diablove útoky.

V mojom nečistom svete sa nachádza miesto, kde neexistuje hriech. Je tam, kde je Ježiš. Vždy, keď za Ním bežím a skryjem sa v Jeho spravodlivosti, jedovaté šípy hriechu mi neublížia. Hriech nedokáže preraziť Ježišovo dokonané dielo.

Mojím problémom je, že príliš málo žijem a odpočívam v evanjeliu. Oveľa viac som zamestnaný tým, čo mám ako kresťan robiť a aký mám byť. Je ťažké pochopiť, že byť kresťanom znamená spočívať v Ježišovi. Zdá sa to byť príliš jednoduché, ale je to pravda. Povedal to Ježiš a v Jeho ústach nebolo ľsti.

Často sa snažíme nasledovať Ježišove kroky z našej vlastnej sily. Keď zlyháme, modlíme sa, aby nám Boh dal viac sily.

Skús inú cestu.

Predlož svoju bezmocnosť Bohu. Nech slovo o Ňom naplní tvoje srdce. Nech tvoj víťazný Spasiteľ žije mocný život viery v tvojom srdci. On porazil hriech a získa pre teba víťazstvo, keď svoju dôveru vložíš do Jeho dokonaného diela.

Cti otca svojho i matku svoju, ktorú ti dáva Hospodín, tvoj Boh, aby si dlho žil na zemi!

2. kniha Mojžišova 20:12

Už si sa niekedy prehrešil proti tomuto štvrtému prikázaniu? Vyznal si svoje hriechy pred Bohom? Alebo vnímaš Božie prikázania len ako prázdne slová?

Poprosil si svojich rodičov o odpustenie, keď si sa proti nim prehrešil? Alebo je to niečo, čo sa nikdy nestane?

Mnohí mladí ľudia sú voči svojim rodičom kritickí. Dôverne ich poznajú, preto nie je ťažké vidieť ich nedostatky. Deň po dni zbierajú drevo na oheň kritiky.

Zriedka myslia na to, že Boh spojil zaslúbenie dlhého života so štvrtým prikázáním. Niektorí ľudia prišli o požehnanie, lebo neposlúchali svojich rodičov.

Mnohí mladí ľudia si myslia, že ich manželstvo bude úplne iné ako manželstvo ich rodičov. Vždy to tak nemusí byť, pretože sú zosobášení dvaja hriešnici.

Niektorí ľudia mali nešťastné manželstvo, lebo sa nenaučili ctiť otca a matku. Iní sa dostali do zlej finančnej situácie, pretože boli príliš pyšní, aby poslúchli dobrú radu svojich rodičov. Mnohí ľudia majú problém na pracovisku, lebo sa nenaučili pokore. Ďalší zas boli zlými rodičmi, pretože v ich živote bol nevyriešený hriech proti štvrtému prikázaniu. Nedostali požehnanie, ktoré Boh spojil so zachovávaním tohto prikázania.

A čo je ešte vážnejšie, mnoho ľudí zahynie naveky, lebo nechcú poslúchať Boha. Každý, kto ignoruje to, čo Boh povedal, bude stratený. Ignorovať Božie prikázania je to isté ako ignorovať Boha. Božie prikázania sú Jeho vôľou a kresťan nemôže dodržiavať len to, čo si myslí, že je správne. Božie prikázania nie sú Jeho návrhy, ale Jeho živé Slovo. Ak zákon neberieš vážne, tak milosť už vôbec nie.

Preto by si si mal ctiť svojho otca a svoju matku.

25. november

A On v smrteľnej úzkosti modlil sa ešte horlivejšie. I vystúpil Mu pot ako kropaje krvi, ktoré stekajú na zem.

Evanjelium podľa Lukáša 22:44

Boh chce, aby sme boli v Getsemane s Ježišom. To, čo sa stalo počas tmavej noci, nemá byť tajné.

Boh nám ukazuje svojho Syna. Skláňa sa v úprimnej modlitbe. Zatiaľ čo sa trasie v strachu zo smrti, volá na svojho Otca s vrúcnyim plačom a slzami.

Vidíme Toho, skrze ktorého bolo všetko stvorené. Každé stvorenie je spojené s Ním a On všetko udržuje svojou mocou. Boh sa rozhodol, že všetko má slúžiť na Jeho slávu.

Zároveň však Ježiš nesie hriechy celého sveta. Preto bola Jeho cesta taká ťažká. No najťažšie bolo vyniesť nesmierne veľké bremeno hriechu na kríž – pod Božím svätým hnevom a súdom.

Ježiš vedel, čomu čelí. On sám je Boh, takže Boha dôverne poznal. Vedel, aká je Jeho svätosť a hnev, preto vedel, že nič hroznejšie neexistuje. Bol plný úzkosti.

V Liste Židom je napísané, že Jeho modlitba bola vypočutá. Napriek tomu musel ísť cestou na Golgotu. Musel vypiť Boží kalich hnevu, inak by si nemohol byť spasený.

Je dobré, aby hriešnik nasledoval Ježiša do Getsemane. Tam si uvedomíš, čo pre teba vytrpel. Existuje úzke spojenie medzi Jeho láskou a utrpením. Láska sa dá vyjadriť slovami, ale dokázaná je v utrpení. Ježišov pot bol ako kropaje krvi, ktoré stekajú na zem. Taká hrozná bola úzkosť Jeho duše. Ale On zniesol bolesť. Môžeš ešte pochybovať, že si pre Neho vzácny?

Nepreniká to do tvojej najvnútornejšej bytosti, že Nieкто iný musel prejsť takým utrpením?

V Getsemane sa utíšiš. Hriech sa ti sprotiví, pretože ťa priviedol na kolená. Skláňaš sa v pokore a hanbe.

Zároveň si naplnený svätým úžasom a blaženosťou. Boh ti povedal, ako veľmi ťa miluje.

Blahoslavení ste, keď vás ľudia hanobia pre Kristovo meno, lebo Duch slávy, Duch Boží, spočíva na vás.

1. list Petra 4:14

Kresťan miluje Ježišovo meno. Toto meno ťa niekedy pozdvihne. Ježiš prišiel za tebou v temnote, keď si uviazol a cítil, že všetko je beznádejné. Ako často ťa zdvihol z bahna a špiny hriechu a postavil na skalú? Do tvojich úst vložil novú pieseň.

Je teda zvláštne, že miluješ meno Ježiš?

Zvláštne je, že toto meno vzbudzuje opovrhnutie, pretože je nielen milované, ale aj nenávidené. Ľudia, ktorí sú proti Ježišovmu menu, obracajú svoj hnev na tých, ktorí Ježiša milujú. Božie dieťa preto býva terčom posmechu pre Krista.

Biblia zdôrazňuje, že kontrast medzi svetlom a tmou bude výraznejší v čase pred druhým príchodom Pána Ježiša. Situácia kresťanov sa bude čoraz viac podobáť situácii, v ktorej žili prví kresťania.

Pre nás je pozhnaním, že žijeme v krajine, kde sa Božie slovo kázalo po stáročia bez prestávky. Trápi nás, že mnohí ľudia sa oslobodili od Božích obmedzení, ktoré zakazujú hriešny a žiadostivý život. Preto opovrhujú kresťanským pohľadom na život a ľudskú prirodzenosť. Ich pohrdanie je nasmerované na tých, ktorí milujú Ježišovo meno a žijú podľa Jeho slov.

Mnohí kresťania to zažívajú v škole, na pracovisku, v rodine a kdekoľvek sa stretnú s nekresťanmi. Bolí to, keď sa niekto cíti nenávidený a považovaný za čudného.

Čo ti môže pomôcť?

Pomôže ti táto pravda: Ak miluješ Ježišovo meno, On dáva na teba pozor. Stojí pri tebe. Keď ťa niekto uráža, tak preto, lebo máš niečo, čo Boží nepriatelia nemajú.

Uprostred urážok spočíva na tebe Duch slávy. Prijmi túto pravdu do svojho srdca. Uprostred urážok máš Ducha Božieho. Spočíva na tvojom živote s celou svojou slávou. Kolké bohatstvo, aké pozhnanie!

Deti moje, toto vám píšem, aby ste nehrešili. Ale ak niekto zhreší, máme obhajcu u Otca, Ježiša Krista, spravodlivého.

1. list Jána 2:1

Hriech nás oddeľuje od Boha. Pôsobí ako jed voči zdravému a živému vzťahu s Bohom. A tak satan robí všetko preto, aby kresťanov priviedol k pádu a životu v hriechu.

Keď už raz kresťan zhrešil, satan sa snaží, aby to urobil znova. Chce, aby sa mu hriech stal zvykom. Keď sa to stane, zdá sa ti, že hriech je čoraz menej nebezpečný. Nakoniec si myslíš, že sa môžeš prispôbiť hriechu, a stále byť kresťanom, ktorý má vzťah s Ježišom. Ale to sa nedá. Ak ťa Ježiš nemôže oddeliť od hriechu, tak ťa hriech oddelí od Ježiša. Tvoj Spasiteľ odčinil tvoje hriechy a zničil diablove skutky. Hrešiť znamená slúžiť satanovi, a dvom pánom slúžiť nemôžeš.

Ako sa kresťan môže zbaviť hriechu?

Najdôležitejšie je uvedomiť si vlastnú bezmocnosť. Potom treba dbať na to, čo napísal Ján, aby si nehrešil.

Pred napomenutím, aby sme nehrešili, napísal Ján toto: „Ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od všetkej nepravosti.“

Krv Ježiša Krista je najlepší liek proti hriechu. Niekto si môže myslieť, že odpustenie hriechov ťa povzbudzuje v tom, aby si hrešil. Diabol sa tiež snaží pokúšať nás na hriech tým, že odkazuje na odpustenie, ktoré môžeme získať. Ale ak poznáš Božiu skutočnú milosť, vieš, že nič nemôže spôsobiť väčšiu nenávisť k hriechu ako neustále prijímanie milosti.

Preto je dôležité, aby si žil v pravde evanjelia. Ale ak si ako kresťan zaneprázdnený iba tým, aký by si mal byť a čo by si mal robiť, hriech čoskoro nad tebou získa moc. Božie slovo hovorí, že mocou hriechu je zákon.

Zákon ti môže ukázať cestu, ale ak sa po nej snažíš ísť, uvedomíš si, že hriech je skutočná realita.

Ak žiješ pod mocou očisťujúcej krvi, Pán vytvára skrze svojho Ducha svätú túžbu v tvojom srdci. Vo svojej bezmocnosti nachádzaš útočisko pri Ježišovi. Jeho milosť je štítom proti všetkým útokom diabla.

... zachraňuj tých, ktorých vedú na smrť, a ušetri tých, ktorí sa tackajú na popravisko.

Príslovia 24:11

Ak sa národ dostane do chudoby a núdze, začnú sa realizovať rozsiahle programy pomoci.

Ale čo sa deje, aby bola odstránená dlhotrvajúca duchovná bieda, ktorá zapríčiňuje odchod všetkých nespasených ľudí do pekla?

Ako je možné, že kresťania sú takí pasívni?

Prečo nevaruješ svojho suseda alebo priateľa, ktorý nie je kresťanom, keď sa tacká do záhuby, aby bol zabitý nepriateľom duší, ktorý prišiel len preto, aby kradol, zabíjal a hubil?

Myslíš si, že máš veľa času? Môže nastať deň, keď budeš musieť trpkou uznať, že taká možnosť už neexistuje.

Ospravedlňuješ sa, že nie je vhodný čas? Sú situácie, kedy je lepšie mlčať. Niekedy však treba hovoriť. Ktosi raz povedal, že prvá možnosť na svedectvo, je tá najľahšia. Tieto slová obsahujú veľa pravdy.

Bráni ti strach z iných ľudí? Ak chceme hovoriť iným o záchrane ich duší, strach z nich musíme prekonať. A to sa stane vtedy, keď sa bojíme Boha viac ako ľudí.

Premýšľam, či hlavný dôvod toho, prečo sú mnohí ľudia ticho, nie je v tom, že stratili vieru v peklo. Neveria, že sa to stane tak, ako povedal Ježiš. Dúfajú, že nakoniec Boh všetkých zachráni.

Ich viera a nádej idú proti Božiemu slovu, a to je nebezpečné, falošné učenie. Paralyzuje to akúkoľvek horlivosť pre misijnú prácu.

Nezáleží na tom, akí dobrí a príjemní sú ľudia, všetci sme sa narodili ako stratení hriešnici. Ako stratení hriešnici aj zomrieme a strávime večnosť v pekelnom ohni, ak nemáme živý vzťah s Ježišom.

Preto teraz je čas spasenia. Teraz je čas získať iných pre Ježiša.

Lebo jedinou obeťou navždy zdokonalil tých, čo sa dajú posvätiť.

List Židom 10:14

Niektorí ľudia si myslia, že dokážu žiť zrelý kresťanský život od chvíle, keď začnú veriť v Ježiša. To je však mylná predstava, ktorá má vážne následky.

Hriešnik, ktorý verí v Ježiša, má celé a úplné spasenie. Nič mu nechýba. Ježiš mohol na Veľký piatok zobrať so sebou zločincov do raja.

Čo by sa stalo, keby zločincov sňali z kríža, kým ešte žil, a pokračoval by vo svojom živote na zemi?

Potom by musel vyrásť z dieťaťa v Kristovi na dospelého kresťana. To sa nemohlo stať za deň, mesiac alebo rok.

Božie dieťa sa posväcuje po celý svoj život. Zjavné aj skryté hriechy sa musia odstrániť. Staré sebecké ja musí zomrieť a nové musí rásť.

S týmto bojom sa spája mnoho duševnej úzkosti a bolesti. „Lebo telo si žiada proti Duchu a Duch proti telu. Navzájom si odporujú, aby ste nerobili, čo by ste chceli.“ (G 5:17)

Boj je však nevyhnutný. Bez neho duchovný život zomiera a kresťan nie je posvätený.

Ale Boh ti dáva úžasný pokoj. Nie je to tvoje viac menej úspešné posväcovanie, čo ťa privedie do cieľa. Inými slovami, tvoj duchovný rast ťa nespasí.

Ježiš ťa jedinou obeťou urobil dokonalým naveky. Nemôžeš priniesť obeť, ktorú Ježiš už priniesol. Viedol ťa celou cestou k spáse, ktorá trvá naveky.

V tejto zvesti je veľa pokoja. Ty si však nemyslíš, že rastieš v svätosti. Práve naopak, prežíváš to, ako keby v tebe rástol hriech.

Vtedy sa musíš len upokojiť tým, že Ježiš ťa zachránil jedine milosťou.

Vieš, že sa odvrátili odo mňa všetci, ktorí sú v Ázii. Z nich je Fygelos a Hermogenes.

2. list Timoteovi 1:15

Tieto slová sú v Pavlovom poslednom liste. Akú bolesť obsahujú! Čo všetko ho to stálo, aby priniesol evanjelium do Ázie? Ako sa kresťania mohli od neho odvrátiť, keď bol nástrojom ich spasenia?

Pavol bol v Božom kráľovstve tým, čo láme vlny. Spenené vlny narazili ako prvé na neho. Preto musel prejsť mnohými zápasmi. Chcel chrániť pobrežie, ktoré už patrilo Pánovi. Jeho srdce nedokázalo zniesť sily zla, ktoré odkrajovali po kúsku Božiu zem. Preto sa postavil na najvzdialenejšie miesto a zostal tam. Pod nohami mal pevné základy Božieho slova. Pán ho ochraňoval, ale z ľudského hľadiska zaplatil vysokú cenu.

Ľudia si mysleli, že s Pavlom sa ťažko vychádza. Nebol ochotný robiť kompromisy. Nevedel sa prispôbiť. Bol príliš vážny. Nedokázal spraviť rozvážny úsudok. K tomu sa pridali obvinenia, že je nerozhodný a ťažko mu rozumieť. Áno, mnohí ľudia ho obviňovali a iní s nimi súhlasili. Nakoniec ho opustili aj jeho priatelia.

Boh má aj dnes ľudí, ktorí lámu vlny. Sú to kresťania, ktorí dostali milosť, aby skúmali duchov. Keď sa proti Božiemu ľudu dvíha búrka, pozdvihnú svoje hlasy ako varovanie. Je však pre nich ťažké dosiahnuť, aby ich vypočuli. Väčšina ľudí si o nich myslí, že sa dívajú len na tú horšiu stránku a tešia sa, že v Božom kráľovstve nie je veľa takých ľudí.

Stávajú sa čoraz osamejšími, lebo viac a viac ľudí ich opúšťa. Rozsudok doby je často krutý, ale rozsudok večnosti bude úplne iný.

Láska k pravde má svoju cenu. Musíme ju zaplatiť bez sklamaní a horkosti. Pánove zaslúbenia spočívajú na tých, čo sú Mu verní. Ich služba prináša dlhodobé ovocie. Pavol je toho príkladom a svedkami sú kresťanské ženy a muži počas celej histórie Božieho ľudu.

Uč sa od nich! Choď v ich šľapajach! Nasleduj ich vieru!

1. december

**Ale naša otcina je v nebesiach; odtiaľ očakávame aj Spasiteľa,
Pána Ježiša Krista.**

List Filipským 3:20

Ak patriš Ježišovi, si občanom Božieho kráľovstva.

Ako ľahko sa na to zabúda! Naše pozemské povinnosti zaujmú našu myseľ a myšlienky. Zároveň žijeme vo svete, kde nekresťanský spôsob zmýšľania určuje slová a predstavy. Hoci to ľudia nepovedia priamo, hovoria, ako keby tento svet bol všetkým. Preto sa stalo dôležitým udržať si život čo najdlhšie a nadobudnúť čo najlepšiu kvalitu života

Môžeme sa teda čudovať, že mnoho kresťanov sa dostalo do víru tohto sveta tak, že zabudli na nebo?

Nuž je to nepochopiteľné!

Keď nás Boh skrze svoje Slovo ubezpečuje, že naša otcina je v nebesiach, musíme sa v hanbe skloniť. Je nepochopiteľné, že tak málo rozmyšľame o domove, keď Ježiš nám ho pripravil za takú vysokú cenu.

Si občanom neba. Si na ceste domov. Každý deň si bližšie k cieľu.

Mnoho vecí v tvojom živote dáva zmysel, ak ich vnímaš vo svetle skutočnosti, že ťa Ježiš vedie do neba. Ak by ti Boh dal všetko, po čom túžiš, do cieľa by si sa nedostal. Skôr by si si vybudoval malý raj na zemi.

Problémy a skúšky, ktoré ti Boh posielal, sú nevyhnutné. Prispievajú k tomu, aby si sa díval vpred a domov. Utrpenie a problémy uľahčujú odhaliť klam a mámenie sveta.

Si na svojej ceste domov.

A čo je vlastne nebo?

Je to v prvom rade Ježiš. Tu na zemi Ho nevidíš, hoci kráča vedľa teba. V nebi to bude iné, tam Ho uvidíš tvárou v tvár.

V nebi bude Ježišova sláva veľká pre tvoje srdce. Všetko, čo robíš, je Ním naplnené. Budeš žiť v Jeho svetle. Zotrie ti každú slzu z očí. Tam už viac nebude smrť, žiaľ, plač ani bolesť.

2. december

Blahoslavený, komu je odpustený priestupok a hriech prikrýť!

Zalm 32:1

Niet väčšieho požehnania ako odpustenie hriechov. Vedieť, že medzi tebou a Bohom už neexistuje tien hriechu. Zostalo iba svetlo, čistota, svätosť a láska.

U Boha je odpustenie hriechov. Preto sa pred Ním nemáš skrývať. Nemáš sa snažiť očistiť sám, ani činiť pokánie za svoje hriechy dobrými skutkami. Nie, máš len bežať k Tomu, ktorý ti ako jediný môže odpustiť.

Keď Boh odpúšťa, tak skutočne odpúšťa. Prikrýva hriech a ten je odstránený.

Nič nedokáže ukryť hriech. Existuje len jeden spôsob, ako ho odstrániť, a to je Ježišova krv.

Si blahoslavený, keď Ježišova krv prikrýla tvoje hriechy. Znamená to, že Boh už viac tvoj hriech nevidí. Vidí iba to, čo ho zakrýva. Keď Boh hľadá na tvoje hriechy, vidí to, čo je vzácnejšie než všetko ostatné. Vidí krv. Baránkova krv bola preliata, aby si bol slobodný.

Keď prídeš za Ježišom so svojím hriechom, si úplne zachránený. Ježišova krv ťa prikrýva. Nerozdeľuje tvoje hriechy na dve časti – na tie, ktoré chce odpustiť a na tie, ktoré za to nestoja. Mnohých kresťanov trápia takéto myšlienky. Nepochybujú, že Ježiš môže odpustiť hriechy, nad ktorými zvíťazili. Ale keď ide o hriech, ktorý ich sústavne trápi, nemajú odvahu ísť za Ním. Neveria, že môžu prichádzať k Bohu s tým istým hriechom znova a znova.

Je to nebezpečný názor. Ak získa kontrolu nad tvojou myšliou, pomaly ťa odvedie od Ježiša.

Čokoľvek sa stane, vždy musíš ísť za Pánom so svojimi hriechmi, aby mohli byť prikrýté krvou. Byť kresťanom neznamená to isté, ako zvíťaziť nad hriechom, ale znamená to mať odpustenie hriechov vďaka Ježišovej krvi.

V tvojom kresťanskom živote nič nie je dokonalé, okrem tej najlepšej zo všetkých vecí – a to Božej milosti. Tá je tvoja, a preto si blahoslavený.

3. december

Kto v skrýši Najvyššieho prebýva a odpočíva v tóni Všemohúceho, ten vraví Hospodinovi: Moje útočisko, hrad môj, môj Boh, ja v Neho dúfam!

Žalm 91:1 – 2

Pán je útočiskom, pevnosťou a Bohom pre každé svoje dieťa, no nie všetky deti Ho týmito menami nazývajú.

Mnoho kresťanov vlastní bohatstvo, z ktorého nemajú pravú radosť. Je to preto, že sa neriadia Božím slovom. Biblia je cestou k poznaniu bohatstva, ktoré už máš.

Mnohí kresťania majú len máločo povedať Pánovi, lebo neodpočívajú v tóni Všemohúceho. Ich myseľ je nasmerovaná na všetky strany a málokedy sa pred Bohom utíšia.

Odpočívať v tóni Všemohúceho znamená žiť s otvorenou Bibliou a neustále počúvať Božie úžasné slovo milosti.

Písmo ohlasuje to, na čo nemôžeš prísť svojím vlastným rozumom a uvažovaním.

Slnko môže páliť, ale nezničí ťa. Máš Náhradníka, ktorý vošiel medzi pálivé lúče a teba. Ježiša zasiahol blesk Božieho hnevu, preto si v tóni Všemocného. Boh sa k tebe priblížil, nie ako Sudca, ale ako Spasiteľ. Len si predstav – môžeš odpočívať v tóni Všemohúceho prikrytý Božou milosťou. Môžeš tam byť so všetkými svojimi starosťami. Musíš nasmerovať svoje ustráchané myšlienky na to, aký nádherný je Boh. Nie je to niečo, čo môžeš len občas. Nie, môžeš to robiť každý deň.

Čím viac to robíš, tým viac máš čo povedať Hospodinovi. Tvoje srdce je naplnené a tvoje ústa sú plné slov. Vnímaš, že útočisko je tu pre teba vždy. Nie je núdzovým riešením, ale otvoreným náručím tvojho Otca a Spasiteľa.

Vždy máš k dispozícii pevnosť. Môžu ťa obklúčiť nepriatelia, no vždy ťa chráni pevnosť. Zem sa môže triasť, ale tvoje nohy stoja na neotrasiteľnej skale. Tou skalou je samotný Hospodin.

Vo svete, kde každý upozorňuje na svojich bohov, môžeš jediného pravého Boha nazývať svojím. Boh ti zjavuje toto bohatstvo, keď odpočívaš v tóni Všemohúceho.

4. december

Kohože mám na nebi? A keď som s Tebou, netúžim po zemi.

Žalm 73:25

Nič z toho, čo vlastníš na zemi, si nebudeš môcť nechať. Je to pravda, od ktorej mnohí ľudia utekajú. To však znamená utekať od reality. No jedného dňa ich táto pravda dobehne, ako to bolo aj v prípade bohatého roľníka. „Ale Boh mu povedal: „Blázon! Ešte tejto noci požiadajú tvoj život od teba; a čo si pripravil, komu to zostane?““ (L 12: 20)

Jedného dňa naša sila ochabne, na dvere zaklope choroba a deň nášho odchodu sa priblíži. Jedného dňa zostanú ostatní na zemi, zatiaľ čo teba budú pochovávať.

Všetko je pre nás ako pôžička. V našich rukách nezostane nič.

Bieda a problémy niektorým kresťanom túto skutočnosť pripomínajú špecifickým spôsobom. Jedným z nich bol Asáf. Celý deň bol v súžení, každé ráno prinášalo nové tresty a nedokázal porozumieť trápeniu, cez ktoré prechádzal.

To sa však zmenilo, keď v jeho srdci ožila perspektíva večnosti. V jej svetle sa všetko ostatné zmenšilo na niečo nepodstatné. Už preňho nebolo dôležité, aby pochopil Boha. Stačila mu istota, že Ho má v nebi.

Ak veríš v Ježiša, žije pre teba v nebi ako tvoj Spasiteľ a Vykupiteľ. Keď zhrešíš, zjaví sa pred Bohom ako tvoja spravodlivosť. Nezaslúžiš si slávu neba. Napriek tomu ti ju Ježiš kúpil svojou krvou. Preto Mu veľmi záleží na tom, aby si mal podiel na pokladoch večnosti, ktoré Ho tak veľa stáli.

Predstav si, že máš v nebi Toho, kto zaplatil cenu za spasenie. Môžeš teda pochybovať, či ti Boh dá nebeskú slávu?

Nemáš na to žiadny dôvod. Baránkovou krvou si bol vykúpený pre Boha. Vzkriesený Ježiš je Božie „áno“ na tvoju spásu. A kde Ho máš? Máš Ho v nebi pred Božou tvárou.

Ostáva ti už iba povedať: „A keď som s tebou, netúžim po zemi.“

5. december

Dal si mi štít svojej spásy a Tvoja pravica bola mi oporou i Tvoja blahosklonnosť ma zveládila.

Žalm 18:36

Túžba byť veľkým človekom je hlboko zakorenená v našej povahe. Všimni si, ako často sa s tým stretneš u dieťaťa. Ešte sa nenaučilo skrývať, čo si myslí, no časom sa v tom zlepší. Väčšina dospelých to nedáva najavo, ale túžba po dôležitosti je stále niekde pod povrchom. Má svoj dopad na všetky oblasti života, ako aj na vzťah s Bohom.

Chcem byť niekým. Chcem nad ostatných vyniknúť. Chcem robiť niečo, čo si všimnú.

Existuje priame spojenie medzi satanovou túžbou byť ako Boh a mojou túžbou stať sa dôležitým. Hadí jed nás prenikol. Čím viac sa vyvyšuješ, tým viac rastie tvoja hora hriechu.

Jediný, kto ťa môže urobiť veľkým, je Ježiš.

Ježiš sa ponížil. Pokoril sa a vzdal sa svojich práv. To je to, čo ťa robí veľkým.

Ježiš najprv prišiel z neba na zem. Iba ten, kto pozná nebo znútra, dokáže pochopiť, čo to znamená. Ale to nie je Ježišovo najväčšie poníženie. Keď mal Ježiš prijať trest za tvoj hriech, prosil, aby Boh od Neho odvrátil tento kalich, ak je to možné. Ale nebolo to možné. Ježiš sa musel podrobiť Božiemu hnevu a kliatbe. Ak si sa mal stať veľkým v Božích očiach, pre Ježiša neexistoval spôsob, ako sa vyhnúť krížu. Tvoj hriech musel zmeniť vlastníka. Musel sa stať Ježišovou súčasťou.

Zároveň sa musel vzdať svojej spravodlivosti, aby si ju mohol získať ty. Musel si získať Ježišovu veľkosť.

Ježiš dokončil svoje dielo. Každý zachránený hriešnik bude vo večnosti chváliť Božieho zabitého Baránka.

Ak si Božím dieťaťom, vieš, že nič z toho, kým si, ti nepomôže. Na tom však aj tak nezáleží, lebo nechceš žiadnu inú dôležitosť okrem tej, ktorú máš v Ježišovi. On ti je všetkým.

6. december

Mám však proti tebe, že si opustil svoju prvú lásku.

Zjavenie Jána 2:4

Vedúci zboru v Efeze mal mnoho ovocia lásky. Miloval pravdu, bol vytrvalý a veľmi trpezlivý, avšak chýbala mu samotná láska.

Čo je vlastne prvá láska?

Nie sú to búrlivé pocity lásky, ktoré končia nerozvážnymi rozhodnutiami. Ježiš vyzýva učeníkov, aby si spočítali náklady.

Prvá láska prúdi zo srdca, ktoré zasiahla a ohromila láska niekoho iného.

Ty miluješ, lebo On prv miloval teba. Tvoja láska je úžasnou láskou. Nemôžeš pochopiť, že ťa Ježiš miluje. Zároveň vieš, že si pod hrejivým prúdom Jeho lásky. Povedal to vo svojom Slove a Slovo vytvorilo presvedčenie v tvojom srdci.

Tvoja láska k Ježišovi ukrýva tajomstvo. Jeho láska je rozliata v tvojom srdci, no predsa je tvoja. Si to ty, kto miluje. Ty miluješ tou láskou, ktorú si dostal od Pána.

Prvá láska nehľadá svoj prospech. Nechce obohatiť seba, ale túži obohatiť Ježiša. Dá Mu všetko. Preto Ho nasleduje, kamkoľvek by šiel.

Je ľahké opustiť prvú lásku. Žije len tam, kde ako stratený hriešnik získavaš všetko milosťou. Ten, komu bolo veľa odpustené, veľa miluje. Prvú lásku si vieš udržať, len kým v tvojom srdci prebýva nezaslúžená milosť, ktorá je zdarma. Znova a znova si naplnený úžasom. Len si predstav, že existuje spása aj pre strateného hriešnika, ako som ja! Spoločne môžeme stať pri Ježišových nohách. Vieme, že nás vidí skrz-naskrz. Ale Ježiš nám musí niečo povedať: „Odpúšťajú sa vám mnohé hriechy!“

Skrze toto Slovo odpustenia k nám prúdi láska. Umožňuje prvej láske žiť v našich srdciach. A práve takúto lásku v nás Ježiš hľadá.

7. december

Neprijali ste predsa ducha otroctva, aby ste sa zase báli, ale prijali ste ducha synovstva, ktorým voláme: Abba, Otče!

List Rímskym 8:15

Ako matka alebo otec nemyslíš na to, aké veľké práva dávaš svojmu dieťaťu. Považuješ za prirodzené sprístupniť mu všetko, čo máš. O svojom dieťati nerozmýšľaš ako o dedičovi. Napriek tomu konáš podľa slov: „Všetko, čo mám, je tvoje.“

Dieťa nerozmýšľa príliš dopredu. Rozhoduje sa podľa aktuálnej situácie. Krátkodobá dobrá vec je pre dieťa veľmi dôležitá. Nemôže však niesť zodpovednosť. Musíš mu pomáhať povzbudením, radou, vedením, napomenutím aj disciplínou. Vo všetkom, čo robíš, sa rozhoduješ podľa lásky k svojmu dieťaťu.

Keď tvoje srdce uverilo v Ježiša, Boh ti dal Ducha Svätého. Kresťan sa spolieha na Boha ako na Otca a je ako dieťa, ktoré s istotou beží za svojimi rodičmi a hodí sa im do náručia.

Nemal by si bežať preč. Boh vie, že si dieťa, a stále iba dieťa. Samozrejme, že postupne by si mal dospieť. Zdravý kresťanský život je stabilný rast vo viere v milosti Ježiša Krista.

Boh vie, že sám osebe budeš vždy len strateným hriešnikom. Preto ťa bude každý deň zahŕňať svojou milosťou. Ak by to nerobil, nemohol by nás už prijať za synov. Boh ti nedáva svoju milosť s neochotou. Nie, On má z Ježišovej krvi radosť a radosť mu spôsobuje aj to, keď tvoju dušu očistí a je ako biely sneh.

Boha teší aj to, keď ťa ubezpečuje, že ti patrí celé Ježišovo bohatstvo, lebo si Jeho spoludedič. Syn ti dal všetky svoje práva.

Pozdvihni svoje oči! Pozri sa do Božieho otcovského srdca. Otvoril ho pre teba. Otec podnikol kroky pre tvoju spásu skôr, ako si sa narodil. Dnes sa Jeho myšlienky stali skutočnosťou. Začína tu na zemi a pokračuje vo večnosti. Si Božím milovaným dieťaťom a v porovnaní s tým všetko ostatné nič neznamená.

8. december

Keď množstvo starostí ma tlačí, ukájajú mi dušu Tvoje útechy.

Žalm 94:19

Mnohé z najväčších ťažkostí kresťanov sa spájajú s intelektuálnym životom – s úzkostlivými myšlienkami, ktoré sa týkajú pozemského života. K tomu sa pridávajú aj všetky starosti o duchovný život. Dvíhajú sa ako obvinenia proti tebe. Kresťanský život nie je taký, aký by mal byť. Málo sa modlíš a čítaš Bibliu. Odvaha viery a radosti nie je dostatočná.

Vzniká otázka: Ako to celé skončí? Ktovie, či som taký neúspešný, keď mi nič nevychádza? Nemá to zmysel. Nedarí sa mi dosiahnuť cieľ.

Autor žalmu tiež poznal tieto ustarostené myšlienky, ale vedel, kde hľadať pomoc. Preto nám môže pomôcť.

Myslíme si, že potrebujeme, aby sa náš neúspech premenil na úspech. Ale to nie je správne. Cestu z nešťastia nájdeme v Pánovej úteche.

Božou útechou je Ježiš. Uprostred všetkej tvojej nespokojnosti vlastniš nepochopiteľné bohatstvo v Ježišovi. S Ním nájdeš všetko, čo ti chýba. Nikdy sa nedostaneš ty ani žiadny skutočný kresťan tak ďaleko, že sa budeš cítiť bohatý sám v sebe. Všetko tvoje bohatstvo je v Kristovi. Ani radosť nenájdeš v ničom inom. Jedine z Ježiša sa môžeš tešiť.

Aké je to nádherné! Napriek tomu, že si neúspešný, Ježiš je stále твоjím všetkým. Nesvieti On jasnejšie na pozadí všetkého, čo je iné, ako si želáš? Nie je Ježiš stále vzácnejším pre tvoje srdce, keď sám osebe nič nemáš?

Boh ťa utešuje, keď obracia tvoj pohľad na Syna, v ktorom sa Mu zaľúbilo. Hovorí: „S Ježišom som spokojný. Ty si v Ňom, preto sa teším aj z teba! Všetky hriechy sú skryté. Máš večnú spravodlivosť.“

9. december

Kňazovi Ebjatórovi kráľ povedal: Chod' na svoje polia do Anatótu, lebo si zasluhuješ smrť, ale dnes ťa nevydám na smrť, lebo si nosil truhlu Hospodína, Pána, pred mojím otcom Dávidom, a pretrpel si všetko, čo musel pretrpieť môj otec.

E1. kniha kráľov 2:26

Tieto slová povedal Šalamún veľkňazovi Ebjatórovi. Hovorila, ako sa Šalamún pozeral na svojho otca. Jeho život bol plný poníženia a utrpenia.

Dávida vnímame ako veľkého kráľa. Dobil Jeruzalem a urobil ho hlavným mestom. Bol výnimočným vodcom a pochopil, ako si vyberať dobrých vojenských veliteľov. Pozdvihol židovský národ a dal mu silu, ktorá naplňala susedné národy obdivom a úžasom.

No jeho život bol plný utrpenia a to bola podmienka pre najdôležitejšiu úlohu, ktorú mal. Skrze svoje slová a život mal obrátiť pozornosť na Ježiša.

Možno si myslíš, že zažíváš mnoho utrpenia. Modlil si sa, aby si sa z neho dostal, ale nestalo sa tak. Musíš sa pýtať „prečo“.

Kresťanský život bez súženia nedokáže odzrkadľovať Ježiša. Ak sa máš dobre, tvoje slová vyznejú prázdne, keď budeš chcieť pomáhať druhým v ich nešťastí. Musíš zažiť Ježiša ako svojho Pomocníka, aby si mohol svedčiť, že Ježiš prichádza k človeku, ktorý si nevie sám pomôcť.

Dávid prostredníctvom žalmov pomohol nepočetnému množstvu ľudí, ktorí prechádzali utrpením. Slová žalmov sú inšpirované Svätým Duchom a zároveň Dávidovým vlastným súžením. Zavedú ťa na posvätnú pôdu. Aj v tvojej bezmocnosti je Pán neotrasiteľnou skalou, ktorou nedokáže pohnúť tvoje utrpenie.

Súženie nás utíši. Nemáme ani čo povedať, keď sme pokorení a sklonení pod ťažkým bremenom. Zároveň túžime, nech niekto iný začne hovoriť.

Hospodín nás nesklame. On už prehovoril a neustále hovorí skrze to, čo je napísané. Chce nás utešiť, pomôcť a viesť ďalej. Boh ťa chce použiť na svedectvo o mužovi bolesti. Preto ťa zaviedol do údolia utrpenia. Tam dole sa slovo o Ňom stáva nesmierne vzácne pre tvoje srdce. Keď sa to stane, môžeš ako Dávid ponúknuť iným slovo, ktoré sa zmení na život a požehnanie.

10. december

Slepých povediem nepoznanou cestou, kráčať im dám chodníkmi, ktoré nepoznajú. Na svetlo zmením tmu pred nimi a hrobľavinu na rovinu. Toto sú veci, ktoré urobím, a nenechám ich len tak.

Izaiáš 42:16

Kresťan nepozná cestu, ktorú má pred sebou. Môžeš si myslieť veľa vecí, no nič nevieš s istotou. Ježiš sa môže kedykoľvek vrátiť. Možno sa nevyhneš smrti, ale to tiež nevieš. V hodine zápasu a úzkosti sa môže zdať, ako keby bola pred tebou veľká tma. Cítiš sa slepý a bezmocný.

V Božom slove môžeš vždy nájsť pomoc. Pán hovorí do okolností v mojom aj tvojom živote. Ukazuje nám ich, aby sme spoznali sami seba. Následne odkrýva cestu.

Boh dokáže otvoriť oči slepých, ale nerobí to vždy. Môže tiež vopred zjaviť, čo nás čaká na neznámej ceste, ale to je zriedkavé. Najčastejšie Boh vezme svoje slepé dieťa za ruku a vedie ho cez neznámo. Ak sa obraciaš k neznámej budúcnosti, si plný trápenia, strachu a úzkosti. Obráť preto svoje myšlienky na Ježiša. On bude kráčať s tebou a prevedie ťa cez čokoľvek. Nemusíš sa báť, ak ťa Boh vedie do utrpenia. Pán povedal, že tvoja sila sa bude rovnať mojím dňom. Nehovorí, že tvoje dni sa budú rovnať tvojej sile. Nie, Pán sa ťa zmocňuje, keď vstupuješ do neznáma a tmy. Môžeš teda kráčať s istotou.

Kleofáš s ďalším učeníkom kráčal do Emauz úplne skleslý. Prišiel však Ježiš a pridala sa k nim. Vykladal im Písma a srdcia v ich vnútri horeli.

Keď patríš Ježišovi, On sa takisto správa aj k tebe. Niet v tebe svetla. Kráčaš po temnej ceste. No Ten, ktorý je svetlom života, kráča po tvojom boku.

Nakoniec temnotu zmení na svetlo a urovná hrbolaté miesta. Nastane deň, keď sa vyšplháš na posledný kopec. Potom na teba z Božieho večného kráľovstva zasvieti svetlo. Ani vtedy nekráčaš sám, tvoj Spasiteľ a Vykupiteľ, náš Pán Ježiš Kristus, je po tvojom boku. Sprevádza ťa celou cestou až do svojho kráľovstva.

I pásol ich so srdcom bezúhonným, vodil ich rukou skúsenou.

Žalm 78:72

Veľa vecí vyzerá inak, keď sa na ne spätne pozrieš. Uprostred životných okolností nie si vždy schopný vidieť skúsenú Hospodinovu ruku.

Nemôžeš pochopiť, prečo sa Hospodin zdráha odpovedať na tvoju modlitbu. Možno musíš s Dávidom povedať: „Prahnú mi oči po mojom Bohu.“ Myslíš si, že Boh odpoveď odkladá neprimerane dlho. Prečo nezasiahne?

Môžeš byť vo veľkej fyzickej núdzi. Máš pocit, že ťa ničí choroba. Spomínaš si na roky, keď ti zdravie slúžilo. Teraz sa celý deň trápiš. Vieš, že Boha by to stálo len slovo, aby všetko zmenil. Prečo to potom neurobí?

Osobný zármutok, finančné ťažkosti alebo neistá budúcnosť môžu na život doľahnúť ako tieň a vtedy je ťažké pochopiť Boha.

Príde deň, keď všetko uvidíme spätne. Potom uvidíme, že Božie dieťa malo uprostred všetkých bojov a ťažkostí do činenia s Bohom. Nevládnú ani iní ľudia, ani okolnosti. Vláadne Boh. Nie sme vydaní napospas náhode. Všetko je v Božích rukách a Jeho ruky sú vo všetkom.

Tvoja cesta životom je nepredvídateľná. Môžeš vidieť len za ďalšiu zákrutu, alebo kopec. Tvoja púť je však slávnostnou cestou. Samotná cesta nie je rajom, ale končí pri nebeskej bráne.

Príde deň, keď sa budeš môcť obzrieť späť. Potom povieš: „Pán ma vodil rukou skúsenou,“ a „Len dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života.“ (Žalm 23:6)

Počas cesty môže byť ťažké podriadiť sa Božej ruke, ale aké je to požehnanie, keď tak urobíme!

Len Boh pozná všetko dokonale. Vie, čo ty a ja dokážeme znieť. To On nám dáva požehnanie i nešťastie. Za každých okolností dozerá na našu večnú spásu. Čoskoro budeme tam, kde sa skončí všetok smútok, utrpenie a boj. Potom budeme chváliť Boha a ďakovať Mu za Jeho skúsenú ruku.

12. december

Hriech totiž nebude panovať nad vami; lebo nie ste pod zákonom, ale pod milosťou.

Rímskym 6:14

Náš prirodzený spôsob myslenia nám hovorí, že ak chceme dosiahnuť výsledok, musíme urobiť rozhodnutie a vykonať ho. Naše skúsenosti nás naučili, že v mnohých situáciách je to tak dobré. Preto si rýchlo domyslíme, že je to dobré aj vo vzťahu k hriechu. Ale to je chyba, ktorá prináša hrozné následky.

Si kresťan, ktorý sa na tejto ceste unavil? Rád by si zostal pravdivý a živý. Nie je nič lepšie, ako si premietnuť Ježišov obraz do života. Ako často si sa už rozhodol, že musíš konať ihneď! Kolkokrát si sa už pokúsil vynaložiť na to úsilie!

Prečo si neuspel?

Nikdy sa nezbavíš hriechu svojimi predsavzatiami. Hriech je taký silný, že tvoja sila proti nemu nič nezmože.

V Božom slove sa naše vlastné schopnosti a sila nazývajú skutkami zákona. A zákon ťa nikdy nezbaví hriechu. Práve naopak! Zákon dáva žiadosti hrešiť väčšiu a väčšiu moc svojimi zákazmi. Preto keď sa snažíš o svätosť, hriech získava prevahu,.

Milosť samotná dokáže zlomiť moc hriechu. Keď sa tvoja myseľ otvorí nezaslúženej milosti v Božom srdci, vznikne nenávisť voči hriechu.

Keď pochopíš, akú vysokú cenu musel Boh zaplatiť, nemôžeš brať hriech na ľahkú váhu. Ak je Ježišova krv bohatstvom tvojho srdca, potom máš v živote aktívne prostriedky nápravy a vykúpenia.

Ježiš zaplatil za všetky tvoje hriechy. Preto satan už na teba nemá žiadny nárok. Nič nedlžíš hriechu.

Boží Syn ťa oslobodil od tyranie satana. Žiješ svoj život pod milosťou. Táto viera ti uvoľňuje putá. Tiež si to zažil. Preto sa ešte raz obráť na Božiu skutočnú milosť. Víťazstvo získavaš vďaka Baránkovej krvi. Čím viac sa odvrátiš od otázok vlastného víťazstva a obrátiš sa k Ježišovmu víťazstvu, tým viac sa v tebe formuje Ježiš.

**Ktože je ten muž, čo sa bojí Hospodina?
Vyučí ho ceste, ktorú si má voliť.**

Žalm 25:12

Nie je samozrejmosťou mať správny vzťah s Bohom. Nie je to tak ani keď si sa už obrátil. Tvoj predchádzajúci život ti nezaručí, že dnes máš pred Ním bázeň.

Čo je strach z Boha?

Bol nám daný skrze Božie slovo. Nie si Jeho vyjednávacím partnerom. Ty a Boh nepracujete spoločne na projektových otázkach.

Boh je Boh. Si Jeho padlé stvorenie. Preto nemôžeš nič pridať k tomu, čo povedal. Stojíš pred Ním s umlčanými perami. Boh je svätý; pozerá priamo do tvojho klamného srdca. Pozná každú myšlienku, ktorá pochádza z tvojho srdca, ktorú by si nikdy nevypustil z úst. Nie je to spoločnosť, ani nešťastné okolnosti, ktoré z teba robia hriešnika. Je to tvoje zlé srdce.

Preto pred Boha prichádzaš so strachom. Ak by ti musel dať to, čo si zaslúžiš, musel by ťa odmietnuť.

Ak sa však uchýliš k Ježišovi, Hospodin sa ťa nezriekne. Práve naopak! Pozerá s milosťou na toho, kto je úbohý, ktorého duch je skrúšený.

Pri stretnutí s Hospodinom spoznávaš sám seba. Uvedomuješ si, že bez Ježiša nedokážeš nič urobiť. Si úplne bezmocný. Vzťahuje sa to na tvoju spásu, ale aj na všetky podmienky života. Preto musíš prísť pred Boha s úzkosťou a bázňou. Musí byť tvojou oporou a Sprievodcom vo všetkom; ak nie, veci sa nevyhnutne pokazia.

Ale počúvaj Jeho nádherný sľub: „Ktože je ten muž, čo sa bojí Hospodina? Vyučí ho ceste, ktorú si má voliť.“

Tak veľmi chceš rýchlu odpoveď. Ale Hospodin nie vždy tak odpovedá. Často čaká, aby ťa naučil spoliehať sa na Neho. Nikdy však nepríde neskoro.

Boh ťa nezavaruje vlastnej voľby. Ale pri rozhodnutí ti dáva istotu a pokoj skrze svojho Ducha, aby si s Ním ruka v ruke s dôverou kráčal vpred.

Hospodin riekol Mojžišovi: Čo voláš ku mne? Povedz Izraelcom, aby sa pohli.

2. kniha Mojžišova 14:15

Situácia bola pre Mojžša tak bezvýhodisková, ako sa len dalo. Izraelci mali pred sebou Červené more, na oboch stranách hory, a za sebou faraónovu armádu. Ľud si nedokázal predstaviť, že by Boh mohol otvoriť cestu stredom mora. Obrátili sa na Mojžiša s ponosami, ale on im nedovolil, aby mu vzali vieru. Odolal im s istotou, že Boh nás neopustí, keď Ho najviac potrebujeme.

Modlitba v sebe skrýva tajomstvo. Dávid nám v Žalme 109:4 ukazuje, že je „mužom modlitby“. Často sme so svojou modlitbou nespokojní. Nezažil si tiež, že slová sa zasekli a z modlitby zostal iba povzdych? Alebo sa tvoja modlitba zmenila na jednoduché vzývanie Ježišovho mena. Hovoril si jediné slovo: Ježiš. Nedokázal si povedať, čo chceš, ale volal si Jeho meno.

Ako a za čo sa máme modliť, keď nevieme? Ale sám Duch prihovára sa za nás vzdychaním nevysloviteľným (R 8:26). Ak si zachránený Božou milosťou, si príbytkom Ducha Svätého a vzdychanie vychádza z tvojho srdca priamo k Bohu.

Keď si to uvedomíš, neprestaneš sa modliť slovami. Naopak, prichádzaš pred Hospodina s novou otvorenosťou. Tvoja modlitba nie je tak beznádejná ako si myslíš. Modlíš sa v Ježišom mene, čo znamená, že Jeho krv očisťuje tvoju modlitbu od všetkého sebeckva a hriechu. Ježiš mení tvoju modlitbu na svoju. Prekvapuje ťa, že zasahuje až k Božiemu srdcu?

Modlitba nie je vecou metód, či dobre sformulovaných slov. Nie, modlitba je hlboká závislosť srdca na Ježišovi. Mojžiš nemal žiadnu inú nádej spasenia ako Hospodinov zásah. A nezostal sklamaný. Ani ty nebudeš. Sám Hospodin pripraví pre teba cestu priamo cez tmavé hrozivé more ťažkostí.

Len v Hospodinovi mám spásu a moc; k Nemu prídu a zahanbia sa všetci, ktorí sa zlostia na Neho. .

Izaiáš 45:24

Ako často si sklúčený kvôli tomu, že v sebe hľadáš niečo, čo nájdeš len v Hospodinovi?

Možno si mnohé roky túžil a bojoval o spravodlivosť a silu. Nikdy si však nebol úspešný. Myslíš si, že tvoj kresťanský život sa neustále vyznačuje neúspechom. Je možné, že ostatní to vidia inak, ale ty vieš, ako veci vyzerajú zvnútra. Poznáš svoj vlastný skrytý život, ku ktorému nik iný nemá prístup. Je v ňom hriechu ako buriny na jar.

Božie Slovo s tebou súhlasí: v tebe, to znamená v tvojom tele, neprebýva nič dobrého. Tvoja stará prirodzenosť si môže prezliecť svoje oblečenie, ale je stále rovnaká ako kedykoľvek predtým.

Vieš, aké dôležité je, aby si hľadal spravodlivosť a silu niekde inde ako v sebe?

Kedy spoznáš realitu a pravdu? Kedy budeš hľadať v Ježišovi to, čo dokážeš nájsť len v Ňom?

Nemôžeš sa prestať sám nad sebou diviť. Zároveň musíš Hospodinovi ďakovať. Pomáha ti prejsť svojím Slovom. Tam ti pripomína, aby si spravodlivosť a silu hľadal v Ňom. Všetko skutočné, večné bohatstvo je v Ňom samotnom. On je prameňom života. A čo je ešte úžasnejšie, dáva ti to, čo vlastní. Nie je to odmena za všetky tvoje snahy. Nie, robí to z milosti. Musíš to prijať vierou. Je celkom nezaslúžená.

To, čo v Ježišovi nájdeš, patrí vierou v Neho tebe. Túžba po spravodlivosti a sile je túžbou po Ježišovi. V Ňom si bohatý na spravodlivosť, ktorú sám nedokážeš vyprodukovať. Máš silu uprostred vlastnej slabosti.

Kráľovstvo viery je úžasné. Keď si uvedomíš, že všetky jeho bohatstvá sú v Ježišovi, naplňa ňá nádherná radosť. Tešíš sa, že v Ňom máš plnosť spasenia. Nechceš vlastniť nič, čo je mimo Ježiša. Si taký šťastný, že tvoj vzácny Spasiteľ získal všetku česť. Z hĺbky tvojho srdca vychádza radosť: „Len v Hospodinovi mám spásu a moc!“

Jeho meno bude: Predivný radca...

Izaiáš 9:5

Všetci potrebujeme radcu. Ak hľadáme cestu sami, nie je to to isté. Zväzujú nás rôzne veci. Temné tieň hriechu zatemnili náš spôsob myslenia, aby sme nevideli jasne. Nedokážeme sa z minulosti dobre poučiť a budúcnosť je nejasná.

Ježiš chce byť naším Radcom. Cesta, ktorú nám ukazuje, nás nezvedie na scestie. Ak počúvaš, čo hovorí, nikdy si neublížiš ani sa nezničíš. Inak si v nebezpečenstve, že sa to stane.

Keď sa izraelskému ľudu počas ich putovania dostalo mäsa, prejedli sa. Zomreli, kým ešte mali mäso medzi zubami. Ak by sme sa mali rozhodnúť ty a ja, sme v rovnakom nebezpečenstve. Vyberáme si slnečný jas a číre potešenie a vôbec si pri tom neuvedomíme, že nás to stojí dušu.

Ježiš nikoho nenúti, aby bol pod Jeho kontrolou. Prichádza k jednotlivcovi a klope na dvere jeho srdca. Potom načúva, či mu dovolí vstúpiť.

Môže vstúpiť, ako Ten, komu je dovolené radiť ti v mnohých oblastiach života? Môže Ježiš rozhodovať, alebo chceš byť sám pánom svojho života?

Ak prijmeš svojho Radcu, spojí ťa so svojim Slovom. Ježišovu vôľu nájdeš v tom, čo je napísané. Ak Biblia ovplyvňuje tvoje srdce a dušu, stáva sa z teba iný človek. Budeš myslieť a správať sa inak ako je bežná norma.

Ježiš je Predivný Radca. Tvoja cesta tu na zemi sa preto stáva reťazou zázrakov. To, čo sa deje všetkým ostatným, sa tebe nestane. Okolnosti môžu vyzerať inak, ale realita je taká.

Ježiš je v pozadí všetkých vecí a skrze všetky veci prichádza k tebe. Znovu a znovu počuješ Jeho kroky a vnímaš Jeho ochrannú ruku.

Vedie ťa ku dňu, kedy sa s údivom pozrieš späť. Vtedy povieš: Tvoje skutky sú predivné, a moja duša to dobre vie! Predivný Radca!

... že zhladal na poníženie svojej služobnice, veď, ajhľa, blahoslaviť ma budú odteraz všetky pokolenia...

Evanjelium podľa Lukáša 1:48

Mária chváli Hospodina. Vyvyšuje Ho z hĺbky svojho srdca. Boh jej dovolil nahliadnuť do reality, ktorá rozdrtila všetky ľudské myšlienky a nápady.

Bola obyčajným nevýrazným dievčaťom z dediny na severe Izraela. Nik nemohol predvídať, že ju raz budú poznať na celom svete.

Ale veci napredovali tak, ako jej to Boh oznámil. Celé generácie počúvali a rozprávali o Márii. Mnohí ľudia ju uctievali ako svätú. Pripísali jej česť, ktorú jej Božie Slovo nedáva. Mária sa nenarodila bez dedičného hriechu. Božie Slovo ani nehovorí, že by vstúpila na nebo iným spôsobom, ako všetky ostatné Božie deti. Musíme namietat' proti uctievaniu Márie.

Na druhej strane máme naplňat' Božie slovo a volat' ju blahoslavená, pretože Božie slovo to tak hovorí. Nie je však taká vďaka sebe.

Je pozhnaná, pretože je ako hriešnik zachránená predrahou krvou Syna. Aj Mária vďačí za všetko Ježišovi. Ak by nebola mala vieru, bola by stratená. Nemohla byť zachránená skrze veľké povolanie, či slávnu úlohu, ktorú jej Boh prideliť.

Ale Mária verila. Jej hymna vďaky nám ukazuje, že ako mladé dievča bola už vcelku zbehlá v Božom Slove. Prebývalo v jej srdci. Po Ježišovej smrti ju nachádzame pri učeníkoch. Život jej to neulahčil. Byť Ježišovou matkou znamenalo, že jej dušu prenikne meč. Napriek tomu sa Mária podriadila Božej vôli a odovzdala Mu vládu nad všetkým.

Je pozhnaná! Áno, každý človek očistený Baránkovou krvou je pozhnaný. Potom už viac neexistuje hriech, ktorý by hriešnika odsúdil.

Byť v živote uprostred Božej vôle je veľkým bohatstvom! Vtedy nie je celá zodpovednosť na nás, ale na Ňom. On uzavrie svoj prípad víťazstvom. Vtedy si pre Neho živou piesňou vďaky. Nikdy nemôžeš byť ničím lepším.

18. december

Keď anjel vošiel k nej, povedal: Buď pozdravená, milostou obdarená, Pán s tebou!

Evanjeliium podľa Lukáša 1:28

Tak znel Gabrielov pozdrav Márii.

Tajomstvo jej života nenájde v dobrých kvalitách, ktoré bezpochyby mala. Bolo to vďaka milosti, ktorá jej bola daná.

Predovšetkým má podiel na milosti spasenia. Je to najväčšia vec, ktorá sa dá o ľudskej bytosti povedať. Nie je to menej nádherné a bohaté, ani keď sa to vzťahuje na nespočetné množstvo ľudí. Na ďalšom mieste má Mária podiel na milosti služby. Jej úloha bola jedinečná. Mala byť matkou samotného Božieho Syna.

Život Márie bol ťažší a náročnejší ako život väčšiny ľudí. A to práve pre úlohu, ktorú jej zveril Boh, bol mimoriadne ťažký.

Z obvinenia Židov voči Ježišovi vieme, že podľa nich sa narodil zo smilstva. Popieranie panenského narodenia nie je ničím novým. Príbehy evanjelia nám nedovoľujú pochybovať o tom, že Ježišova rodina cítila, že jeho služba spôsobuje rozpaky. V opozícii voči Nemu aj oni zohrali svoju rolu.

Kolko Ježišovu matku stálo, aby nasledovala svojho Syna na poslednú ťažkú cestu na Golgotu! Ako sa cítila, keď bola pod krížom?

Sotva sa cítila obzvlášť obľúbená. Napriek tomu tam bola. Úlohu, ktorú jej dal Boh, podporovali slová: Pán s tebou!

Boh má úlohu a službu pre nás všetkých. Nikto nemôže byť poslušný volaniu, ak to niečo nestojí. V každom prípade si to vyžaduje vernosť a vytrvalosť. Sú však ľudia, ktorým dal Boh mimoriadne ťažkú a náročnú úlohu. Platia vysokú cenu.

Ak máš takúto službu, musíš vedieť, že si v Božích očiach obľúbený. Preto ti dnes Pán posla špeciálny pozdrav a ubezpečuje ťa, že je s tebou.

Si nástrojom v Jeho ruke. Slúžiš Jeho plánu spásy na zemi. Si požehnaný Hospodínom. Pán je s tebou.

... pretože Mocný učinil so mnou veľké veci...

Evanjelium podľa Lukáša 1:49

V Máriinej ďakovnej piesni je veľa toho, čo si každý kresťan môže privlastniť. Platí to aj pre slová: „Mocný učinil so mnou veľké veci.“

Existuje mnoho ľudí, ktorí si nechajú myseľ naplniť všetkými možnými problémami a ťažkosťami, s ktorými sa stretávame na ceste životom. Pravdou je, že ťažkosti a skúšky nemôžeme zvládnuť len s pokrčením ramien a nemôžeme byť pri tom povrchní. Ale ak nedokážeš byť spokojný s tým, čo už pre teba Boh urobil, si chudobný.

Mária Ho oslavovala, aj keď jej povolanie vyvolalo mnoho otázok. Čo povie Jozef, keď si uvedomí, že čaká dieťa? Ako by reagovala rodina? Mohla by vychovávať Božieho Syna?

Ťažkosti sa zdali byť neprekonateľné. Napriek tomu Mária nebola skrúšená. Ani nezačala volať o pomoc. Nie, oslavovala Boha za to, čo pri nej už urobil.

Sleduj Máriine kroky! Premýšľaj o tom, ako ti Pán dodnes pomohol.

Predovšetkým dokončil dielo, ktorá ťa zachránilo pred večným zatratením v pekle. To znamená viac ako všetko ostatné. Nemali by sme hovoriť o pozemskom strachu a utrpení ľahostajne. Musíme však povedať, že trvajú len krátky čas. Večnosť je pred nami. Každý z nás by bez Ježišovej zmierujúcej smrti zahynul. Mocný však pre nás urobil veľké veci. Svojho milovaného Syna si neuchoval, ale poslal Ho na svet. A to nebolo všetko; nechal Ho stať sa Baránkom, ktorý sníma hriech sveta. Boh nechal zomrieť svojho Syna pod trestom zákona. Preto je cesta spásy pripravená a otvorená.

Mocný urobil pre teba veľké veci.

Tým, že ti dal vieru v Ježiša, vložil do tvojho srdca slovo spásy.

Nerozumieme mnohým veciam v živote, ale vieme najväčšiu vec: sme spasení milosťou skrze vieru v Ježiša. Mocný učinil s nami veľké veci.

... a sväté je Jeho meno.

Evanjelium podľa Lukáša 1:49

Mária žila v Božom slove. Jej chválospev v 1. kapitole Lukáša je preto plný citátov zo Starého Zákona. Poznala Boha, ktorý je Svätý, a mala pocit, že vzdialenosť medzi Ním a ňou bola obrovská.

Boh jedného dňa vstúpil do jej života. Mala ju zatieniť moc Najvyššieho a na svet mala priviesť dieťaťko, ktoré budú volať Svätý, Syn Najvyššieho.

To, že Boh zostúpil k Márii, že s ňou hovoril a že mala na svet priviesť Jeho Syna skrze Ducha Svätého, nespôsobilo, že Boh bol v jej očiach menej svätý. Práve naopak! V tom momente najlepšie rozumela, že Svätý je Jeho meno.

Podobne je to aj s kresťanmi.

Keď sa k tebe Ježiš skláňa, neuberá to na Jeho svätosti. Dotkol sa všetkých hriechov v tvojom živote, no aj napriek tomu je čistý a vznešený.

Práve preto nedokážeme tolerovať, keď sa niekto rúha Jeho menu. Láme nám srdce, ak sa o Bohu a Ježišovi nehovorí s úctou a rešpektom.

Ježiš je vznešený. Ak k tebe skrze svoje slovo hovorí, si pokorený. Jeho nesmiernu milosť si si ničím nezaslúžil. Prekvapuje ťa, že si ťa chce použiť v službe. Ak skrze teba prináša požehnanie a pomoc, jednoducho sa Mu odovzdáš. Vyznávaš: „Sväté je Jeho meno.“

Pre mnohých dnes už nič nie je sväté. Ak aj pripúšťajú existenciu Boha, majú pocit, že sú Mu rovní. Akoby sa im Boh mal za niečo zodpovedať. A ak neuspeje pred ich vlastným súdom, odmietajú Ho alebo kritizujú.

Takýto postoj nie je len prejavom duchovnej chudoby, je to zároveň zvädzanie diablom.

Boh je svätý. Vždy, keď sa modlíme modlitbu Pánovu, hovoríme: „Posväť sa meno Tvoje.“ V Lutherovom výklade tejto modlitby sa píše: „Božie meno je samo o sebe sväté, no modlíme sa, aby bolo sväté aj v našich životoch.“

Ak sa to stane, oslávim Pána.

**Vtedy povedala Mária: Som služobnica Pánova,
staň sa mi podľa tvojho slova! A anjel odišiel od nej.**

Evanjelium podľa Lukáša 1:38

Ochota v Máriinom srdci bola stvorená Božím Slovom. Prijatie Božej vôle nie je v prvom rade výsledok našich vlastných myšlienok a rozhodnutí. Deje sa to skrze počúvanie Božieho Slova.

Božie slovo dokáže urobiť to, čo nič iné. Je to tak aj v tvojom živote. Podvihne ťa z tvojho starého sveta, v ktorom si centrom ty sám. Privádza ťa do Božieho nádherného kráľovstva. Áno, Božie slovo ti prináša raj uprostred biedy a hriechu.

Mária bola od večnosti vyvolená Bohom, ale Jeho dielo v nej nezačalo, kým sa nestretla s mocou Slova. Potom bol jej život utkaný spolu s Ježišovým životom.

Boh rozhodol, že Mária má byť Ježišovou matkou. Ježiš mal niest jej črty. Bolo to jedinečné povolanie.

Mária však nebola jedinečná. Bola hriešnikom ako každý iný. Aj ona musela byť zachránená dielom Syna. Napriek tomu je príkladom pre ostatných. Vo viere mala k dispozícii Boží plán spásy: „Som služobnica Pánova, nech sa mi stane podľa tvojich slov.“

Nasledujme jej príklad. Ak tak urobíme, staneme sa požehnaním pre iných.

Mária pripomína Bohu, čo jej povedal. To je správna cesta. Pripomeň Hospodinovi, čo je napísané. Božie srdce sa teší zo stretnutia s hriešnikom, ktorý sa drží Jeho slova. Správny vzťah s Božím slovom otvára cestu pre Neho do tvojho srdca. Vtedy k tebe Boh môže prísť so svojím požehnaním.

Ak žiješ s Božím slovom, tvoj život je tkaný spolu s Ježišom. On sa stáva srdcom príbehu tvojho života. Stáva sa Jediným, kto prostredníctvom teba koná.

Keď sa to deje, Božie slovo ťa robí požehnaním. Trvá dlhšie ako tých pár rokov, ktoré ti tu boli zverené. Božie Slovo odovzdávaš budúcim generáciám a nič lepšie ako to nemôžeš robiť. Je živé a aktívne v časnosti aj vo večnosti.

22. december

**... a Jeho milosrdenstvo s tými, čo sa Ho boja,
z pokolení na pokolenia.**

Evanjelium podľa Lukáša 1:50

Mária sa bála Boha. Preto jej preukázal milosť.

Sú kresťania, ktorí sú nešťastní, pretože sa cítia nehodní a sklúčení. Nie je chybou takto sa cítiť, ale akým iným spôsobom by sme mohli reagovať?

Boh žije na výsostiach, na svätom mieste. My žijeme v ríši hriechu a smrti. Poznačilo to celého nášho starého človeka. Nikdy nevyrastieme z toho, že sme úbohí, stratení hriešnici, ktorí musia byť spasení len z milosti.

Ak vyzeráš pred Bohom úbohý vo vlastných očiach a máš pred ním strach, si prekvapený, že môžeš vôbec pred Neho prísť. Ako je možné, že sa hriešnik môže objaviť pred svojím svätým Sudcom bez toho, aby bol zničený?

Hospodin sám na túto otázku odpovedá. Otvoril pre teba svoje srdce skrze svoje Slovo a dovolil ti uzrieť, čo v Ňom prebýva. Oznamil svoje milosrdenstvo. Nevieme pochopiť, že môže trvať od generácie ku generácii. Myslíme si, že jedného dňa musí prestať. Najviac nás prekvapuje, že môže pokračovať smerom k nám.

Ako môže so mnou Boh rok čo rok pokračovať? Lahšie by som to chápal, keby sa mi darilo stať sa takým, akým chcem byť. Keď sa mi však nedarí, nie je už Boh unavený a neprestal byť milosrdný?

Músime si uvedomiť, že milosrdenstvo nemá pôvod v nás ani v ničom, čo je z nás. Pochádza z Božieho srdca. Zaplavuje nás ako obrovská rieka. Najprv nás prikryje a potom nás nesie.

Mysli na Máriu! Dostala milosrdenstvo a stala sa nástrojom v Božej ruke. Nebola bez hriechu; jej život bol poznačený a naplnený Jeho milosrdenstvom. Prostredníctvom nej rozšíril Boh to, čo žije v Jeho srdci, aj na ďalšie generácie.

Začalo to tak bezvýznamne. Mladé dievča v židovskom meste; vyzerala byť rovnaká, ako všetci ostatní. Ale bála sa Boha. To je dôvod, prečo ju urobil svojím nástrojom. Boj sa Hospodina! Potom na tebe spočívne Jeho milosrdenstvo.

Vtedy povedala Mária: Velebí moja duša Pána a môj duch sa rozveselil v Bohu, v mojom Spasiteľovi.

Evanjelium podľa Lukáša 1:46 – 47

Božie povolanie spôsobilo, že Máriin život bol nádherne bohatý; ale zároveň musela čeliť opovrhnutiu ľudí. Dodnes tu už bolo veľa ľudí, ktorí neuverili jej slovám o počatí z Ducha Svätého. Ježiš priniesol do jej života požehnanie aj utrpenie.

Služba Hospodinovi má vždy dve strany. Robí to život nekonečne bohatým. Zároveň sa nedá žiť bez toho, aby človek platil cenu.

Služiť Ježišovi znamená deliť sa s Ním o všetky okolnosti. Je najmilovanejšou aj najviac opovrhovanou osobou na svete. Služiť Ježišovi vedie služobníka k napätiu, s ktorým sa nikto nedokáže vyrovnáť z vlastných síl. Preto sa máme poučiť od Márie. Keď ju Pán povolal, oslavovala Boha ako svojho Spasiteľa.

Ak si prijal Ježiša, je to tvoj Spasiteľ za každých okolností. Zachránil ťa pred hriechom, smrťou a súdom. Je tiež Spasiteľom v službe, s ktorou sa nedokážeš vyrovnáť z vlastných síl.

Tvoja úloha v Božom kráľovstve ti naplní život podstatou. Ale môže z nej tiež vziať proti tebe obvinenie. V momentoch sebakúmania si myslíš, že výsledok celého diela je taký malý. Povolanie bolo samozrejme bohaté, ale nebol si ho schopný splniť úplne. Keď sa pozorne pozeráš, nie je uprostred tvojej služby ťažké vidieť hriech. Ako často si hľadal svoju vlastnú česť? Kde bol šťastný, ochotný postoj?

Uč sa od Márie! Vyzývaj Pána ako svojho Spasiteľa!

Ježiš prevzal zodpovednosť za všetky tvoje hriechy. Môžeš sa na Neho spoľahnúť. Môžeš sám nad sebou zúfať, ale Boh nezúfa, keď sa Ho pevne chytíš. On po celú dobu vedel, aký si. Nie je tvojím Spasiteľom len čiastočne. Nie, On ťa zachránil úplne.

Preto máš Hospodina ctieť. Máš byť z Neho nadšený. Ak taký si, nikto a nič ti tvoju radosť nemôže zobrať.

**Keď anjeli odišli od nich do neba, povedali si pastieri: Poďme až do Betlehema a pozrime sa, čo sa to stalo, čo nám oznámil Pán.
Evanjelium podľa Lukáša 2:15**

Bol to múdry návrh, ktorý si pastieri navzájom posúvali: „Poďme do Betlehema.“ Ich srdcia boli zapálené a počúvali, čo anjel povedal. Preto urobili niečo, čo by inak neurobili. Od tej noci už mnohí ľudia kráčali v stopách pastierov. Počuli zvesť. Stvorila sa v nich nádej a tak museli ísť na miesto, kde bol Ježiš.

Zažili, že Boh je rovnaký, ako bol v tú vianočnú noc. Neočakával dary. Hovoril k tým, čo mali prázdne ruky a zjavil im svojho Syna.

Anjel povedal pastierom, aby išli do Betlehema. Kam máme ísť?

Musíme ísť do Božieho Slova. V ňom k tebe prichádza Ježiš.

Možno si nemyslíš, že Slovo vyzerá byť veľké a bohaté. Väčšinu ľudí zamestnávajú iné zvesti. Z toho dôvodu by si nemal prestať počúvať. Pastieri sa nepochybne čudovali nad jednoduchou a úbohovou maštaľou. Ale keď našli Ježiša, naplnila ich radosť a chválili Boha.

Tak je to aj s tebou. Keď nájdeš Ježiša v Slove, nemôžeš si pomôcť, aby si sa z Neho neradoval. Si prekvapený, že v živote často nehľadáš Ježiša tam, kde sa dá nájsť.

Pastieri Ho našli vo svojom vlastnom svete. Nemuseli prekročiť jeho hranice. Nemusíš to robiť ani ty. Prichádza k tebe prostredníctvom jednoduchého Slova spásy v evanjeliu, ktoré znie tým, čo sa sami nedokážu zachrániť.

Mnohí si myslia, že rozhodujúce bude to, čo sa stane v budúcnosti. Neuvedomujú si, že najdôležitejšie udalosti sa už uskutočnili.

Boží Syn sa narodil z Márie. Prišiel z večnosti. Všetko bolo stvorené skrze Neho a pre Neho. On je nad všetkým. A napriek tomu sa stal ľudskou bytosťou. Pastieri svedčia, že je to pravda. Nasleduj ich kroky. Dôjdeš tak k Ježišovi, kde dostaneš požehnanie vianočného večera.

25. december

**... lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ,
ktorý je Kristus Pán.**

Evanjeliium podľa Lukáša 2:11

Kto potrebuje Spasiteľa?

Ten, kto potrebuje byť zachránený.

Veľa ľudí túto pravdu nerozpoznalo. Niektorí si myslia, že im darí veľmi dobre. Iní si myslia, že veci idú obzvlášť. A iní zase vidia, že život ide raz hore, raz dole. V skutočnosti len keď sa človek stratí, zistí, že potrebuje Ježiša.

Ludia, ktorí sa spoliehajú len na seba, nikdy neoslávili skutočné Vianoce. Zažijú všetky viditeľné lákadlá Vianoc, a tými rozhodne netreba opovrhovať. Slávnosť je darček. Rodina a priatelia sú tiež darčeky. To isté platí o jedle a pití. Ak však Vianoce pre teba neznamenajú stretnutie s Ježišom, si chudobný.

Hriech žije v hĺbke tvojho srdca. Narodil si sa s ním a žiješ s ním. Je to kvôli pôvodnému hriechu, čo je základný postoj človeka k Bohu, ktorý sa odovzdáva z generácie na generáciu.

Napriek radosti z mnohých vianočných vecí, nič sa nemení, ak nedovolíš Bohu zmeniť tvoje srdce.

To je to, čo chce. Neposlal k nám Ježiša, aby sme oslavovali jeho narodeniny len s dobrými želaniami.

Nie, pozná nás omnoho lepšie, ako sa poznáme my. Preto sa Ježiš narodil ako Spasiteľ.

Človek potrebuje Spasiteľa, keď je v hre jeho život. Boh chce, aby si získal večný život. Nemôže zniesť, aby nás videl zahynúť. Preto poslal svojho Syna, ktorý sa narodil zo ženy.

Už sa to stalo. Vianočná noc je míľnikom v našej histórii spásy.

Vianočná noc však nie je jedinou nocou, kedy Boh zasiahol. Vchádza tiež do temnej a studenej noci tvojho života. Tvoje nečisté srdce Ho nezastaví. Chce, aby si prijal Ježiša.

Ak tak urobíš, Vianoce sa odohrajú nielen na zemi, ale aj v tvojom srdci. Ježiš vstúpil. Znova si sa narodil. Tieto Vianoce z teba spravia nového človeka.

26. december

... i riekol: Ajhľa, vidím nebesá otvorené a Syna človeka stáť na pravici Božej.

Skutky apoštolov 7:56

Dnes je deň prvého kresťanského mučeníka. Včera sme sa stretli so slovom o pokoji na zemi pre tých, na ktorých spočíva jeho milosť. Dnes stojíme tvárou v tvár Ježišovým slovám: „Nemyslite si, že som prišiel priniesť mier na zem. Neprišiel som priniesť pokoj, ale meč.“ (Mt 10:34)

Ježiš prišiel so skutočným Božím pokojom, ale väčšina ľudí milovala temnotu viac ako svetlo. Preto sa pripravovali na spor. Štefan nebol posledným mučeníkom. Na to nás neustále upozorňujú dejiny. Zo všetkých storočí v histórii cirkvi nebolo žiadne storočie s toľkými mučeníkmi ako dvadsiate storočie. A pred nami je veľké trápenie. Ak by tieto dni neboli Bohom skrátené, nik by neprežil, ale kvôli vyvoleným sa tieto dni skrátia.

Ak premýšľaš nad tým, čo museli kresťania vytrpieť, utíchneš. Nemôžeš pochopiť, že sa ti tak dobre vodí, keď mnoho ľudí strávilo roky vo väzeniach a pracovných táborech. Áno, niektorí boli dokonca umčení na smrť. Ako to zvládli? Keď sa pýtame tieto otázky, pýtame sa, ako keby mali k dispozícii len svoju vlastnú silu. Nie je to však tak. Nikto z Božích detí nie je nikdy mimo Božieho poľa moci.

Boh dovolil Štefanovi vidieť otvorené nebo.

Jedna kresťanka, ktorá bola mučená, povedala, že cítila len prvé rany. Potom do miestnosti na mučenie vstúpila žiarivá postava a zostala tam, až kým neupadla do bezvedomia.

Obávame sa, či dokážeme prekonať utrpenie, keď nás zasiahnu vonkajšie problémy a prenasledovanie.

Nájdí svoje útočisko pri Ježišovi. Nezanedbáva svoje dieťa, keď je v urputnom utrpení a tiesni. Vôbec nie! Ježiš je vždy najbližší tomu, kto Ho najviac potrebuje. Pripomeňme si deň po Vianociach tých, ktorí sú v zajatí a s ktorými zle zaobchádzajú. Zložme si ruky a modlime sa za kresťanských bratov a sestry, ktorí museli sláviť Vianoce oddelení od svojich blízkych. Modlime sa, aby videli otvorené nebesia.

Bude veľký, Synom Najvyššieho sa bude volať a Pán Boh Mu dá trón Jeho otca Dávida..

Evanjelium podľa Lukáša 1:32

Ako mohol anjel Gabriel Márii povedať, že Ježiš bude veľký? Nebol veľký vždy?

Áno, samozrejme! Svet Ním povstal. On dáva život všetkému. Všetko Mu patrí. Všetko Ho má osláviť, každé koleno pred Ním pokľakne. Boh Mu dal meno nad každé meno. Je pravda to, čo Gabriel hovorí. Ježiš bude veľký v srdciach, ktoré Ho poznajú ako Božieho Syna.

Ak žiješ bez Neho, je možné, že o Ňom dokážeš povedať veľa dobrých a správnych vecí. Ježiš však v tvojom živote nie je veľký. Preto Ho nemiluješ, neposlúchaš a nenasleduješ. Je to úplne iné, ak si sa narodil znova. Vtedy ti dal iné srdce. Stal si sa novým človekom a keď vidíš Jeho slávu v Božom Slove, si premenený.

Takže Ježiš nie je jedným pomocníkom a sprievodcom spomedzi mnohých ďalších. Nie, On je jediný. Samozrejme môžeš utrpieť stratu takým či onakým spôsobom. Bolí to a zarmucuje. Môžeš sa cítiť úboho a bezmocne. Napriek tomu máš všetko v Ježišovi. Je väčší ako všetko ostatné. Preto si bohatý uprostred svojej chudoby.

Syn Najvyššieho ťa miluje, sprevádza a spasil ťa. Je to zvláštne, že Ježiš je pre tvoje srdce všetkým?

Je tu hlboké spojenie medzi Ježišovým ponížením a Jeho veľkosťou. Áno, keby neprišiel do podoby hriešneho tela, nebol by vyvýšený v ľudských srdciach. Boh Mu dal meno nad každé meno, pretože sa ponížil a bol poslušným až do smrti – dokonca až do smrti na kríži.

Rast kresťanského života nie je rastom tvojej vlastnej veľkosti. Nie si to ty, ale Ježiš, ktorý sa má stať veľkým. Si na Ňom stále viac závislý. Potreba byť očistený Jeho krvou sa neustále zvyšuje.

Boh ťa súčasne učí, o čom je celé uctievanie. Z hĺbky tvojho srdca ide pieseň chvály a vďaky Tomu, ktorý je najväčší. Je pre tvoje srdce všetkým. Preto sa tešíš na večnosť, kde Ho navždy budeš chváliť

28. december

Bude veľký, Synom Najvyššieho sa bude volať a Pán Boh Mu dá trón Jeho otca Dávida.

Evanjelium podľa Lukáša 1:32

Tieto slová Márii hovorí anjel Gabriel.

Človek sa nad nimi môže čudovať.

Syn Najvyššieho bol od večnosti Pánom všetkého a všetkých. Celý vesmír a všetko, čo je v ňom, sú Mu podriadené. Čo v ňom túži mať pozemský trón? Davidovo kráľovstvo bolo samozrejme veľké, ale pre Knieža nebies to musí byť bezvýznamná vec.

Ježiš sa na to nepozeral. Chcel byť Kráľom v srdciach ľudí. To pre Neho znamenalo viac ako slávu nebies.

V evanjeliách počujeme, že Ho niektorí ľudia chceli urobiť kráľom, ktorý mal oslobodiť ľudí od rímskej moci. Neustále musel odmietať tých, ktorí z neho chceli urobiť pozemského kráľa.

Chcel mať Davidov trón, o ktorom Božie zaslúbenie hovorí, že je postavený na vďaka a láske úbohých hriešnikov.

Ježišov trón nie je postavený na ničom, čo robíme. Robí to On sám. Zakaždým, keď vstúpi do srdca hriešneho človeka a očistí ho v svojej krvi, potvrdzuje svoje kráľovstvo na zemi.

Nikto nedokáže korunovať Ježiša za Kráľa vlastného života. Nemôžeme vo vlastnej sile veriť alebo k Nemu prísť. To Ježiš musí prísť k nám. Duchom Svätým musí vrhnúť svetlo na naše srdce a dať nám vieru a dôveru v Jeho dokonané dielo na Golgote.

Zakaždým, keď sa to stane, Boh niekoho obnoví. Potom je nastolený Ježišov trón.

Biblia nás vedie do tajomstva, keď hovorí, že Boh dáva Ježišovi trón. Každý spasený hriešnik je pre Neho Božím darom.

Nie je najhlbším prianím tvojho srdca, aby to tak bolo? Neznamená to pre teba viac ako čokoľvek iné, že ťa Boh môže priviesť k Ježišovi? Nechceš viac ako čokoľvek iné, aby tvoj život bol poďakovaním?

Preto Ho prijmi. Urob priestor pre evanjelium vo svojom srdci. Nech je Ježiš tvojim všetkým.

... že zhladal na poníženie svojej služobnice....

Evanjelium podľa Lukáša 1:48

Pán na teba zhladal a to znamená, že ti sľubuje svoju milosť.

Mária si myslela, že má nízky pôvod. Uvedomiť si svoj pôvod a pochopiť milosť spolu súvisí. Keď dovolíš Pánovi, aby ti Jeho milosť naplnila život, máš pocit, že si nehodný. V Ježišovej prítomnosti sa cítiš bezvýznamný. Nedokážeš pochopiť, že chce mať niečo spoločné s takým hriešnikom, ako si ty. Jeho svetlo sa rozžiari v tvojej tme. Uvedomíš si, aký nečistý si.

Neznamená to, že Ježiš zo mňa spraví bezvýznamného človeka. Nemôžem sa predsa stať niekým, kým už som. On však odhalí moju skutočnú podstatu.

Veľa ľudí od Ježiša utečie. Cítia sa ako pacient s rakovinou, ktorý má strach navštíviť lekára, lebo by sa mohol dozvedieť pravdu.

Táto voľba je však nebezpečná. Končí smrťou. Platí to ako pre pozemský život, tak aj pre duchovný.

Dokážeš si o sebe vypočuť pravdu?

Nedokázal by si to, kedy o tebe platila iba jedna pravda. Neexistuje však len jedna. Sú dve: pravda o hriechu a pravda o milosti.

Ježiš odhaľuje strateného človeka, ale zároveň na teba hľadí v milosti.

Zažiť to je nádherné. Predstav si, že stojíš pred Ježišom ako bezvýznamný človek. Ja by som očakával, že ma odmietne. On to však neurobí. Hľadí na mňa s milosťou.

Je zvláštne, že moja duša prekypuje šťastím? Nemal by som kričať od radosti, keď vidím, ako Božia milosť naplní celý môj život?

Viem, že bezvýznamný budem len určitý čas. Ako obnosené oblečenie zostane bezvýznamnosť v hrobe. Pretrvá len Božia milosť.

Srdce je pokojné, keď si uvedomíš, že Ježiš na teba myslí v milosti. Urobil to kedysi. Robí to dnes. On je taký istý vo večnosti. Takto hľadí na svojich bezvýznamných služobníkov. Jeho srdce prekypuje láskou k tebe.

... vyzdvihol nám roh spasenia v dome svojho služobníka Dávida. Evanjelium podľa Lukáša 1:69

Zachariáš vyslovil tieto slová vo svojej piesni. Ako kňaz v chráme vedel, čo je tým rohom spasenia. Vídaval ľudí, ako sa ponáhľajú smerom k jednému zo štyroch rohov oltára na spaľované obete, aby sa ho dotkli. V tej chvíli kriminálnik dosiahol útočisko, kde sa ho už nikto nesmel dotknúť. Krv obete, ktorú kňaz položil na rohy oltára, bola jeho spasením.

Možno sa pred Bohom necítiš ako kriminálnik. Napriek tomu si Jeho zákon porušil. V Božom ostrom svetle sa ukazuje, že si dokonale nesplnil ani jedno z Božích prikázaní.

Hriech poznačil všetko, čo robíš. Všetky tvoje činy poznačuje to, kým si. Dokonca aj vtedy, keď tvoje skutky sú z pohľadu druhých ľudí dobré a správne, Boh vidí sebeckosť a samolúbošť, ktoré sa lepia na všetko.

Nič neprejde skúškou Božieho skúmania a súdu. Dokonca aj to najlepšie, čo dokážeš, je nečisté. Nakoniec zostáva len jedna otázka: Ako pred Bohom obstojím? Jestvuje miesto, kam môžem ísť, aby som nezahynul od Jeho hnevu?

Božie slovo poskytuje odpoveď.

Jestvuje útočisko, kde môžeš byť zachránený, pretože Niekto iný prevzal trest za všetky tvoje hriechy.

Boh pozdvihol roh spasenia. Jeho moc je taká veľká, že bez ohľadu na to, aké a koľko hriechov si spáchal, si zachránený, keď sa ho chytíš.

Týmto rohom spasenia je Ježiš.

Jeho úžasná sila spočíva v Jeho krvi. Nie je to krv obetného zvierťaťa, ale Ježišova prevzácna krv. V nej je spasenie. Zachraňuje úplne kohokoľvek, kto v Neho verí. Je zadostučinením za všetky tvoje hriechy.

Boh pre teba pozdvihol roh spasenia. Tento roh bol pozdvihnutý na veky vekov. Jedine tento roh ťa zachová bezúhonným. Máš úžasné útočisko. Ježiš ťa zachránil, skutočne zachránil.

**Zotriem tvoje priestupky stá oblak a tvoje hriechy ako mračno.
Navráť sa ku mne, lebo som tá vykúpiť!**

Izaiáš 44:22

Posledný deň v roku sa naše myšlienky inštinktívne vracajú späť. Aký bol rok, ktorý sa skončil? Ako nás poznačil a ako sme ho poznačili my?

Aký bude náš odpočet pred Božím súdom spravodlivosti za dni, ktoré už boli?

Táto otázka závisí od nášho vzťahu s Ježišom. Ak sme Ho prijali ako svojho osobného Spasiteľa, nebudeme sami, keď Boh vynesie rozsudok. Ježiš bude s nami. Zaplatil za všetky naše hriechy. To znamená, že nebudeme niesť zodpovednosť. Ježiš sa bude zodpovedať namiesto nás.

Len si predstavte, že sa budeme môcť pozeráť na predošlý rok tak, ako keď vrstva mraku zakrýva priestupky a hriechy! Hustá vrstva mraku pokrýva všetko. Nediskriminuje. Ako obrovský koberec pokrýva malé aj veľké veci.

Izaiáš používa názorný obraz. Na obraze vás však môže niečo zneistiť. Čo sa stane, keď mrak zmizne? Neuvidí vtedy Boh všetko?

Mnohí kresťania sa obávajú, že to tak bude. Neustále ich trápia staré hriechy. Zhromažďujú sa z roka na rok a prenášajú sa do ďalšieho roka. Zabudnutie nad nimi nezatiahlo závoj. Nie je to vyjadrením skutočnosti, že na ne Boh nezabudol?

Nie. Vrstva oblaku, ktorá pokrýva hriech, je krv Ježiša Krista. To, čo krv zakrýva, je očistené od každého hriechu. Hriech už neexistuje.

Každé Božie dieťa sa dnes môže pozrieť späť na uplynulý rok, ako na rok milosti. Celý rok je pokrytý milosťou. Keď Boh vyrovná váš účet, stretnete sa s milosťou nad milosť pre všetko, čo minulý rok obsahoval.

Toto je bohatstvo spásy a odpustenie hriechov. Preto vďaky, chvály a piesne sú tou správnou cestou, ako tento rok ukončiť. Boh má byť oslávený. Baránok má byť oslávený. Duch Svätý má byť oslávený!

Biblické citácie

STARÁ ZMLUVA

2. kniha Mojžišova

12:13 3. nov str. 42

14:15 14. dec str. 83

20:12 24. nov str. 63

1. kniha Samuelova

12:23 19. okt str. 27

2. kniha Samuelova

7:27 22. nov str. 61

1. kniha kráľov

2:26 9. dec str.. 78

2. kniha kráľov

7:9 1. okt str. 9

25:30 9. okt str. 17

Jób

42:11 20. nov str. 59

Žalmy

3:1 11. nov str. 50

18:36 5. dec str. 74

25:10 5. nov str. 44

25:12 13. dec str. 82

31:20 13. okt str. 21

32:1 2. dec str. 71

73:25 4. dec str. 73

78:72 11. dec str. 80

91:1-2 3. dec str. 72

94:19 8. dec str. 77

109:4 14. dec str. 83

138:2 5. okt str. 13

142:5 8. nov str. 47

Príslovia

6:20 20. okt str. 28

10:19 16. nov str. 55

18:22 17. okt str. 25

24:11 28. nov str. 67

NOVÁ ZMLUVA

Kazatel'

5:6	15. nov	str. 54
5:9	7. nov	str. 46

Izaiáš

1:14	7. okt	str. 15
1:18	7. okt	str. 15
9:6	16. dec	str. 85
42:16	10. dec	str. 79
43:25	26. okt	str. 34
44:22	31. dec	str. 100
45:24	15. dec	str. 84
53:5	17. nov	str. 56

Micheáš

7:8	4. okt	str. 12
-----	--------	---------

Evanjelium podľa Matúša

8:26	4. nov	str. 43
9:16	12. okt	str. 20
10:34	26. dec	str. 95

Evanjelium podľa Marka

1:14	3. okt	str. 11
3:14	21. okt	str. 29
16:16	11. okt	str. 19

Evanjelium podľa Lukáša

1:28	18. dec	str. 87
1:32	27. dec	str. 96
	28. dec	str. 97
1:38	21. dec	str. 90
1:46-47	23. dec	str. 92
1:48	17. dec	str. 86
	29. dec	str. 98
1:49	19. dec	str. 88
	20. dec	str. 89
1:50	22. dec	str. 91
1:69	30. dec	str. 99

Evanjelium podľa Lukáša (pokr.)

2:11	25. dec	str. 94
2:15	24. dec	str. 93
7:22	3. okt	str. 11
10:35	25. okt	str. 33
12:20	4. dec	str. 73
13:26-27	30. okt	str. 38
15:22	14. nov	str. 53
22:44	25. nov	str. 64

Evanjelium podľa Jána

6:57	18. okt	str. 26
21:16	10. okt	str. 18

Skutky apoštolov

7:56	26. dec	str. 95
15:39	27. okt	str. 35
20:24	12. nov	str. 51

List Rímskym

5:20	9. okt	str. 17
6:14	23. okt	str. 31
	12. dec	str. 81
8:15	7. dec	str. 76
8:26	14. dec	str. 83
8:28	1. nov	str. 40
8:37	2. okt	str. 10
15:17	15. okt	str. 23

Prvý list Korinským

4:11	18. nov	str. 57
------	---------	---------

Druhý list Korinským

5:11	10. nov	str. 49
5:17	11. okt	str. 19
12:9	16. okt	str. 24
12:10	8. okt	str. 16

List Galatským

2:21	31. okt	str. 39
3:26-27	11. okt	str. 19
5:13	24. okt	str. 32
5:17	29. nov	str. 68

List Filipským

3:20	1. dec	str. 70
------	--------	---------

Druhý list Timoteovi

1:15	30. nov	str. 69
------	---------	---------

List Títovi

2:11-12	6. nov	str. 45
---------	--------	---------

List Židom

1:3	9. nov	str. 48
1:9	29. okt	str. 37
2:1	19. nov	str. 58
4:16	21. nov	str. 60
10:14	29. nov	str. 68
10:34	13. nov	str. 52

Prvý list Petra

2:22	23. nov	str. 62
2:23	6. okt	str. 14
4:14	26. nov	str. 65

Druhý list Petra

1:3	28. okt	str. 36
-----	---------	---------

Prvý list Jána

2:1	27. nov	str. 66
-----	---------	---------

Zjavenie Jána

2:4	6. dec	str. 75
2:10	14. okt	str. 22
5:6	22. okt	str. 30
21:1	2. nov	str. 41

Len jedno je potrebné

Pán Ježiš tieto slová povedal Marte, ktorá mala pocit, že je na všetky povinnosti v kuchyni sama a obviňovala Máriu z lenivosti.

Čo je potrebné? Ježiš nedáva jasnú odpoveď, no poukazuje na to, že Mária si vybrala lepší podiel. Aby sme mali to, čo v prvom rade potrebujeme, je treba byť pri Ježišových nohách. Práve tam nám dáva to, čo potrebujeme viac ako čokoľvek iné – dáva nám samého seba!

Presne na to sa zameriava táto kniha každodenných stíšení. Túžime, aby ste v Kristovi stretli Boha takým spôsobom, že sa to nikdy nestratí.

Autor:

Hans Erik Nissem žil v Dánskej Kodani. Narodil sa v roku 1938 a v roku 1965 sa stal magistrom teológie. Oženil sa s Benedicte, s ktorou mali tri dospelé dcéry. Zomrel v roku 2016.

Istý čas slúžil ako duchovný v Kodani. V období 1970 – 2003 bol riaditeľom Biblickej školy (Bible College) v Hillerode. Spravuje ju Dánska evanjelická misia.

Dansk Balkan Mission 2019